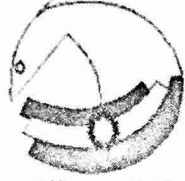

سیزیف

ٲو کوٲہی دوو دلی ھدیہ

پروژهی کتیبی یانهی قهّلم

سهرپه‌رشتیاران

جه‌بار ساییر، نارام سدیق

زنجیره کتیبی یانهی قهّلم

(۱۳۹)

سيزيف

ٺه و ڪورهي دوو دلي ههيه

+ ناوی کتیب: سیزیف، ئەو کورەیی دوو دلی هەیه

+ بابەت: رۆمان

+ نووسەر: ئارام کاکەیی فەلاح

+ تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

+ چاپ: یەكەم

+ چاپخانه: پەنجەرە، تاران

+ نرخ: ۴۰۰۰ هەزار

له بەرپۆه بەریتیی گشتی کتیبخانه گشتییەکان ژمارە سپاردنی
(۱۶۳۰) بۆ سالی ۲۰۱۵ دراوەتی.

پیشکشہ بہ کاریتہ ی کچم

۱

میوانه خوشه ویسته کان! دوکتوره ئازیزه کان! من ناوم باوه نووره، خوتان به دوکتور باوه نوور ده مناسن. سوپاس بۆ هه موو ئه و وشه گهرم و گورانه ی له م چرکه ساته دژواره ی ته مه نمدا له هه ناسه زیاتر پیویستم پییه تی، هه ناسه یه ک که هه لکیشانی تا دی زه حمه تتر ده بیته . سوپاس بۆ پشتگیری و مه دح و سه ناتان، بۆ هه موو ئه و نامه و ئیمایل و تیلانه ی که باران بوايه به هه زار چه تریشه وه شوینیکی وشک به به له شمه وه نه ده ما .

من وتاره که م به زمانی کوردی نووسیوه، وه ک چاوتان لییه نووسخه یه کی زۆریش به زمانه شیرینه که تان و دوو زمانی تریش وه رگیپردراون و ده توانن بین و بیبه ن و چاویکی پیابخشینن. ئه وه ی لام گرنگ بووبیته وه رمگیراوه .

من ئیوه م لیڤه دا، له م هۆله دا بۆیه کۆکردۆته وه، تا هه م سوپاسی پشتگیریتان و هه م چیرۆکی ئه و کورپه تان بۆ بگیڤمه وه، که دوو دلای هه یه . له رۆژنامه و میدیاکاندا، هه م له ولات و هه م له لیڤه و له دهره وه زۆر شت له سه ر ئه م کورپه نووسرا، هه م به راست و هه م به درۆ، بۆیه پیم خوش بوو چیرۆکه که

له زمانی مینه‌وه، که دوکتۆریم ببیستن، نهک له زمانی کهسانی تره‌وه، که به پۆژی پووناک کردوو یانه به پاروویهکی چه‌ور و گۆشتیان به له‌شه‌یی‌وه نه‌هیشتوو. من کهسانیکی زۆرم هم لیره و هم له ولاته‌وه و هم له چه‌ند سه‌فاره‌تیکه‌وه بانگ کردوو، به‌لام له‌گه‌ل ئیوه‌دا من دوو کهسی زۆر گرنگ بو ئیره ده‌عوه‌ت کردوو که وهک من بیته‌ سه‌ر ئه‌م مه‌نه‌سه و وتاری خۆیان بخویننه‌وه. دوو کهس که هیچ کاتی له ژیاندا ریکه‌وتم نه‌کرد بیانناسم، ریکه‌وتم نه‌کرد بیانبینم. به‌لام ته‌نها جاریک به‌ته‌له‌فۆن قسه‌م له‌گه‌ل کردن و داوام کرد ئه‌وانیش گه‌ر بۆیان ده‌کریت ئه‌م چیرۆکه بنوسنه‌وه. دوو کهس که هه‌ست ده‌که‌م بی ئه‌وان ئه‌م چیرۆکه‌ی من بۆتان ده‌گیومه‌وه نو‌قسان و ناته‌واو ده‌رده‌چی.

ئازیزان! وهک خۆتان ده‌زانن من وهک دوکتۆریک خه‌ونیکه‌ی بچووکم هه‌بوو، خه‌ونیک به‌ بی پشتگیری ئیوه و ولاته‌که‌تان هاتنه‌دی مه‌حال بوو، من توانیم دلێکی ده‌ستکرد به‌ چه‌ند مانگیک دروست بکه‌م، به‌لام دروستکردنی ئه‌م دلّه پلاتینه سالانیکی زۆره له‌گه‌لمدا ده‌ژی. من ویستم خزمه‌تیک به‌ مروّقیه‌تی بگه‌ینم، ویستم ئیتر کهس به‌ نه‌خۆشییه‌کانی دل نه‌مریت. برۆ چه‌ند عاشق ده‌بی، عاشق به‌ چه‌ند دلّت ده‌شکی گوی مه‌ده‌ری، من دلێکی ترت ده‌ده‌می به‌رگه‌ی هه‌موو نه‌هامه‌تییه‌کان بگریت. دلێک وهک به‌لوعه فرمیسی پیدایه‌ بیه‌ خواره‌وه و که‌ی ده‌شته‌وی بیگره‌وه. دلێک بیی به‌ پرد و هه‌رچی یاره‌ دلره‌قه‌کانی دنیا هه‌یه به‌سه‌ریدا بپه‌رنه‌وه و له‌ره‌یه‌کیشی بو نه‌کات. دل له‌م سه‌رده‌مه ئالۆز و مۆدیرنه‌ی ئیستادا وهک گولدانیکه‌ی ناسکی لی هاتوو، به‌هه‌موو شتی ده‌شکیت. به‌هه‌موو که‌وتنه‌ خواره‌وه‌یه‌ک و له‌ ده‌ست به‌ریوونه‌وه‌یه‌ک پارچه‌کانی بلاوده‌بیته‌وه، هیچ شتی وهک پارچه‌ی شکاوی دل نییه، که پارچه‌کانی دل بلاوده‌بنه‌وه، ئینسان هه‌م خۆی و هه‌م خه‌لکانی نزیک و خۆشه‌ویستی خۆشی ته‌فروتوونا ده‌کات. ئه‌م کاته‌ی ئیستا له‌ هه‌موو کاتیک زیاتر مروّقه‌کان دلیان ده‌شکیت. به‌ ده‌ست من بوایه، ئه‌م

سەردەمەم ناو دەنا (سەردەمی دلشكان). ھىندەي من دلشكانم لەم لاو ئەولا بىنى، زەردەخەنە و پىكەننم نەبىنى. ھىندەي دلشكانم بىنى، بەزەبىم نەبىنى، لىيووردن و سنگفراوانىي و خۆشەويستىم نەبىنى، ھىندەي جنىوم بىست، نووكتە و قسەي خۆشم نەبىنى. يادگارەكانمان، بىرەوھرىبەكانمان، تەمەنمان، پىپتى لە دلشكان، ئەو تەمەنەي ھەندى جار لە درۆيەك زياتر لە لام ھىچى تر نىيە. سەيرى ئەو ھەموو دلشكانەي لە ھاوړىكانمانەو ھەموو بۆمان ماوھتەو، لە يارى دلرەقى جۆراو جۆرەو، لە باوكانى نەزان و مامۆستا ناشرىنەكانمانەو، لە سياسىيە سمىلفشەكانەو ھەموو ماوھتەو. لە كۆمەلگايەكى ھەك كۆمەلگا دلرەقەكەي من، لە كۆمەلگاي مندالى دلشكاو زياتر ھىچى تر ناھىننەتە بەرھەم. مرۆف لە ولاتەكەي مندا ھەر لە بەيانىيەو ھە لە خەو ھەلدەستىت، دلى دەشكىت تا ئىوارە درەنگ دلى خۆي دەباتە ژىر بەتانىيەكەو و دەخەوئ. ھەر خەلكەو لەسەر شەقامەكان بە نەخۆشىيەكانى دل ھەك گەلای پايز دەوھرن و دەلەين ئەو ھەموو بردييەو ھە بۆ خۆي، بە گەنجى لە پىر دەكەون و دەلەين بەو تەمەنە كەمەو ھە پۆژى تەواو بوو. من ويستم شتىكيان بۆ بكم وا زوو پۆژيان تەواو نەبىت، ويستم شتى بكم و خودا بەو گەنجىتييە و بەو بەھارە نەيانباتەو ھە بۆ خۆي و كەمىك بانگ كردنەكەيان دوا بخەم. ھەموو ئەمانە وایان لە من كرد ئەوخەونەم ھەبى، خەونى دروستكردنى دللك لە پلاتين كە ھەموو دلشكانى دونياي تيا بىت و لە سەماو جۆلانەي خۆشى نەكەوئ. پەنگە زۆر كەس بىر لەو ھە بكتەو، كە دروستبوونى خەونىكى وا لای من پەيوەندى بە دلشكانى خۆمەو ھەبىت. بەلام دلشكانى من چىرۆكىكى ترە، نازانم فرىا دەكەوم بىگىرەمەو ھە يان نا؟ گەر فرىا نەكەوتم لىم ببورن! گەر گىراشمەو ھە ئەوا ناوى دەننم دلشكانە گەرەكە. بەلام نازىزان! ئەم تايئە، زۆر ھەلخەلەتەنەرە، چونكە ھەموو كەس دلشكانى خۆي لا گەرەيە، دلشكانى خۆي بە دلشكانە گەرەكە لەقەلەم دەدا، ھەك تەقینەو ھەي (بىگ بانگ) سەيرى دەكا. نازىزان!

هه‌موومان بیگ بانگیک له سینگماندایه و ته‌ن‌ها مه‌سه‌له‌ی کاته و پۆژیک
 دئ خراپ ده‌شکئ و خراپ ده‌ته‌قیته‌وه . که ته‌قیشه‌وه هه‌موو هاوکیشه‌کان
 له‌گه‌ل خۆیدا ده‌گوریت . ئه‌وه‌ی ده‌لئیت دلم تۆزیک شکاوه و هه‌چ نییه‌ بیرم
 ده‌چینه‌وه ، راست ناکات . دل وه‌ک هیلکه‌یه‌ک وایه ، که شکا ده‌شکیت ، که
 شکا قه‌ت به‌ شکاوی هه‌لناگیریت ، خه‌ونی من ئه‌وه بوو فریای ئه‌و هیلکه
 شکاوه بکه‌وم تا نه‌بووه به‌ هیلکه و پۆن و تا له‌وه زیاتر نه‌خوراوه ، ویستم
 هه‌رچی زووه له ژیر دانه‌کانی پۆژگاردایه‌ریبینه‌وه . من ویستم هیلکه‌یه‌ک
 له جیگه‌ی دابنیم قه‌ت نه‌شکیت ، قه‌ت نه‌خوریت . چونکه هه‌ستم کرد لابردنی
 دلئیکی نه‌خۆش و شوینگرته‌وه‌ی به‌ دلئیک له پلاتین ، پیوستیه‌کی گه‌وره‌ی
 ئه‌م زه‌مه‌نه‌ی ئیستامانه ، که به‌ دلنیاویه‌وه پیم خۆشه‌ ناوی بنیم سه‌رده‌می
 دلشکان .

Handwritten text in the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page. It is mostly illegible due to fading and bleed-through.

من خاتوو ماردین، ناسراو به ماردین مۆنرۆ، له مارلین مۆنرۆی شاژنه
ئەكتەری سینه‌مایی سالانی په‌نجاكان و شه‌سته‌كاني سه‌ده‌ی رابردوووه
نازناوه‌كه‌م وه‌رگرتوو. من پێویسته ئێوه‌ی به‌رپێز ببه‌مه‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی
زۆر پیش ئیستا، ته‌واو مه‌به‌ستم زیاتر له‌وه، ئیواره‌یه‌که، که لای من هه‌موو
پووداوه‌كان له‌وێوه ده‌ست پێده‌که‌ن. ئیواره‌یه‌ک که من ناوم ناوه ئیواره
شیته‌که. ئەو ئیواره‌یه من و گیلای هاورپم، که ناومان نابوو گیلای
غهم، منی برد بۆ بینینی ئەو کورپه‌ی که ماوه‌یه‌ک بوو له‌ دله‌وه‌ جه‌زم لێ
کردبوو. یان به‌ راست خۆشم ده‌ویست؟ چه‌ند جارێک به‌ کتریمان بینیبوو،
پیاسه‌ی کورت کورتمان کردبوو، چه‌ند نامه‌یه‌کیشی بۆ نووسیبووم گیلای
غهم پیش ئەوه به‌ ته‌له‌فۆن به‌ منی وت: برجت باردۆ به‌ ساقه‌ی سه‌رت بێ!
ئهم‌رۆ ده‌چین بۆ یانه‌ی وه‌رزشییه‌که، ئەو کورپه‌ی خۆشت ده‌وی، بۆت ده‌که‌م
به‌ دوو کورپه‌ گیانه. ئەم هاورپیه‌م هه‌میشه‌ وا بوو، گالته‌ و سوچه‌ ته‌کانه‌ی
هه‌موومانی بووژاندبووه‌وه، که گالته‌ی ده‌کرد، به‌سه‌عات پێده‌که‌نین، وه‌ک
سه‌ربازێکی دیل له‌ شه‌ردا هه‌ردوو ده‌ستمان به‌رز ده‌کرده‌وه و ته‌سلیمی

ده‌بووین. ئی‌مه ئه‌ومان ناوانابوو گیلای غه‌م، چونکه نه‌یده‌هیشته که‌س له‌ده‌وروشتی غه‌مگین بیته، به‌لام خۆی غه‌مگینترین خانمی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه بوو، دوو چاوی غه‌مگینی وای پیوه بوو گه‌ر زۆر به‌دیقه‌ته‌وه سه‌یرت بک‌ردبایه ده‌تدایه پ‌رمه‌ی گریان. ته‌نها چه‌ند چ‌رکه‌یه‌ک به‌س بوو، سه‌یرکی سیمایت بک‌ردبایه و دوا‌ی ئه‌وه هه‌ستت به‌پ‌رودانی کاره‌ساتیک، بوومه‌له‌رزیه‌ک، فه‌وتان و له‌ده‌ستدانی ئازیزیکت ده‌کرد. من هه‌میشه پ‌یم ده‌وت: چه‌تیو! تو قه‌ت به‌م چاوه غه‌مگینانه‌وه شوو ناکه‌یت، هه‌ر کلۆلیک کفری وای کرد و تو‌ی هی‌نا، هه‌ر ده‌بیته به‌دیار ئه‌م چاوه غه‌مگینانه‌ته‌وه دابنیشیت و شیوه‌ن بکات، ئه‌ویش هه‌میشه به‌پ‌یکه‌نینه‌وه ده‌یوت، کچی تو زۆر بی می‌شکیت و له‌پیاو قه‌ت تینه‌گه‌یشتوویت، ئالان دیلۆن له‌ده‌وری سه‌رت گه‌رئ، پیاو که‌ی سه‌یری چاو ده‌کا، هه‌ر خۆتیان بو پ‌ووت بکه‌ره‌وه، هه‌موو شتیکیان بیر ده‌چیته‌وه. نه‌یده‌هیشته قاقاکه‌م ته‌واو بکه‌م ده‌یوت: نه‌مووچه ده‌مینئ، نه‌کرئی خانوو، نه‌با‌یعی. نه‌ده‌نگدان به‌حیزبه‌کان، چه‌تیو گیان! هه‌ر به‌خۆرپووت‌کردنه‌وه‌یه‌کی ئی‌مه، ئه‌وان به‌جاری ده‌شوینیان هه‌لده‌ستی و به‌رز ده‌بیته‌وه، تو جاری با له‌زه‌غته‌وه ده‌ست پ‌ی بکه‌ین. من له‌پ‌یکه‌نیندا ده‌که‌وتمه سه‌ر عه‌رزه‌که‌و ئه‌و ده‌یوت: کچی توورپه‌م مه‌که و هه‌سته‌ره‌وه، ئه‌گینا هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ت بو حیساب ده‌که‌م.. ئه‌و ئیواره‌یه که له‌ده‌رگای یانه‌که چووینه ژووره‌وه، ئه‌و.. (گیلای غه‌م) هیچی وای پ‌ی نه‌وتم، ته‌نها وتی: خۆت بگه‌ ئازیزم! ده‌ک ئه‌نجلینا جولی به‌قوربانت بیته و کراسیکی سوورمه له‌تو داد‌رئ. من ده‌مزانی ئه‌و کورپی له‌دله‌وه خۆشم ده‌ویته و ناوه‌که‌ی نازانم. چه‌زیکي زۆری له‌یاری تینسی سه‌رمیژه و هه‌فته‌ی سئ چوار جار دیته ئه‌م یانه‌یه و یاری ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌ئاستیکی به‌رزدا یاری شه‌تره‌نج ده‌کات و ئه‌و کاتانه‌ی که هه‌ندی میز و کورسییان له‌باخچه‌ی یانه‌که داد‌ه‌نا و شه‌تره‌نجیان له‌سه‌ر ریز ده‌کرد، من ئه‌وم له‌دووره‌وه ده‌بینی به‌هیمنی پیاویکی به‌ویقاره‌وه جار دوا‌ی جار

دهسته ڪاني دهبردهوه، به چاويڪ ياري ده ڪرد و به چاوه ڪهي تر قسه ي
 له گهل مندا ده ڪرد. ده بيت بليم يه ڪيڪ له و سيفه ته جوانانه ي ٺهي به لاي
 مندا ڀاڪيشابوو ٺه و هيمنيه ي بوو، ڪه تنها له بني ده ريدا شتي وا ده ست
 ده ڪه ويٽ. به لام ڪه ياري تينسي ده ڪرد، ته واو ڪورپيڪي تر بوو، قهت له و
 ڪه سه نه ده چوو، ڪه شه ترهنجي ده ڪرد، ڪه تينسي ده ڪرد هيئده عه جوول
 و دم به پيڪه نين بوو، قاقا و ڪه پسه ڪاني تيڪه لاه ده ڪرد، ڪه س نه يده زاني
 نووڪته ده ڪات، يان سيرف لي ده دا، پيده ڪه ني يان ڪاتي لووبي هاتووه.
 ڪه شه ترهنجي ده ڪرد پرپوو له هيمني ڙيان، پر بوو له شه و. له ڙيرزه مينپيڪ
 ده چوو به ده سال ڪه س ده رگاڪهي نه ڪرد بيته وه، وه ڪ پادشايه ڪ له نيوان
 سي سه رياز و قه لايه ڪدا بو ٺه به د (ته بيت ي ڪرد بيت. ڪه تينسيشي ده ڪرد
 پر له جوولهي ڙيان. ده توت له گهل شيري منداليدا شيري ڪه رويشڪي
 خواردووه. ڪه تينسي ده ڪرد له ڙورپيڪ ده چوو سه د مندال تيايدا پيڪه وه
 ياري بڪهن، ڪه شه ترهنجيشي ده ڪرد له هه مان ڙور ده چوو سه د ساله جيٽ
 هيشتبيٽ. ٺاي خوايه هه ر دوو سيفه يه ڪه م لا جوان بوون، چون هه ر دوو ڪيان
 له يه ڪه ڪه سدا جيڪه يان بووته وه؟

ئەو پۇژە، ئەو ئىوارەيە بوو يار منى ھەلبۇزارد. يار لەنيوان من و براكەمدا منى ھەلبۇزارد. ئەو ئىوارەيە ھەردووكمانى كۆكردەو، وتى نازانم بلىم چى؟ نازانم؟ من ھەردووكتانم خۇشويست، ھەردووكتانم خۇش دەوى، ئىستا گەر واز لە ھەردووكتان بىنم، ھەردووكتانم لەكىس دەچى. بۇ ھەموو لايەك باشترە من بۇ يەككىكتان بىم، يەككىكتان بۇ من بىن، بەو گرەو ھەدا كە من لەگەل ئىوھ و خۇمدا كەردبووم، لاي من چالاک بردىيەو، داواي لى بووردن دەكەم بۇ ئەو بىپارەم، پووى كەردە براكەم و وتى: تۆ ئىستا دەتوانى ئىتر بپوى، من ئىتر ناتوانم سەيرى چاوت بکەم. سوپاس بۇ ھەموو شتى. ئەو پۇيشت، براكەم بە دلشكاويى پۇيشت و ئىمە بەتەنيا ماینەو. من، چالاک، بەختەو ھەرتىن مەوڤ لەو ئىوارەيەدا، ھەستم كەرد گەنگەرتىن گەروى ژيانم بردۆتەو، ھەستم كەرد جوانترىن سىما، نازدارترىن دەم و چاويك ئەم ژيانە بەخۇيەو ھەبىبىت، وینەكەي لەگىرفانى مندایە. بەلام بەپىزان! نازىزانی ئەم سىمىنارە، كە ئىستا ئاوپ دەدەمەو ھە بۇ دواو، ھەست دەكەم ھەمىشە لەناو بەختەو ھەرىدا جىگايەكى بچووك دەمىنیتەو، جىگايەكى بچووك بۇ نازار. جىگايەك كە كەس نازانىت نازار چۆن ھەك شىپەنچە دەپەپىتە ناوى و تيا جىگىر دەبى، پۇژىك دىتە دەرەو ھە و گەرە دەبىت ھەك زەردەوالەيەك بە پۇژى پووناك پىوھت دەدا. من ماوھەيەكى زۆرە لەو نازارە دەپوانم، نازارى ناو بەختەو ھەرى، سەيرى فرمىسكى ناو پىكەنەن دەكەم، نىگاي شىوھنى ناو قاقاكان. تىپرامان لە گريانى ناو لەدايكبوون. سەرنجدان لەغەمى ناو عەشق. ماوھەيەكى زۆرە ھەست دەكەم ھەرچى بەختەو ھەرى كەسىك ھەيە، لەسەر بەدبەختى و كۆلى كەسانى تر دروست دەبى، ھەژارى من لەسەر دەولەمەندبوونى تۆ، گريانى تۆ لەسەر پىكەنەنى من، ژيانى من لەسەر مردنى تۆ. بەرزبوونەو ھەرى تۆ بەسەر پىپلىكانەي ئىسقانەكانى بىپەرى پىشتى مندا دەپوات. ئەو ئىوارەيە، يار منى ھەلبۇزارد. من ئىوھى نازىزم بۇيە بردەو ھە بۇ ئەو ئىوارەيە، چونكە ھەست دەكەم ھەموو پووداوەكانى دواي ئەو ھە لەو ئىوارەيەو دەست پى دەكەن،

دوایی ههستم کرد که دلشکانی یه‌که‌م جاری براهه‌م، یه‌که‌م درز، یه‌که‌م خورپه‌ی راسته‌قینه، یه‌که‌م بوومه‌له‌رزهی دلی، یه‌که‌م سزادانی راسته‌قینه‌ی خوی له‌و ساته‌وه دهستی پی کرد، که ماردین ، ماردین مۆنرۆ پی و ت، ئیتر ده‌توانی تۆ ئیستا برۆیت، من ده‌مه‌وئیت قسه‌یه‌کی زۆر گرنگ له‌گه‌ل چالاکدا بکه‌م. که ئه‌و رۆیشت ئیتر ههستم کرد من دلی یارم برده‌وه، به‌لام دلیکی ترم دۆراند.

ئازيزان! كاتيك من دلّه پلاتينه كه م دروست كرد، كاتى خوى زۆربه تانم دهعوت كرد و به ساعات ليّمان پروانى. زۆرتان له و باوه پرده دا نه بوون ئەم ئاميره دهستكرده بتوانى ئيشيكى وا ئالۆز و پر پيچ و په نا بكات، هيچ كه سيك له و بروايه دا نه بوو شتيك هه بيّت جيگاي دلّيكى راسته قينه بگريته وه. ليژنهى ئەكاديميائى پزيشكى، ماوه يه كى زۆر گومانيان له م داهينانهى من بوو، نهك له بهر ئەوهى من ئەوسا كه سيكى نه ناسراو و غه ريب و په نا هه نده يه ك بووم، خۆتان ده زانن ئەوان بروايان به داهينانى ئيندقيد و تاك هه يه هه ر كه سيك پيى هه ستيت، به لكو گومانيان له ويوه سه رچاوى گرتبوو كه ميشك و دلّ دووئه ندامى زۆر تاييه تى مرؤفن، زه حمه ته جيگه يان بگريته وه. يه ك سال منيان هينا و منيان برد، به هه زاره ها پرسياريان له باره يه وه لى كردم. ده يانووت كه دلّى ئاسايى مرؤف قه باره كهى به قه ت مشتيّتى، له گه ل گه وره بونى مرؤف شيدا گه وره ده بيّت، ئەم دلّەى تو دروستت كر دووه، يه ك قه باره ي هه يه و بو هه موو ته مه نيكه. قه باره شى له دلّى

ئاسایی زۆر گەورەترە . ئایا بەم دلەوه مروّف دەتوانی خوشەویستی بکات؟
 ئایا خەفەت دەخوات؟ من بیرمه ئەوسا بە گالته‌وه پیم وتن بەلئ راستە
 ئەم دلەوی من دروستم کردووہ لە دلە ئاساییه‌که که میک گەورەترە، دلئ
 ئاسایی دوو گوچکەلە و دوو سکۆلە‌ی هەیه، بەلام ئەوه‌ی من لەجیاتی
 چوار ژوور، پینجی هەیه، ئەوانیش وتیان بۆ؟ من بیرمه وتم ژووریکێ زیاده‌ی
 تیاہ ناوی یارۆچکە‌یە، ژووریکە تەنہا بۆ یار، یار چی لیدەکات با بیکات.
 خوای دەکرد تیکومەکانی دەدا. ئازیزان! کاتیکی زۆری ویست تا ئیمزایان
 لەسەر کرد، کہ من یەکەم جار تەنہا لەسەر یەک نەخۆش تاقی بکەمەوه،
 نەخۆشیک کہ کاتیکی زۆری لەژیانیدا نەماوه، دەبی ئەو نەخۆشەش تەمەنی
 لە هەژدە سال زیاتر بیت و بتوانیت ئیمزای لەسەر بکات، کہ بخریتە ژیر
 تاقیکردنەوه‌ی تۆوه، وتیان گەر لای تۆ سەرکەوت ئەوسا دەبخەینە بەر
 دەست و بە شوپشیکێ گەورە‌ی پزیشکی بۆتی لەقەلەم دەدەین. ئازیزان!
 گەر من بە خیرایی باسیکی ئەم دلە دەستکردە بۆ ئیوه‌ی ئازیز بکەم، لیرەدا
 زیاتر مەبەستم لەو میوانە ئازیزانە‌یە، کہ دوکتۆر نین و ئاگیان لەو داھێتانە
 بچووکە‌ی من نییە، دەنا ئەو دوکتۆر و پرۆفیسۆرانە‌ی من بانگھێشم کردوون
 بۆ ئیرە، ئاگییەکی باشیان لەو ئیش و کارەم هەیه و زۆربەیان بەدواچوون
 و سەردانیان بۆ لابوری پزیشکییەکەم بە بەردەوام کردووہ و پەیوەندیان
 هەبووہ و بۆ ئەوہش سوپاسیان دەکەم. بە کورتییەکە‌ی ئەو دلە‌ی من
 دروستم کردووہ، دلئیکە لە پلاتین، ئەوہ تا وینەکە‌ی دەتوانن لەسەر شاشە
 سپییە زیرەکە‌کە ببینن. ئەم دلە تەنہا بۆ ماوہ‌ی شەش مانگ دەخوات،
 لەناو جانتایەکدا، کہ لە پشتی نەخۆشەکە بە چەند قایشیکە‌وہ دەبەستریت
 و لە پشتەوہ ئەم دلە بە نەشتەرگەری دەکری بە بۆری گەورە‌ی خوینی
 نەخۆشەکە‌وہ و وەک لە وینەکە‌دا دەیبینن بە پاتری ئیش دەکات. ئەم دلە
 وەک وتم تەنہا وەک دلئیکێ کاتی بەکار دەھیندریت، دلە نەخۆشەکە بەھیز
 دەکات تا ماوہ‌ی شەش مانگیک تا ئەو شوینە و ئەو نەخۆشخانە‌یە، کہ

لېپرسراوھ بەرامبەر بە و نەخۆشە دلىكى تری ساغ و ئاسايى دەداتى تا ھەموو
ژيانى پىي بى. لە ماوھى ئەو شەش مانگەدا نەخۆشەكە دەبى بە بەردەوام
لە ژىر كۆنترۆلى دوكتۆردا بىت و لە ژوور و شوينىكى تايبەتيدا بى و پۆزانە
چەند جارىك پشكنىنى جۆراوجۆرى بۆ بكرىت. ئەمە ئازىزان! بە كورتى
ئەو خەونەى من بوو، كە چەند سالىكى زۆرى ويست وەك لە سەرەتادا بۆم
باسكردن تا توانىم بىھىنمە دى.

ھەريە كسەر كە لە دەرگای يانە كە بەرەو ژوور كە وتين و لە بەر دەمی پەنجەرەى
 ھۆلى تىنسە كە دا وەستاین، گىلاسى غەم وتى: ئەھا ئەو تۆى بىنى، ئىستا
 ھەموو دونيا بە كەپسەكانى وردوخاش دەكات. ئەھا، دەستى بگرن شتى
 نەشكىنى. جەيمس. جەيمس بۆند بە قوربانى بى، سەيرى ئەو بالايەى.
 سەيرىكى كردم و وتى: ئەى ئەم برادەرە كەى شەترەنج دەكات، كاسپارۆف
 بە ساقەى بى؟ وتم نازانم رەنگە دواى ئەم تىنسە. وتى: ئەى دەلىلى چى ھەر
 ئىستا بىنىرم؟ ئەھا ناردم، ئۆى، با برۆين ئىستا لە باخچە كەى و شەترەنج
 دەكات. بە زۆر دەستى گرتم و بردمىيە چەند مەترىك ئەولاتر بۆ ناو باخچەى
 يانە كە، كە لە دوورەو ئەوم بىنى دانىشتوو و شەترەنج دەكات، وەكو لە
 سەرباننىك فرىم بدەنە خوارەو ئەوا بوو، وتم ئەو چىيە؟ ئەو لىرەى؟ ئەو
 چۆن؟ وتى ئازىزم! ئەو بوو، كە بە تەلەفۆن نەمويست پىت بلیم، ئەو
 تۆ حەزت لىكردوو و خۆشت دەوى و دەبىنى، دوو بران و دوانەن، ئەو
 تىنس دەكات ناوى چالاكە و ئەم كورەش ناوى مالاكە. پقىكى گەرەى

لە ناوھەكەي خۆيەتي و ھەست دەكات ناوليتاني ئەم بە مالاك لەلايەن
 باوكيەوھە لە ياربيەكي بى زەوقى زمانەوانى زياتر ھىچى تر نيبە، چالاك و
 مالاك، باوكى ھىندە بى فەنتازيا بوو، لەدواي چالاكەوھە ھىچ شتيكى تری
 بۆ نەھاتووھە تا ناويكى بۆ بدۆزيتەوھە و ئەم ئىستا باجە قورسەكەي دەدا،
 ھەميشە دەيوت: ناوھەكەي من ناخۆشترين ناوي دونيايە، كەس نيبە دواي
 ناوھەكەم پىنەكەنيت، ھەر بلیم نام مالاكە، يەكسەر دەلین، چى؟ ناوت
 چيبە؟ ھەميشەش دەبى بۆ ھەموو كەسى پوون بکەمەوھە و حونجەي بکەم.
 دەلین ھەر كە داىكى دەيوت، وھى مالاك گيان، داىكت لەدەورى سەرت
 گەپى، ھەميشە مالاك پى دەوت، تووخوا داىەگيان مالاك ناوھە تۆ لەدەورى
 سەرى دەگەپىت. من پۆژىك دىت و تەنھا لەبەر ئەوھى وا ناوتان نام،
 جىتان دىلم. گىلاسى غەم درىژە بەقسەكانى دەدا و دەلى: ئەوھى بۆ منيان
 گىراپەوھە ئەوھى كە قوولبوونەوھى ئەم كورە لە يارى شەترەنجدا زياتر بۆ
 ئەو دوورە پەريزيەي لە خەلك و مندالان دەگەپتەوھە تا بەھۆي ناوھەكەيەوھە
 گالتهي پى نەكەن، نەك ئەوھە، بەلكو بپوايەكي تەواوي بەوھە بووھە كە
 پەيوەنديەكي قوول لە نيوان ناوي ناخۆش و شەترەنجدا ھەيە، ستىينتز،
 لاسكەر، ئايوي، سپاسكى، كۆرشنۆي، فيشەر، كارپوف، كاسپاروف...
 ئەم ناوانە ھىچيان لە مالاك خۆشتر نين. كە دەيبەيتەوھە زۆر بەئاسانى
 بەرامبەرەكەت كۆنترۆل دەكەيت، ئەوانەي سەيريش دەكەن، سىحريش لەوان
 دەكەيت و ئەوانيش بەلای خۆتا رادەكيشى، تا دەگاتە ئەوھى ئىتر كەس
 پىويستی بەناو نيبە، كەس ناپرسى تۆ كىت و خەلكى كوئيت؟ كەس
 ناپرسى ناوت چيبە؟ بۆيە بە تەنيا لە مالەوھە ھەر خەريكى شەترەنجكردن
 دەبىت لەگەل خۆيدا و ھەموو ياربيە گرنگەكانى نيوان سپاسكى و فيشەرى
 سالى ۱۹۷۲ ي لەبەردەبىت. ھەموو ژيانى قوتابخانەي سەرەتايى و ناوھەندي
 و تا پۆلى ۸ و ۹ پەر دەبىت لەئازار و گريان، گالتهيەكي تەواوي دونيا بە
 خۆي و ناوھەكەي و ايان كرد كە بە ھەفتە سەر نەكاتەوھە بە پۆلدا. ھەندي

جار که چالاک‌ی برای نه‌خۆش ده‌که‌وت، ئەم به‌ناوی چالاکه‌وه ده‌چوو ده‌روه و خه‌لک زۆر له‌یه‌کدی نه‌ده‌کردنه‌وه. چونکه ته‌واو له‌یه‌ک ده‌چن و ده‌بێ زۆر دیقه‌ت بده‌ی تا بزانی کامیان کێیه؟ به‌لام جاری تر که له‌دووره‌وه له‌جیاتی مالاک ده‌یانووت، کێ مالاک یان ماکه‌ر؟ پێده‌که‌نین و ئەویش له‌توو‌په‌یدا په‌لاماری هه‌موویانی ده‌دا و دەم و دانی ده‌شکاندن و ده‌که‌وته‌سه‌ر عه‌رزه‌که و فیی لی ده‌هات و هه‌ندێ جار ده‌بوورایه‌وه، که هۆشی ده‌هاته‌وه زۆر خراب خۆی سزا ده‌دا، تا هه‌فته‌یه‌ک نانی نه‌ده‌خوارد، یان تا هه‌فته‌یه‌ک نه‌ده‌خه‌وت.. تا سێ، چوار ساڵ پێش ئێستا، هاوینی‌ک له‌هاوینه‌کان، له‌کاتی ئێشی کرێکاری دا به‌هاوینان، قه‌رچه قه‌رچی نیوه‌پۆیه‌ک، ئەو کاته‌ی هاو‌پێکانی ده‌چنه‌نان خواردن، ئەم ده‌مینیته‌وه و که‌س نازانی بۆ، خۆی سزا ده‌دات و بلۆک دوا‌ی بلۆک به‌قالد‌رمه‌کاندا به‌شان ده‌باته‌سه‌روه‌وه و ده‌یانه‌نیته‌خواره‌وه، تا هاو‌پێکانی ده‌گه‌رپنه‌وه و یه‌کی‌کیان ده‌بیینی و پێی سه‌رسام ده‌بێ و پێی ده‌لی، کاک سیزیف! نانت نه‌خوارد له‌گه‌لمان؟ سیزیف، خودا سزای گه‌وره‌ی دا، پیم بلێ کێ سزای تۆی داوه؟ هه‌موو پێ ده‌که‌نن و ته‌نانه‌ت مالاک خۆشی پێ ده‌که‌نی و دیاره‌ ناوانه‌که‌ی پێ خۆش ده‌بێ و دوا‌ی ئەوه هه‌مووان، که ئێشی‌کیان پێی ده‌بیت به‌سیزیف ناوی ده‌به‌ن و وه‌ک شتی جی‌گای ناوه‌که‌ی خۆی ده‌گریته‌وه. دوا‌ی ئەوه ورده‌ ورده به‌ئێواران دیته‌ ده‌روه‌وه و له‌گه‌ل چالاکدا دیته ئەم یانه‌یه و به‌هۆی لێزانینیکی زۆری له‌یاری شه‌تره‌نجدا، پێزیکی زۆر بۆ خۆی پێک دینیت، به‌هۆی هێمنی و شه‌تره‌نج زانینییه‌وه، فیگور و کارپێزمايه‌کی گه‌وره‌ی لی ده‌رده‌چیت و پۆژنامه‌و میدیا کوردییه‌کان چه‌ند جارێک له‌سه‌ر ئەم کورپه‌یان نووسی که که‌س لی نابات‌ه‌وه. ئێستا پیم بلێ ماردین مۆنرۆی ئازیز! ده‌ک کلینت ئیستووود به‌لفکه‌یه‌کی زبر ده‌ستی‌ک له‌پشتت با له‌حه‌مام، پیم بلێ! ئێستا تۆ کامیانت خۆش ده‌وی؟

که مالاکی برام پوشت، من مهست و دلشاد بهو برپاره‌ی ماردین، وهک
 مندالیک چون بو یه کهم جار چوکلپتیک دهخاته ده میه‌وه و تامی شیرینی
 دهکات، ناوها منیش ههستم کرد یه که مجاره تامی ئه‌وین ده کهم، ههستم
 کرد ئه‌مه یه که مجاره له شتیکی گرنگدا له براهه بهرمه‌وه، وهک سه‌د دهست
 شه‌ترنجی له‌سه‌ر یه‌ک لی ببه‌مه‌وه وه‌ها بوو. وهک خه‌ونیک هه‌موو شه‌ویک
 بیبیم و قه‌ت نه‌یه‌ته دی. به‌لام به‌یانیه‌ک خه‌به‌رم ده‌بیته‌وه و چیم بینووه
 به‌ زیاده‌وه هاتوته دی. ویستم باوه‌شی پیدا بکه‌م و ماچیکی بکه‌م، به‌لام
 ئه‌و به‌ غه‌میکه‌وه پیی وتم: چالاکی ئازیزا! ئه‌م باوه‌ش و ماچه‌ت هه‌لگره‌ بو
 کاتیکی گونجاوتر، له‌جیاتی ئه‌وه گویم لی بگره! خۆت ده‌زانی ئیستا سیزیفی
 برات ده‌روات و سزایه‌کی تووندی خۆی ده‌دا، بویه گوئی له‌قسه‌کانم بگره
 و برۆ خیرا فریای بکه‌وه نه‌وه‌کو شتیکی خراب له‌خۆی بکات. به‌لام پیش
 ئه‌وه گویم لی بگره، من ناتوانم ئیتر له‌م شار و ولاته‌دا بژیم، من ناتوانم
 شووبرایه‌کم هه‌بی خوشم ویستبیت و منی خوش ویستبیت، من ده‌زانم
 قه‌ت مالاک ناتوانی له‌ من خوش بیت که ئه‌وم هه‌لنه‌بژارد، ناتوانی منی

بیرچیتەوه، من دەبوایه یان وازم لەهەردووکتان بهینایه، یان له هیچتان. ئەوێش خۆت دەزانی نابیت. هەرچەند لەدڵهوه کۆڵی حەزم دەکرد شووم بەهەردووکتان بکردبایه، چونکه هەستی تەواوم بەوهیه، که ئیوه یهک کهسن و بهههله بوونه بهدوانهیهکی لهههموو شتیکیدا دژ بهیهک. ئیوه بههەردووکتان یهکتری تەواو دهکەن. من هەردووکتانم خۆش ویست بهین ئەوهی بزانی که دووکهسن و ئیوهش هەردووکتان منتان خۆش ویست بێ ئەوهی بزانی، که تەنها و تەنها یهک کهستان خۆش دهوێ. بۆیه ئەم بریاره ههتا بلی زهحمەت بوو، ئیتر ههندی جار وایه، ژیان پیویستی بهبرپاری زۆر گران ههیه، که ههموو کهسیک ناتوانیت به ئاسانی بیاندات، ئەمه لهو جۆرهیه که برپاردانی هیچی کهمتر نییه له وهشانی خهنجهریک بۆ ناو دل. ئای خوايه! هیچ کهسیک تووشی دووپیانی وا نهبیت. ئەمه چ قهدهریکه مڕۆف دهخاته سه‌ر پڕیگای وا؟ پیم بلی ئەمه چ گالته‌پیکردنیکه به ئینسان؟ من هەر ئەو پۆژهی که گیلای هاورپیم پیتی وتم ئیوه دوو کهسن، زانیم پۆژی دێ و دهگه‌مه دووپیانیکی واو ناچارده‌بم یه‌کیکتان له‌دلم ده‌ریکه‌م، ده‌رکردنیک هیچی له‌ده‌رکردنی ئاده‌م کهمتر نییه له به‌هه‌شت. ئاخ‌ر ئەمه چ نه‌گه‌تیه‌که، چاوانی من تەنانەت مووش ده‌بینی، به‌لام دەم و چاوی ئیوه، به‌مووش فەرقی نییه، ئیوه‌م بۆله‌یه‌کتر جیا‌نه‌کرایه‌وه، په‌نگه‌ بۆ سه‌د سالی تریش بۆم جیا‌نه‌کریته‌وه. به‌لام که ده‌م‌بینین تەواوی دوو که‌سی جیا‌واز بوون و منیش وام ده‌زانی دووکه‌سی دژ به‌یه‌ک له‌ناو یه‌ک که‌سدا چه‌ند شتیکی جوان و ده‌گه‌مه‌نه. من له‌وه‌دا چه‌ند به‌خته‌وه‌رم که تووشم بووه به‌تووشی که‌سیکی واوه. بۆیه ده‌بیت زۆر به‌وردی گویم لی بگریت، تۆش له‌به‌رده‌م برپاریکی زه‌حمه‌تدایت، من شتیکی زۆر گرنگ له‌تۆ داوا ده‌که‌م و ده‌بیت هەر ئیستا په‌یمانم پێ بده‌یت جی به‌جی بکه‌یت. من به‌ چاوی مندالیکه‌وه که پره له‌ سه‌ره‌ت و پارانه‌وه، پره له‌ترسی له‌ده‌ستدانی که‌سیکی نازیز، سه‌یرم کرد و وتم فه‌رموو ئەمر بکه‌ خانمه‌که‌م!

ھەر ڪه ليژنهى پزىشكى رازىبوونى خويان پى به خشم، ئىتر له
 گوڦارى پزىشكى دونيادا بلابووه ڪه من داهينانىكى وام به پيوهيه و له
 ناماده بووندايه. هه موو گوڦاره پزىشكويه گرنه ڪان به داهينانى سهردهم
 ناويان دهنه، تهنه له ولاته ڪه خومدا نه بى ڪه هيج نرخىكى نازانن.
 ولاته ڪه من شوينىكى سهيره، قهت رپزى داهينه ره ڪانى خوى ناگريت،
 هيج نرخىڪ نادات به ئينسانه بليمه ته ڪانى، به دريژاي ميژوو هه ر وابووه.
 له گه ل هه موو ڪرانه وهيه ڪي ئيستايده به پرووى دونيادا، به لام ده لئى قهت له ناو
 نه خشهى دونيا و ميژوودا شوينىكى تايبه تى نه بووه و نييه. له وئى چهند
 رپوژنامه و گوڦارىڪ هه واله ڪه يان بلاو ڪرده وه، به لام ڪه سيڪم نه بينى به دوو
 دير شتىڪ له سهر ئه م داهينانه م بنووسيت. به هوى خزمه ڪانمه وه ده مبيست
 ڪه له وئى ده لئى، ناي له و دللى ڪوردىڪ دايهيناوه، برووى پى ناکه ين،
 ده بى چهند قور و گرينوڪ بيت و تهحه مولى هيج نه ڪات، نه خوشه ڪه
 دواى هه فته يه ڪ له شوينى ڪه وتووه، ده بى ئه م نه خوشهى دوكتور هه ميشه

ئەمبولانسێکی بەدواو بیټ، توو شەرەفتان ئەو وەزعه؟ یان دەیانووت، دوکتۆر باوەنوور هینده رەقی دروست کردوو، عەیب نەبێ، هەر لەهێ خۆی دەچێ، دەزانن ئازیزان، مەبەستیان دلم نەبوو، بەلکو شوینی ترم بوو. بە هەر حال سالی پاربوو، هەر که من لە دەرگاکی بە ئیمزای پازی بوونی لیژنەو هاتمه دەرەو، تەنھا بیرم لەیەک شت دەرکەرەو، چۆن ئەم ئیشەم بخەمە گەر، چۆن بیخەمە بواری پراکتیکەو، بۆ ئەو شە هەر بیرم لەو دەرکەرەو، نەخۆشیک بدۆزمەو پازی بیټ بەو مەرجانە ی من بۆی دادەنیم. لە ئینستیتۆتی پزشکی و کۆنتۆیەکی نیوئەولەتییهو پارەیهکی تایبەتیان بۆ ئەم کارەم دانا بەو پنییهی ئەم کارە هەرچەندە هەلواسینی جانتایەکی بچووکە بە پشتی نەخۆشەکهو، بەلام کاریکە پارەیهکی زۆری تی دەچیت. من ئەو کاتە بۆ پشووی هاوین پیویستم بە حەوانەو بوو، من هەمیشە بە هاوینان بۆ ماوهی دوو، سێ هەفتە، حەزم لەگەر پانەو یە بۆ ولاتی خۆم. لیڤه تەتاو تەنھا دوو هەفتە یەک دەبیندریت، لە ولاتەکهی من تەنھا دوو هەفتە نابیندریت. لیڤه گەر خۆت خۆش بوئ دەبێ گەر هەتاو دەرکەوت بچیت و لەبەر دەمیا خۆت هەلخەیت، لای ئیمە گەر پقت لەخۆت بوو دەبێ ئەم کارە بکەیت. لیڤه تەتاو دەلێی لامپایەکه بەئاسمانەو دوور دوور هیڤی لەبەر براو، لەوئ هەتاو هینده نزیک و گەرم و بەهیڤ، وەختە بیتە چالی چاوتەو. بەلام لەگەل هەموو ئەمانەشدا من بە بێ برانەو هەموو سالیکی دەچمەو، من هەر لەوئ لەدایک بووم، بۆیە هەست دەکەم من هەرمندالی هەتاوم و دەبێ هەموو سالیکی برۆمەو تا ئەم خزمە گەرمەم لە نزیکەو ببینم. کە سالی پار چوومەو، هەر لیڤهو کە سواری فرۆکەکه بووم، بیرو هۆشم تەنھا لای ئەو بوو، کێ بدۆزمەو؟ چ نەخۆشیک پازی دەبیټ و دەبیټە یەکەم فریشتە ی نەخۆشی من، تا چاکی بکەمەو و ئەم داھینانە ی لەسەر تاقی بکەمەو. لە فرۆکەدا بیرم لێ دەرکەرەو، لەکاتی دابەزین و باو ش کردندا بە خزمان و ماچ و مووچی کوردانە، هەر بیرم لێ دەرکەرەو، لەکاتی

سەيران و كفتە خواردن و سينيە ياپراغ، پاقلاو و زلۇبيا و محەلەبى،
من ھەر لە فيكرى ئەو ھەدا بووم يەكئ بدۆزمەو، تا لە گەل مالى براكەمدا
پۆژيكيان چووين بۆ سەيران. لە كاتى ياريكردنى ئەزنيف و دۆمىنە و تاو لە و
شەترنج دا كە من ھەر لە منالبيەو زۆر باشيان لى دەزانم و ھەميشە لە گەل
براكەمدا مەملانىي ئەو مانە كاممان دەيبەينەو و برازا و خزمان ھەميشە بە
تامە زروبيەكى زۆرەو لە دەورمان كۆدەبنەو. نيوەيان لە سەر من دەكەنەو و
نيوەكەي تريان لە سەر براكەم، تا يەكئ لە برازاكانم وتى: مامە گيان! تۆ گەر
شەترنج لە باوكيشم بەریتەو، لە سيزيفى نابەیتەو. وتم لەكئ؟ وتى: ئەو
كورپكە نازناوى سيزيفە، خۆي ناوى مالاكە، ھەموويان پيەكەنين، من ھەر لە
خۆمەو نەمتوانى پرسىيار نەكەم، وتم ناوى چيە؟ وتى مالاك، وتم ئەي بۆ
پيەكەنين؟ وتيان لەبەر ناوەكەي، تووخوا ئەو ناو، وتم كورم وەلا، ناوى
من باوہنوور، لەوہى ئەو خۆشتر نيە. ببوورە قسەم پى برپيت، ئى فەرموو،
باسى سيزيفم بۆ بكە. وتى: كورپكە ياربيەكى زۆر باشى شەترنج دەزانيت
و كەس لى ناباتەو، بەلام نازانم ئىستا دەيكات يان نا، چونكە نەخۆشە،
منيش وتم نەخۆشى چيە؟ وتى وا بزانم نەخۆشى دلئيتى و دەشلىن رەنگە
زۆرى نەمابيت، چونكە ناچيت بۆ لاي دوكتۆر. منيش بەسەرسامبيەو
پرسيم، ئەي بۆ ناچيت بۆ لاي دوكتۆر؟ نازانم مامە گيان، بەلام دەلئىن
لەسەر شتى خۆي سزا داو، ئەو كورە بەو بەناوبانگە، كە ھەميشە شتيك
لەژيانيا سەرنەگريت، خۆي سزا دەدات. بۆ ئەمەيان نازانم بۆ خۆي سزا داو.
كە واى وت، منيش يەكسەر لەياري وەستام و وتم، دەزانى، وەلا ھەز دەكەم
ياربيەك لە گەل ئەم سيزيفە بكەم، بەشكم پى بدۆرپنم و دلى چاك بيتەو.
تۆ، برازاي شيرين! پيم نالىي ئەم مالاكە لەكوئ ببينم؟ وتى، با ھەندى جار
دەچيت بۆ يانەي وەرزشيەكە و لەوئ شەترنج دەكات، دە تۆ تەلەفونيك
بكە، بزانه كەس دەيناسى، وتى با، مامە ھەموو شار دەيناسن و پۆژنامەكان
زۆريان لەسەر نووسيوو، وا بزانم براپەكيشى ھەر لاي خۆتانە، منيش وتم

ئەى باشە ئىستا ئەم برادەرە لە كوى بدۆزىنەوہ؟ چوو، تىلىكى كرد و
ھاتەوہ، وتى: دەلىن بەيانى دەچىتە يانەكە، ھەر چەندە لەو تەى نەخۆش
كەوتووہ، كەمتر يارى دەكات، گەر لەوئىش نەبى، ئەوا كافىترىايەكى تازە
كراوہ تەوہ، زۆر ھىمن و ئارامە، بە ئىواران دەچىتە ئەوئى و كىتەىك لەگەل
خۆى دەبات و دەخوئىنئىتەوہ، من ئەدرىسەكەى دەزانم و بەيانى دەتەم. دە
باشە، بەيانى ھەر يەكسەر دەچىنە كافىترىاكە، بىمە بۆ ئەوئى.

کامیانم خوښ دهوئ؟ ئای گیلای هاورپم، پرسیاریکی زه حمه تم لی ده که ی،
 من ماوه یه که هردووکیان ده بینم، یان یه کیکیان نازانم! پیاسه م له گه ل
 هردووکیاندا کردوه، یان تهنه له گه ل یه کیکیان، نه وه شیان نازانم، به لام
 به ودها که باسی نه وه یان کردوه، که حه زیان له تینس و له شه تره نجیشه،
 به ودها که یه کیکیان عه جوولیکی جوانه و نه وی تریان هیمنیکی قول،
 به ودها ئیستا دوی نه م قسانه ی تو بیری لی ده که مه وه، هه ست ده که م من
 بی نه وه ی پی بزانه، هردووکیانم بینووه، هردووکیان خوښیان ده ویم و
 هردووکیانم خوښ دهوئ. له وه ده چی هردووکیان نامه یان بو نووسیم.
 به لام قهت پرسیارم نه کرد ناوت چیه؟ سهیره بو؟ یان پوژیک پرسیارم
 کرد و نه ویش وتی تکایه جارئ واز له ناو بینه، تو پیم بللی گیلایه
 مه یمون! غه مگینی هاورپم! تو له که یه وه ده زانی؟ بو زوو پیت نه وتم؟
 نه مرؤ به یانییه که ی پیان وتم، بروا بکه نه مرؤ، من نه مزانی له گه لیاندا وا
 به راسته. منیش وتم، راسته، راست نییه نازانم. له و ماوه که ماندها که

پياسه‌یه‌کی خیرامان کردووه، قهت نه‌چووه به عه‌قلمدا، که ئەمانه دوو کهس بن، بۆیه کاتیک باسی شه‌تره‌نجی کردووه و پۆژیکێ تر باسی تینس، قهت پرسیارم نه‌کردووه، باشه تو جاری پیشوو باسی شتی ترت کرد. شه‌رمینی من و چاوی برسی خه‌لکی ده‌ورپشت بو پرسیار قهت نه‌یه‌شتوو به‌دلی خۆم سه‌یری سیمای بکه‌م و به‌دلی خۆم پرسیارێ ژیانی لی بکه‌م. به‌لکو ته‌نها به‌وه رازی بووم که له‌ته‌نیشتییه‌وه به‌بیده‌نگی برۆم، هه‌ر وه‌ک بیده‌نگی که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی گه‌لایه‌ک له‌داریک، که له‌به‌ر حه‌یای کچان له‌م شاره‌دا نایانه‌وئ ده‌نگیک له‌پياسه‌که‌یان بیته و خه‌لک بزانه‌ن پياسه‌ ده‌که‌ن، هه‌ول ده‌ده‌ن له‌نزیکه‌وه که‌سیک بناسن. ئەه‌ی ئیستا چی ده‌که‌ی ماردینی ئازیز؟ ئیستا با برۆین، نامه‌وئ بمبینن، با بیریکێ باشی لی بکه‌مه‌وه، ده‌بی هه‌ردووکیان ببینم و بۆیان باس بکه‌م که شتیکی وا رووی داوه، بزانه‌م په‌رچه‌کرداریان چۆنه؟ با بشزانم ئەوان تا چه‌ندی به‌راستیانه، گه‌ر که‌سیان به‌راستیان نه‌بوو، ئەوسا هه‌ست ده‌که‌م شیکارکردنی ئەم پرسیاره‌ ئاسانه، چش له‌خۆم و دلی خۆم، گرنگ نییه، هه‌وال ده‌ده‌م ئەوانم بیربجیته‌وه، هه‌ر یه‌کیکیشیان به‌راستی بیته، ئەوا هه‌لبژاردنی ئەوه‌ی په‌یوه‌ندییه‌که‌ی به‌راست گرتوووه، ئەوه‌شیان ئاسانه، گرفته‌که ئەوکاته هه‌یه و ده‌ست پئ ده‌کات، که هه‌ردووکیان به‌راستیان بیته. هه‌ردووکیان منیان خۆش بوئ، گه‌ر گریمانه‌یه‌کی وا هاته پیش ئەوا من بو ئەوه پلانیکم هه‌یه. جاری من ده‌بی هه‌فته‌که‌ی تر هه‌ردووکیان پیکه‌وه ببینم و بۆیان باس بکه‌م، ئینجا سئ، چوار مانگیک هه‌ردووکیان به‌جیا ببینم و گره‌ویکیان له‌گه‌ل بکه‌م، ئەوه‌ی گره‌وه‌که‌ی برده‌وه ئەویان هه‌لده‌بژیرم. ئەوه‌ی گره‌وه‌که‌ی برده‌وه، دلی منیش ده‌باته‌وه.

وتی: چالاکی ئازیز گوی بگره! وهک وتم ئه مه برپاریکی زور زهحمهت بوو،
 رهنگه زهحمهت ترين برپاری ژيانم بووبیت، بویه منیش داوا له تو دهکه م،
 برپاریکی زهحمهت بدهیت، تا بزانه به راست منت خوش دهوی یان نا؟ چون
 گومان له وه دهکهیت خانمه که م؟ نا گومان ناکه م، به لام به راست دهمهوی
 بزانه تو منت چند خوش دهوی؟ منیش وتم: هیئنده خوشم دهوییت، که
 بتوانم هه موو شتیکت بو بکه م، فهرموو چی داوا دهکهیت، داوا بکه ماردین
 گیان. تو منت خوش دهوی و دهتهوی بمهینی؟ وایه؟ بیگومان ئازیزم! ئه وه
 خهونی منه تو رازی بیت، ببیت به ژنی من. باشه گوی بگره چالاکی دل!
 وهک له سه ره تادا وتم که من دهمهوی به زووترین کات له م شار و ولاته بچمه
 دهره وه، دهمهوی تا سالیکی تر من و تو یه کتریمان هیئابیت و ئه م ولاته مان
 جی هیشتبیت. تو دهلی چی؟ دهتوانی په یمانیکی وا بدهیت به من؟ به لی
 دهتوانم، شهو و پوژ ئیش دهکه م و پاره یه کی باش پیکه وه دهنیم، هه م بو
 ئالتون و ژن هیئان و هه م بو سه فهر، گوی بگره چالاک، من ئالتون و شتی

وام ناوئى، لەئەلقەيەكى دەست زياتر هيچى ترم ناوئىت، ئەلقەكەش وەك سومبۆلىكى خۆشەويستى، دەنا ئەو شەم نە دەويست. ئاھەنگىكى بچووكيش دەكەين و گەرەى ناكەين، من تاقەتى ئەو جۆرە ئاھەنگانەم نىيە، كە ئىستا خەلكى بى زەوق فئىرى بوون، كە لە رىكلامىكى بى بايەخ زياتر، هيچى تر نىيە. وەك گىلاسى ھاوړىم ناوى ناوہ رىكلامى كۆيلايەتى. من خۆشم پارەيەكى باشم ھەيە، ئەو ھى لەسەر تۆيە، ئىشىكى باش بکە تا رىگايەكى گونجاو بۆ سەفەر دەدۆزىتەو، بە يوناندا، بەرەو ئەوروپا، بۆ ھەر كوئى بى گرنگ نىيە، ئەو ھىان لەسەر تۆ. چوار، پىنچ مانگى تر، شايى دەكەين تا ئاسانتر خۆمان تەرخان بکەين بۆ سەفەر، مالى ئىمە گەرەيە و پىويست بە كرئى و خانووى سەربەخۆو ئەم شتانه ناكات، خۆت دەزانى ھەر دايكم و برايەكى بچووكم ھەيە و لەو مالە گەرەيەدا بەتەنيان و بەشى ئىمەش دەكات تا چەند مانگىك دواى ئەو سەفەرى بۆ دەكەين. جارئى بۆ سەفەرەكە بەكەسش مەئى. دايكم پىشى خۆشە ئىمە بچينە لاي و ماوہيەك لەوئى بين. تۆ دەلييت چى؟ منىش وتم: باشە ھەمووى بەسەر چاو، پەيمان بىت، بەو چاوانەى تۆ، بە خۆشەويستيمان ھەموو شتىك پىكەوہ بەئىنە دى، بەلام ماردىنى ئازىز، منىش لاي خۆمەوہ، پرسىارىك و داوايەكم لەتۆ ھەيە. بە سىمايەكى شەكەتەوہ، كە تا ئەو ساتە ھەستم پى نەكردبوو، سەيرىكى كردم و وتى فەرموو، بە پرسىارەكەت دەست پى بکە. پرسىارەكەم ئەوہيە، ئايا چى وای لەتۆ كرد من ھەلبىزىرى؟ ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا، لەو ھەناسانەى ھەندى جار ئىنسان بىھوئى بەيەك جار ھەموو ھەوای ئەم گەردوونە بۆ خۆى ببات. وتى: پرسىارىكى زەحمەتە و پەنگە وەلامىشى نەبىت، وەك دەزانى، ئىوہ ھەردووكتان دوو مەوئن، ھەموو كچىكى عاقل ئاواتەخوازە لەگەلتاندا بڑى، من تۆم ھەلبىزارد و ھەموو وەلامىك بۆ ئەو پرسىارە، تازە گرنگى خۆى لەدەست دەدات. تازە ھەر چىيەك بلیم بى سوودە و لەماندووہونى من زياتر و لە شپىزەيى پاكردن زياتر بەدواى كۆمەللىك پستەى سواودا ھيچى تر

نىيە، ھەر لە خۆشاردنە ۋە يەك دەچى لە ۋىدو رىستەكانە ۋە . بۆيە تازە ۋاز لە ۋ
 پرسىيارە بىنە كە ۋە لامەكەي ھەرچىيەك بىت، نرخی نىيە، ئەمە لە ۋ جۆرە
 پرسىيارانەيە، پىش كردنيان ۋە لامى نىيە ۋ تازە بى سوودە . ئىستا داواكەت
 چىيە؟ ئۆكەي، تۆ داۋاي خۆت لە من كرد ۋ منىش خستە سەر چاوم،
 ئەۋەي من داۋاي دەكەم ئەۋەيە كە لەمپۆ بەداۋە، كە تۆ منت ھەلبىزارد ۋ
 براكەمت ھەلنەبىزارد، دەمەۋى تۆ تەنيا ۋ تەنيا ھى من بىت ۋ ھى كەسى
 تر نەبىت . باشە، بىگومان پەيمان بىت ئازىزم . پەيام بىت، دلى من تەنھا
 ۋ تەنھا ھى تۆيە ۋ بۆ تۆيە تا ئەبەد . بەس تەنھا رىگەم بدە يەك جار،
 تەنھا يەك جار ئەو بەتەنيا بىينم ۋ بۆي باس بكەم بۆچى تۆم ھەلبىزارد،
 تا ھىچى لەددا نەمىنى . منىش ئەۋەم بە پىۋىست زانى ۋ پىشتم خۆش بوو،
 بۆيە وتم باشە زۆرم پى خۆشە، ۋابكە، تەنھا يەك جار . دەباشە ئىستا ئىتر
 چالاكى دلى برۆرەۋە بۆ لاي ئەو برايەت، ئىستا رەنگە سزايەكى تووندى خۆي
 داىت ۋ فرىاي كەۋە، ماردىن باۋەشىكى سووكى پىاكردم ۋ منىش فرىاي
 ماچىكى كورت كەۋتم لەسەر كۆلمى ۋ بەخىرايى خۆم گەياندەۋە مائەۋە .
 كە گەيشتمەۋە داىكم دەگريا، دەيوت كە مالاك ھاتۆتەۋە ۋ ھەناسەي تووند
 بوۋە سىنگى زۆر ھىشاۋە، بەراكردن چوومە ۋ لاي دوكتۆرەكەي دراوسىمان
 كە موقىمە، بۆم بانگ كردوۋە ۋ وتوۋىتەي ھىچ نىيە، بپوا ناكەم دلى بىت،
 بەس باشترە بچىت بۆ عىادە بۆ لاي دوكتۆرى تايبەتەي دلى . نەۋەك پىۋىستى
 بەھەندى چارەسەر بىت . ئەي ئىستا لەكۆيە؟ لەژوورەۋە دەرگاي لەسەر
 خۆي داخستوۋە، دەلى نارپۆم بۆ لاي ھىچ دوكتۆرىك، دىسانەۋە خۆي سزا
 داۋەتەۋە، پىم نالىي كورم چى بوۋە؟ منىش ھەموو شتىك كە پىۋىست بى،
 بۆ داىكم گىراپەۋە، باسى ماردىن ۋ پەيوەندى ئەو بە ئىمەۋە ۋ ھەلبىزاردنى
 ئەو بۆ من ۋ ژنەينان ۋ زۆر شتى تر، تەنھا باسى سەفەرم نەكرد ۋ وتم با
 ھەموو شتەكان تىكەل نەكەم ۋ پەيمانەكەي ماردىنىش نەشكىنم، دەشم
 زانى داىكم پىي خۆش نىيە سەفەر بكەم، سەيرىكى كردم ۋ ماچىكى كردم

و پيروزاباي لى كردم، له بهر خويه وه وتى: ئاي كورپه كلۆله كه م مالاى،
له هه موو شتيكدا ده يدوريني، له شه تره نجدا نه بي.

به یانی هر له پښگا، پيش ئه وهی بچینه کافیتریاکه، من له دوکانه وه رزشییه کان، شه تره نجیکم کړی و خسته ناو کیسه یه که وه، چووین بو کافتریاکه و ئه وی لئ نه بوو. دانیشتین و من قاوه یه کی خه ستم داوکرد و چایه کی شیرینیش بو شیروی برازام. هه والمان پرسى، وتیان جارئ نه هاتوو، بهس دیت، چند پوژه نه هاتوو، به لام ئه مړو په نگه بیت. پووم کرده برازا که م پیم وت: ئه م کوره ناوی مالا که، ئه ی بو پی ده لئین سیزیف، خو سیزیف یاریزانی شه تره نج نه بوو؟ نازانم بو وای پی ده لئین، هر له زور زووه وه وای پی ده لئین و بووه به نازناوی. باشه باسی ئه وه ت کرد، که ئه م براده ره ناچیت بو لای دوکتور تا سزای خو ی بدات، مه به ست چیه له وه؟ سزای خو ی بو دعات؟ وتی: نازانم مامه گیان، بهس ئه م کوره به وه به ناوبانگه که هر شتیکی له ژياندا بو نه هیته دی، سزایه کی توندی خو ی دها. ئه ی ئه م جاره چی بووه؟ ده بیت شتیکی گوره پووی دابیت. کهس نازانیت ئه مجاره چی بووه. وهک وتم براکه ی لای ئیوه یه، نایناسی؟ من خو شی نانس م پوله، نهک

براکه‌ی، ئە‌ی ئە‌و بە‌شکوم بتناسی، بپوا ناکە‌م، خۆ‌ له‌وئ کورده‌کان هە‌موو
 یه‌کتر ناسن، دووه‌مینیش من دوکتۆریکم، با دوکتۆریکی ناسراویش بم، کئ
 ده‌مناسیت؟ ئە‌وه گەر شاعیریکی زۆر خراب بوومایه، وه‌ک زۆربه‌ی زۆری
 له‌م شاعیرانه‌ی ئیستا هە‌ن، ئە‌وه شانسی ناسینم له‌ناو کورده‌دا زیاتریوو وه‌ک
 له‌ دوکتۆریکی داهینەر. هە‌ردوو‌کمان پیکه‌نین، شیرو به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی،
 راست ده‌که‌ی مامه، بپوا بکه، له‌م شاره‌دا که‌ه‌باجییه‌ک گرنگتره‌ له‌ دوکتۆر
 و زووتر ده‌ناسریته‌وه‌ . پیکه‌نینه‌که‌مان ته‌واو نه‌کرد، برازاکه‌م به‌سووکی پئی
 وتم، ئە‌وه هات مامه، ئە‌وه خۆیه‌تی، ده‌ باشه، شیرو گیان، با دانیشیت، من
 ده‌چمه‌ لای داده‌نیشم و تو لیره‌ بمینه‌ره‌وه، دۆندرمه‌یه‌ک بو خۆت داوا بکه،
 من ده‌مه‌وئ به‌ته‌نیا قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، گەر هە‌ردوو‌کمان بین، په‌نگه‌ زۆر
 نه‌کریته‌وه‌ و قسه‌ نه‌کات.

باشه مامه گیان من لیره‌ چاوه‌پیت ده‌که‌م، هەر کاتی‌ک ته‌واو بوویت، وه‌ره‌وه‌ .
 کاتیکی که‌م تپه‌پری، ئە‌وه قاوه‌یه‌کی داوا کردو هەر یه‌که‌م قومی لیدا و
 کتیپییکی له‌ناو جانتا بچووکه‌که‌یدا ده‌رکرد، من به‌خۆم و شه‌تره‌نجه‌که‌مه‌وه
 گه‌یشتمه‌ سه‌ری. وتم: بیزه‌حمه‌ت ده‌توانم که‌میک لات دابنیشم، ده‌لین تو
 یاریزانیکی زۆر باشی شه‌تره‌نجیت و حه‌زم کرد به‌ختی خۆم تا‌قی بکه‌مه‌وه؟
 ده‌ستم برد ته‌وقه‌یه‌کم له‌گه‌ل کرد و ئە‌ویش به‌شه‌رمیکه‌وه‌ ده‌ستی هیناو و
 وتی فه‌رموو، هەرچه‌نده‌ زۆر ده‌میکه‌ یاریم نه‌کردوو. به‌لام یارییه‌کی خیرا
 ده‌توانین بکه‌ین. وتم: دوو قاوه‌ داوا ده‌که‌ین، ئە‌وه‌ی دۆراندی، پاره‌که‌ی
 بدات، ئە‌ویش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی زۆر هیمن گرتی و وتی: باشه، خراب نییه،
 ئە‌وه هەر له‌ ئیسته‌وه‌ قاوه‌یه‌کم برده‌وه، منیش پیکه‌نیم و وتم: من ناوم
 باوه‌ نووره، به‌دیقه‌ته‌وه‌ سه‌یریکی وردی کردم و وتی، من تو‌م له‌کوئ
 بینوووه؟ ده‌م و چاوی تو زۆر غه‌ریب نییه‌ لام، ئا بووسته، تو ئیشت چییه؟
 منیش وتم گەر بلیم، من کاردیو‌لۆجیستم، هیچ شتی به‌تو ده‌لی ئە‌م ناوه؟
 به‌لی، تو دوکتۆری دلیت؟ نه‌خۆشییه‌کانی دل وایه؟ منیش وتم راسته‌ ناوه

لاتينييه كهت زاني. تو دوكتور باوه نووريت، وينه و هوالی تو م ماويه ك
پيش ئيستا له پوژنامه كاندا خوینده وه. به لي وايه، تو ليره ناژيت؟ فريا
نه كه وتم وه لام بده مه وه، يه كسه ر وتی: تو چالاك نارووتيت؟ من چالاك
ناناسم نازيزم، چالاكي برام؟ بو ئه وه ي باره كه ناسايي بكه مه وه، يه كسه ر
وتم: ناساييه من سپي بم و تو پشه؟ باشه، سپي به. له گه ل ريزكردي
داشه كاندا، من چونكه سپي بووم، يه كه م جار جولاني خوم كرد و دهستان
كرد به ياري. به هيمني وتم، گوي بگره نازيزم! من كه س نه يناردووم و بروا
بكه كه سم نه ديووه و كه س نانسوم. ئه وه برازاكه م له سه ر ئه و ميژه ي تر
دانيشتووه مني هينا بو ئيره، دويني باسي تو كرا كه شه تره نجیكي باش
ده زانيت و منيش ئه مرؤ ئه م شه تره نجه م كړي و حه زم كرد به ختي خوم تاقي
بكه مه وه. ده پوژيک ده بي هاتوومه ته وه و هه فته يه كي تريش ده مينمه وه و
ئيتر ده پومه وه به لاي ئيش و كاري خومه وه. يه ك بار ئيش چاوه پيم ده كات.
وتی: هه رچه ند له كاتي ياري شه تره نجا حه ز ناكه م قسه بكه ين، به لام من
ريزيكي زورم بو ئه و كاره ي تو هه يه كه داته يناوه و له وه ده چي خه لكانیكي
زور سوودي لي ببينن، بويه ريگه ت لي ناگرم گه ر قسه يه ك بكه يت. منيش
سوپاسم كرد و به ئه سپه كه م كشيكم كرد و وتم. ده ميكه شه تره نج ده زاني؟
به فيليک ئه سپه كه ي خواردم و وتی: به لي، هه ر له مندالييه وه خه ريكي
ياريم، ناوي هه موو پاله وانه كاني شه ترنج ده زانم و زوريه ي زوري ياريه كاني
كردويانه له به رمه و ناگاداريكي باشي شيوازي ياري كردنيانم، ماويه ك له م
شاره دا كه س لي نه ده برده مه وه، به س ئيستا كه متر ده يكه م و نه خوشم. به
وه زيره كه ي قه لايه كي خواردم و وتی: هه ست ده كه م، تو، دوكتوری دل
و منيش نه خو ش و بيمار، نه هاتبي بو لام ته نيا و ته نيا باسي شه ترنج
له گه ل بكه يت، وايه؟ منيش وتم راست ده كه يت، دويني له گه ل باسكردني
شه ترنجي تودا، باسيكي خيرا ي نه خو شيه كه شت كرا و منيش كه زانيم دل
كه ميک ناساغه، وه ك دوكتوریكي دل، حه زم نه كرد، گه نجیكي وه ك تو،

یاریزانیکی وا بەهرەمەند، خۆی فەرامۆش بکات، لەکاتیکی ئینسان گەر
 نەخۆشیش بێت و بتوانی کەمیک یارمەتی وەر بگریت تا زیاتر بژی، رەنگە
 خراب نەبێ. ئەویش هەناسەیهکی قوولی هەلکیشاو وتی: تازە درەنگە،
 دوکتۆر گیان، تازە بۆ من درەنگە. وتم، دەزانی چی ئازیزم، من شتیکی
 زۆر گرنگ لەژیاندا فیری بووم، کاتیکی ئینسان بۆ ماوہیەکی زۆر ئیشتی
 دوکتۆری دەکات، شتیکی گرنگی بۆ دەردەکەوێت، ئەویش ئەوہیە، کە ئەوہ
 ئیمە ی دوکتۆرین بە نەخۆشە کە دەلیین تازە درەنگە، نەک بە پێچەوانەوہ.
 هەردوو برۆی دا بەیە کدا و ئەسپیکی خۆی، بەفیلیکم گۆرپیہوہ و وتی:
 هەندێ شتت بۆ باس دەکەم، بەلام پیم خۆش نییە هیچ پرسیاریکی تاییبەتی
 ژیانی تاییبەتیم لێ بکەیت، منیش وتم، پەیمانانت دەدەم، هیچ پرسیاریکی
 تاییبەت نەکەم، چونکە پیوستیشم پێی نییە، نەک ئەوہ، بەلکو من خۆم
 بەھۆی ئیشەکەمەوہ دەمیکە ژیانی تاییبەتیم نەماوہ. هەردوو کمان پیکەنین.
 خۆت باست کرد، باسی بکە، دەنا هیچ پرسیاریک ناکەم، بەس هەست
 دەکەم من زۆر بتوانم یارمەتیت بدەم. چۆن دەتوانیت؟ من بە چەندەھا
 شیوہ دەتوانم یارمەتیت بدەم، چەندەھا ھاوریی دوکتۆرم لێرە ھەن، خوا
 خویانە تەلەفۆنیکیان بۆ بکەم و ئیشیکیان پێ پاسبییرم. خۆشم شتی
 زۆرم لەخەیاڵدایە بتوانم خۆم بۆت بکەم، بەس لەسەرەتادا دەمەوێ باسیکی
 خیرای تەندرووستی خۆتم بۆ بکەیت، ئەوسا من پیت دەلیم دەتوانم چیت بۆ
 بکەم. هەرچیہە کیش دەلییت بەھیچ شیوہیەک لە نیوان منی و تۆدا ناچیتە
 دەرەوہ، ئەوہ پەیمان بێت لە منەوہ.

بۆ ههفتهكهى تر، من ههردوو براكه م دهعوتهى قاوهيهك كرد و پيکه وه
 دانيشتين. ههردووکیان به شيوهيهکی زۆر مهست و چهپه ساو سهيريان
 دهکردم، وهك سهيري تابلويهکی ئالۆزی سوريالی بکهن، ئاوا دهميان
 داچه قانديوو، منيش پيم وتن، ئازيزان! ئه و چهپه سانهی ئيستاى ئيوه،
 ههفتهيهك پيش ئيستاى خۆم بيرده خاته وه. من ههفتهيهکه دهتليمه وه،
 ههفتهيهکه، له وهتى زانيوومه ئيوه يهك کهس نين و دوو کهسن، ئارام
 لى براوه و نازانم چى بکه م. پيش ئه وهى دهست به هيچ شتيک بکه م،
 له پرسيارىکی ساده وه دهست پى دهکه م، کامتان منتان خوش دهوى؟
 ههردووکیان قسهيان بۆ نهکرا، بهلام دهستيان بهرز کرده وه. منيش
 له بهر خۆمه وه وتم، تهنها له وه دهترسام. باشه کامتان بهراستانه؟ بهسه ر
 سوورپمانىکه وه ههردووکیان ديسان دهستيان بهرز کرده وه. باشه، کامتان
 بهبى من دهتوانن بزین؟ چهزم کرد يهکيکیان دهست بهرز بکاته وه باره که م بۆ
 سووک بکات. بهلام دهستم نه دی بهرز بيهته وه. ئيتر ئه وه ئيستا هه ر سيکمان

تیگه‌شتین کاره‌که چۆنه، هه‌رسیکیشمان ده‌زانین وا ناچیت به‌رپوه، منیش نه‌مزانپوهه ئیوه دوانه‌ن، ئیوه‌ش نه‌تانزانپوهه، که هه‌ردووکتان له‌یه‌ک کاتدا منتان خۆش ده‌وی و من ده‌بینن، ئیوه هه‌ردووکتان پیس له‌یه‌ک ده‌چن، ئای خواجه، له‌ دایکبوونی دوانه‌ چ هه‌له‌یه‌کی بایۆلۆژی گه‌وره‌یه. من ده‌ستووری ئه‌م هه‌ریمه‌م بنووسیبایه‌ته‌وه، خالیکم بۆ زیاد ده‌کرد، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که دوانه‌کان بۆیان نییه‌ پیکه‌وه بچنه‌ ده‌ره‌وه، چونکه ئاسایشی ئه‌م ولاته‌ تیک ده‌ده‌ن، من هه‌فته‌یه‌که، له‌وه‌تی گیلای هاورپیم پیی وتم و باسی ئیوه‌ی بۆ کردم، بارم تیک چووه‌و ژیانم سه‌ره‌وژیر بۆته‌وه. ده‌ شتی‌ک بلین؟ که‌سیان هیچیان بۆ نه‌وترا. باشه‌ ئیوه دوانه‌ن و هاورپیه‌کی وا نزیک‌ی یه‌کترن باسی منتان بۆیه‌کتری نه‌کردوه؟ هه‌ردووکیان به‌ نا، سه‌ریان راوه‌شاند، ئیوه‌ی کوران مه‌خلوقیکی سه‌یرن، من باسی هه‌موو شتی‌کم بۆ گیلای هاوریم کردوه، خوشکی‌کم هه‌بوایه‌ نه‌مه‌ده‌هیشته‌ بخه‌ویت و هه‌موو شتی‌کم بۆ باس ده‌کرد، هه‌موو یه‌کترینینیک و هه‌موو جولاندنه‌وه و جل و به‌رگ و ئاکارتان. ئیوه‌ش یه‌ک وشه‌تان له‌باره‌ی منه‌وه به‌یه‌کتر نه‌وتوه. باشه‌ ئیستا کامتان ناوتان چالاکه، هیوادارم هه‌ردووکتان ده‌ست به‌رز نه‌که‌نه‌وه، هه‌ردووکیان ده‌ستیان به‌رز نه‌کرده‌وه، به‌لام هه‌ردووکیان پیکه‌نین و چالاک ده‌ستی به‌رز کرده‌وه، سه‌یریکی ئه‌وی تریانم کرد و وتم که‌واته‌ تۆش مالاکی؟ سه‌یریکی راوه‌شاند. منیش وتم: گوی بگرن ئازیزان! له‌وه ناچیت ئه‌م‌پۆ که‌ستان هیچ قسه‌یه‌کتان بۆ بکریت، منیش هه‌فته‌یه‌که‌ وا بزاتم له‌گه‌ل که‌سدا هیچی وام نه‌وتوه، به‌لام له‌گه‌ل خۆمدا قه‌ت ئه‌وه‌نده‌ چه‌نه‌باز نه‌بووم. ده‌مه‌وی له‌مه‌ته‌له‌ بچینه‌ ده‌ره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ش من هه‌فته‌یه‌که‌ بی‌ری لی ده‌که‌مه‌وه. یه‌کی دیارییه‌کی بچووکم بۆ هی‌ناون، ده‌ستم برد و له‌ناو جانتاکه‌مدا دوو ملوانکه‌م ده‌ره‌ینا و کردمە ملی هه‌ردووکیان، ملوانکه‌که‌ دلێک بوو له‌به‌ردیکی مه‌رمه‌ری زۆر جوان دروست کرابوو، هه‌ردووکیان به‌سه‌ر سوپاسیان کردم و پیم وتن: ئازیزان ئیمه‌ وا ده‌که‌ین، من ئیوه بۆ ماوه‌ی چوارمانگی‌ک به‌ جیا ده‌بینم و

يەكتى دەناسىن، ھەفتەى جارىك يەككىكتان دەبىنم، لەھەفتەى داھاتوۋە دەست پى دەكەين، ھەفتەى يەكەم بۆ چالاک و ھەفتەكەى دواى ئەو بۆ مالاک، چوار مانگ دەكاتە ۱۶ بىنين، يەكى ھەشت جارتان بەردەكەوئەت. دواى چوار مانگەكە من برپارى خۆم دەدەم و يەككىكتان ھەلدەبژىرم و دەبى ھەردووكتان پازى بن بەو برپارەم. ھەردووكيان بە بەلى باشە سەريان پراۋەشانە. منىش بۆ ئەۋەى بارەكە ئاسايى بەكەمەۋە، درىژەم بە قسەكانم دا وتم، گەر جارەكانى تر كاتى يەك دەبىنين، ۋەك ئەمپۆ قسە نەكەن ئەۋا سوپاستان دەكەم كارەكەم ئاسانتر دەبى، ئەۋا كەستان ھەلنا بژىرم و ئاھ ھەرسىكمان پىكەنين و من بە پەلە ئەو شوپنەم بەجى ھەشت و گەرامەۋە مالەۋە و خىرا تىلپىك بۆ گىلاس كرد و بە توورپەبىيەۋە پىم وت، من تەنھا يەك دلم ھەيە، واىە، يەك دلپىش نادىرى بە دوو كەس، ئەۋىش وتى، ئى كۆپى بەكە ئازىزم، منىش وتم، دەك عەمرت نەمىنى، ھەموو شتى كۆپى بەكرىتەۋە، دل ناكىت، ئەۋىش وتى كچى ئەۋە بەپاستە، ۋەلا مامە عەزەى زانكو كۆپىيەكى زۆر باشى ھىناۋە، ۋەكو خۆى دەرىدەكات، منىش ھىندە خەفەتبار بووم نەمتوانى پىنەكەنم و ھەموو شتىك بۆ گىرايەۋە وتى: برپار ھەر وا دەبى، دەك كۆندۆلپزا راپس راۋىشكارت بى، بەلام پىم بلى گەر دواى چوار مانگ زەحمەت بوو يەككىيان ھەلبژىرى، چى دەكەى؟ ئەۋە بيانوۋىەك بە يەككىيان دەگرم و ئاھ، پرسى: بيانوۋى چى؟ بۆ نمونە ئەمپۆ يەكى ملوانكەيەك بەدىارى خستە مليانەۋە، دلپك لە بەرد، سومبولپكى زۆر دلرەقانىە، بزنام دەربارەى ئەۋە دەلپن چى، ھەر كامىكىان شتىكى وت و من بەدلم نەبوو، دەيكەمە بيانوۋى بۆ ھەلبژاردنى ئەۋى تریان. ئەۋىش وتى گەر بەدواى بيانوۋدا دەگەپىت، ئەۋا منىش دانەيەكى باشم لايە، گەر ھەر كامىكىان دواى چوار مانگ ملوانكەكەى لەمل نەبوو، ئەۋا با بىدۆرپىنى. ئەمە تەنھا ئەۋ كاتەى كە ھەلبژاردنى يەككىيان زەحمەت بىت. منىش وتم باشە بەلام ھىوادارم نەگاتە ئەۋە و تەلەفۆنەكەم داخستەۋە.

لهو پوژه وهی ماردین منی هه لېژارد، من ته واو گوپام، له گه ل خۆم و له گه ل
 دونیادا ته واو بوومه کورپیکی تر. ئازایه تیی و ئومیدیک هاتنه پوحمه وه، که
 له وهو پیش قهت ههستم پی نه کردبوو. بیرم له وه کرده وه که ده بی ئەم
 ماوه یه ئیشیکی باش بدۆزمه وه تا پاره یه کی زۆر پیکه وه بنیم. هه ر به هوی
 مامۆستایه کی وه رزشه وه، توانیم هۆلی یانه ی وه رزشییه که به به یانیان تا
 نیوه پروان قه رز بکه م و کۆرسیکی فیروونی تینسی سه ر میزم کرده وه و
 مندا لانیکی زۆر خۆیان ناو نووس کرد و پاره یه کی باشم ده ست ده که وت. به
 نیوه پروانیش هه ندی ئیشی زیاده م ده کرد و هه ندی جاریش له گه ل ماریندا
 یه کمان ده بیینی و پیاسه مان ده کرد. ده بی ئەوه بلیم که هه موو جاریک که
 ماردینم ده بیینی، به خۆم ده وت، ئای که من چه ند کورپیکی به خته وه رم، که
 که سیکی وا پیم رازی بووه و ده یه ویت له گه ل مندا بژی، چه ز ده کات ژیانم
 له گه ل به شبکات. ههستم ده کرد ماردین فریشته یه که و خودا بو هه موو
 که سیکی نانیریت. ئەو کاتانه که زیاتر و زیاتر ده مناسی، ههستم ده کرد

گهر خودا ئيستا حهز بکات نمايندهي خوئي بو به شهر بنيري، نهوا بي سي
 و دوو، ماردین يه کي دهبيت لهوانه. نهمه لهو نمايندانه نيهه که به چه قو و
 سهبرين قسه بکات و له دواي خويه وه پووباريک له خوین جي بيليت، به لکو
 لهو نمايندانه يه که خوشه ويستي و ليبوردي و جواني بلاوده کاته وه، له
 چاوانيدا بو کویت بوئی ده تواني برؤيت له گه ليدا گه شتي خوت بکهيت. خوداي
 راسته قينه گهر هه بي بهو تاقی ئاسمانه وه، نمايندهي راسته قينه ي دهوي و
 لای من ماردین بيگومان يه کيکه لهوانه. ههتا زياتر دهمناسي، ههستم دهکرد
 نه م کچه خه مي هه موو شتيک دهخوات، خه مي بالنده و په پووله و گه لاي
 وهريو، خه مي بهرد و خه مي دار، خه مي پايز، خه مي هاوين. پوچ و دل و
 چاواني پر بوون له خه ون بينين، حهزيکي زوري له سه فهر بوو، له دنيا
 بينين، خوليا و که لکه له ي سه فهر هه ميشه له گه ليا ده ژيا و قهت پوژي
 خيانه تي لهو هيواو حهزه ي نه کردووه. بويه له بينينه کانماندا هه ميشه به
 تامه زروي منداليکه وه باسي بيني دنياي دهکرد، سه فهرکردن به ئوتومبيل
 به ولاتاندا، ويته گرتنيکي بي سنوور له ناو سروشتدا. وهستان و دابه زين
 له سه ر سنووره کان و هه لمژيني هه ناسه يه ک پر به سييه کان. تاقیکردنه وه ي
 هه موو خواردنه کاني عالم، نووستن له ئوتيله په رپووته کاندا، فيربووني
 شه ش، حهوت زمان، خویندن له دوو، سي دانيشتگا، مه له کردن له ده رياچه
 و رووباره کاندا، فيربووني پاسکيل به ده ده قيقه و ده رهيناني مؤله تي
 شوفيري به مانگيک. کرپيني خانويه ک له سه ر ده رياچه يه ک، که هه ميشه له
 په نجه ره که يه وه به پوژ هه تاو ديار بيت و به شه ويش مانگ. له سه ر مي زي
 هو له که هه ميشه دوو پومان دانرا بيت. ماليک شه رابي تيدا بيت و پر بيت
 له کتيب، سه لاجه يه کت هه بي، به فرگره که ي هه ميشه سي، چوار جور،
 دو ندرمه ي تيا بيت. که س نه لي نه وه تو چيت له بهردايه، که س نه ليت
 نه وه تو چي ده خوئي؟ بو کوي ده پوي و چي ده که ي؟ له شويننيک بژيت له
 فهره نکه که ياندا وشه ي عه يبه نه بيت، شه رمکردن ته نها وشه يه کي نه ده بي

بیت و له‌کتیبه‌کانه‌وه جاری نه‌هاتبیته ده‌ره‌وه . هه‌ز ده‌که‌م له‌شوینیک بزیم
 ته‌زیج به‌ده‌ست پیاوه‌وه نه‌بینم . بووتلی غاز نه‌بینم، نه‌بینم له‌ مندالیک
 بدری، له‌سه‌ر شه‌قازله‌یه‌ک و لیدانی ژنیک، پیاوه‌که هه‌فته‌یه‌ک بخریته
 زیندانه‌وه . هه‌زم له‌شاریکه‌ ئه‌وه‌هه‌موو دووکانی زپه‌نگه‌ره‌ی تیا نه‌بیت، هه‌زم
 له‌سه‌ده‌ها سینه‌مايه، تۆسه‌یری ئه‌وه‌هه‌موو خه‌لکه‌ چۆن له‌به‌ر بی ئیشی
 رزاونه‌ته سه‌ر شه‌قامه‌کان . ئه‌وه‌هه‌موو ده‌موچاوه‌ بی‌تاقه‌تانه‌ چین؟ پیده‌که‌نی
 و ده‌یوت، به‌ کوردییه‌که‌ی هه‌زم له‌ سه‌فه‌ره .

له ماوهی دوو سهعاتیکدا، من و مالاک فریا که وتین سی قاوه بخوینه وه و سی جار شه تره نجی له من برده وه. برازا که شم چوار چا و پینچ قاپ دؤندر مهی ته واو کرد. له و ماوه یه دا من زؤر به وردی گویم لیگرت، باسی ته نگه نه فه سیی و نازاره کانی سه رسینگی، باسی سربوونی ده ست و قاچ و دوو سی جار بوورانه وه و شتی تر که به پیویستی نازانم لی ره دا بیگی رمه وه، به لام نه وانهی که باسم کردن، شتیکی ئاسایی و گشتین و ره نگه هه موو که سیک پیش من زانیبیتی. دوا ی نه وهی هه موو قسه کانی کرد، ئینجا سهیریکی کردم و وتی، ده لئی چی دوکتور؟ دره نگه یان نا؟ گوی بگره، سیزیفی نازیز! خو ئاساییه پیت بلیم سیزیف؟ وتی به لئ، باشه نازیزم! گوی بگره. نازانم تو چیت له بارهی منه وه خویندۆته وه؟ لی ره چیان له بارهی منه وه نوسیوو، نه وه ش نازانم؟ به لام به کورتییه که ی من دلئیکی ده ست کردم دروست کردوو تا بتوانیت جیگه ی دلئیکی نه خوش بگریته وه، نه و دلله ی من دروستم کردوو کاتییه و ته نها بو شه ش مانگیک ده خوات. تا دوا ی نه وه

دەبىي نەخۆشەكە دلىكى تىرى راستەقىنەى بۇ پەيدا بىكرىت. بە كورتىيەكەى ئەمەى من ئىشىكى زۆر ئالۆز و گرانە و تازەيە و تا ئىستاش لەسەر كەس تاقيم نەكردۆتەو و لەلايەن لىژنەو و تازە ئىمزاى لەسەر كراو. پىرۆسەى هينانى دلىكى ساغ و دانانى لەجىگاي دلىكى نەخۆش هەر وا ئاسان نىيە و ئەوەى من دروستم كردوو تەنھا بۇ ئەو ماوہيەيە كە نەخۆشەكە چاوپىي دلىك دەكات بۆى بىت. ئەمەى من دلىك نىيە ئىنسان بتوانى ژيانىكى ئاسايى پىي بۆى، بەلكو دلىكە لە چاوپوانيدا لىدەدا، چاوپوانى هينانى دلىكى تر. بەلام دلىكە ھەموو ئىشىكى دلىكى ئاسايى دەكات، بەلام نەخۆشەكە دەبىت بىست و چوار سەعات لەژىر كۆنترۆلى دوكتۇردا بىت. جۆرىكى تر ھەيە ھەر يەكسەر دلەكەى فپى دەدەن و دلىكى تىرى لەشوين دادەنن و پەيس مەيكەرىك لەلاى شانىيەو لە ژىر پىستەكەيدا بۇ دروستكردنى تەيارى كارەبايى بۇ فپىدانى خوین بە ھەموو شوينىكى لەشدا، بەلام لەمەى مندا پىويستت بە فپىدانى دلە نەخۆشەكە نىيە و تۆ دەتوانى ئەو شەش مانگە خاوەنى دوو دل بىت. بەھەر حال گوئى بگرە سىزىفى ئازىز! من جارى نازانم تۆ پىويستت بەو جۆرە نەشتەرگەرىيە يان نا؟ من دەبى ھەموو پشكىنەكانى تۆ ببىنم، دواى ئەو وە من نازانم تۆ پازى دەبىت بەو يان نا؟ گەر پازى بوويت من پىخوشالم و ھەموويت بە خۇپايى بۇ دەكەم، نەك ئەو، بەلكو تۆ لە ئىستاو مەنىش لىرە نەبم، ھەموو ئىشىكى دوكتۇرت لەسەر من دەبى، چونكە ھەست دەكەم تۆ كورپىكى شايانى ھەموو شتىكى جوانى، پەنگە پارەيەكى باشىشت بۇ دابىن بكەم لەو كۆننۆيەو، كە بۇ ئەم پىرۆزەيەم كراو تەو، چونكە لە ماوہيەكى درىژدا پەنگە تۆ وا بەئاسانى نەتوانىت ئىش بكەيت و بۆيوى خۆت دابىن بكەيت. خۆت بىرىكى لى بكەرەو، من چوارشەممەكەى تر سەفەر دەكەم و دەگەرىمەو، ژمارەى تەلەفونى خۆتم بۇ بنووسە با لام بىت. ئەمەش ژمارەى مۇبايلى من، چ لىرەو چ لەدەرەو، تكايە تەنھا لاى خۆت بىت و مەيدە بەكەس. گەر خەلكى ئەم

شارە پى بزانن تەلەفونى منت لايە، بە شەپش بىت لىت وەر دەگرن، چونكە نيوەى زياترى خەلكى ئەم شارە بە پير و گەنجەو دەلىكى تەخوش لە سينگياندايە و پى نازانن، بە دلىكى نەخوشەو دەژين، بە دلىكى زامدارەو دەلدارى دەكەن و مندالىكى نەخوش دەخەنەو، گورانى دەلین و دەمرن. بە ھەر حال ئازيزم! تۆ ھەر لە بەيانىيەو بچۆ بۆ لاي دوكتورىكى ھاوړيم، ئەمە ئەدریسەكەيەتى، تا ئەو ھەموو ئەو پشكنينانەت بۆ بكات كە من داواي لى دەكەم و بە فاكس و وینەي كۆمپوتەر بۆم بنيريت تا ھەمووى ببينم، من خۆم تىلى بۆ دەكەم و ھەموو شتىكى تى دەگەينم. ھاوړيمە و دوكتورىكى زۆر باشەو متمانەم پىيەتى و ناوى مانىيە، تا ئەوساش بىرىكى لى بکەرەو. ئيمە دەتوانين ھەموو پرۆسەي نەشتەرگەرييەكە ھەر ليرە بکەين و بىگومان دەبى ئەو ش بزانيت كە دەكەويتە سەر لاپەرەي يەكەمى پۆژنامە و گوڤارەكان، ئەم پۆژنامە دەتفرۆشى بەو پۆژنامەو ئەم ستوونە ھەلتەدا بۆ ئەو ستوون، بەلام من ھەولتيكى زۆر دەدەم لەو بارەو دووريان بخەمەو تا ژيانت ھيمنتر بىت.

من له ماوهی ئەو چوار مانگەدا، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک به‌جیا، هه‌ردووکیانم ده‌بینی، له‌ نزیکه‌وه هه‌ولێکی زۆرم دا بیانناسم. دوو کۆری جوان و پاک و هه‌ست ناسک، که هه‌موو کچیک ئاواته‌خوازه بیانناسی و لییان نزیک بیه‌وه. دوو ئینسان، له‌نیوان جوڵه‌و هه‌یمنی، وه‌ک شه‌و و پۆژ جوان، یه‌کیکیان وه‌ک ناخی ده‌ریاو ئەوی تریان پووی ده‌ریا. ده‌هاتن و ده‌چوون. ئەوهی له‌ هه‌موو شتی لام جوانتر بوو ئەوه بوو، پۆژیک نه‌مبینی یه‌کیکیان، ماسکیکی درۆ له‌ده‌م و چاو بکات، خۆی نه‌بیت، درۆیه‌ک بکات تا گره‌وی دلم به‌ریته‌وه، به‌درۆ شتی بلی تا زیاتر خۆی بینه‌پیشه‌وه. به‌لکو هه‌میشه‌ خۆیان بوون، له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا که له‌سه‌دا سه‌د سیمایان له‌یه‌ک ده‌چوو، به‌لام خۆیان ته‌واو دوو ئینسانی جیاواز بوون. ده‌بی بلیم، له‌و ماوه‌یه‌دا من هه‌ردووکیانم وا چوو به‌ددا که هه‌م ده‌کرد وه‌ک قیسکۆنتی، پاله‌وانی رۆمانه‌که‌ی ئیتالۆ کالفینۆ، چۆن به‌ گولله‌یه‌ک بوو به‌ دووبه‌شه‌وه و هه‌ردوو به‌شه‌که‌شی ژیا‌نی خۆی ژیا، منیش ئاوا ببوومایه‌ به‌ دوو به‌شه‌وه و یه‌کی به‌شیکم له‌گه‌ڵ براهه‌کدا

بوايه . کاتيک به جيا ٺه م قسه يه م بؤ هردوو براهه گيڙايه وه، هردوو کيان
 له و باوه په دا بوون، که من ناتوانم وهک فيسکوښتي بم، چونکه کاتي ٺه و
 پالاهانه بوو به دوو به شه وه، به شيکيان باش بوو، ٺه وي تريان به شيکي
 خراب، به لام من لاي ٺه وان به شي خراپم نيه و ده بي تنها بؤ يه کيکيان بم .
 منيش وه لامه که يانم پي جوان بوو، وه لامه که يان ئيشي ه لېڙار دنه که ي مني
 زحمه تتر کرد . هه تا هه فته کان ده هاتنه سهر يهک، من شپرزه تر ده بووم،
 چونکه کاتي بريار نزيکتر ده بووه وه . تا دووه فته ي کوڅايي، ٺه و کاته
 هردوو کيان يه کي يهک جاريان بينيني من مابوو، ئيتر دواي ٺه وه ده بوايه
 برياري خؤم بدهم . سهره سهره ي چالاک بوو، باسي سه فهرم هيڼايه پيشه وه،
 حزم کرد بزنام رايان به رامبه ر سه فهر چپيه، چالاک وتي، من جوانترين
 شتي بؤ ئينسان بي بينم، سه فهر کردنه، بي سه فهر کردن مرؤف قهت نازاني
 له کوڅي دنيا دا ده ژي، ئينسان تنها له سه فهر دا خؤي و ده وره و پيشته که ي
 ده ناسي، توانا کان تنها له سه فهر دا تاقی ده کړينه وه . ٺه وي ناتواني سه فهر
 بکات، ناتواني دونيای خوش بوڅي و ناتواني ليي تيځگات . به لام من له گه ل
 تودا ده توانم هه موو دنيا بگه ريم، ده توانم هه موو دنيا م خوش بوڅي، من
 هه موو دنيا م خوش ده وي چونکه توم خوش ده وي و تو تيايدا ده ژيت،
 له و کاته دا بي ٺه وي پي بزاني، زور له يه کتري نزيک که وتبوينه وه، به
 جوړيک ته واو هه ناسه کانمان به ريهک ده که وت و بوڅي خوشي هردوو کمان
 تيکه لاو ده بوو . له پارکيک دانيشت بوو، که سمان ليوه ديار نه بوو، من له
 شويني خؤم وشک بوو بووم، چونکه ٺه و قسانه ي ٺه و قسه ي دلي من بوو،
 هيچ قسه يه کم پي نه بري، حزم ده کرد زياتر بلڅي، وتم ئي چي تر؟ له پر
 بي ٺه وي پي بزاني، ده مي زياتر هيڼايه پيشه وه و که ميک ليوه کانمان
 به ر يهک که وتن، موچرکيک وهک سووکه کاره بايهک له سهرمه وه تا بني
 پيم پؤشت، مووي قولم وهک بؤ شهر هه ستابن، هه موويان قوت ببوونه وه .
 ٺه ويش ده مي زياتر هيڼايه پيشه وه، ناو ده مم بوو به ليک، ده توت هه زار

لیمۆی قاش کراو بە جارێک تکاوه‌ته ناو دەممه‌وه. تامیکی زۆر تەپ و تازه
 بوو، لەهیچ میوه‌یه‌کی دنیا نەدەچوو، منیش وه‌لامی ماچه‌که‌یم دایه‌وه و
 بۆ چەند چرکه‌یه‌ک خۆشترین ماچی ژیانم کرد. بەلام لەپەر وه‌ک دەستی‌ک
 من راکیشیته‌ دواوه، هاتمه‌ دواوه و هه‌ستامه‌ سه‌ر پێ، ئەویش هه‌ستا و
 سوور و ته‌ریق بوه‌وه، وتم ئەوه چی ده‌که‌ین؟ ده‌زانی دره‌نگه، با برۆین.
 هه‌موو گیانمان ده‌له‌رزی، من وتم تاکسییه‌ک ده‌گرم و په‌له‌مه، ئەویش وتی
 ئێ زۆر باشه، منیش به‌ پاسه‌که‌ ده‌پۆمه‌وه. که‌ گه‌رامه‌وه ماله‌وه هه‌شتا
 سیحری ماچه‌که‌ لیم نەبووه‌وه، مه‌ست بووم ده‌توت دوو شووشه‌ شه‌رابی
 سوورم هه‌لقوران‌دوو، هه‌موو شتی له‌به‌ر چاومدا جوان و پهبایه‌خ بوون،
 ویستم تیلێک بکه‌م بۆ گیلای غه‌مگین و هه‌موو شتیکی بۆ باس بکه‌م،
 له‌پەر تیله‌که‌م داخسته‌وه و نه‌مکرد، له‌دلی خۆمدا وتم ئیستا سوعه‌تیکی
 قۆر ده‌کات و ده‌مه‌ینیته‌وه سه‌ر سفر، تازه‌ به‌یانی بۆی ده‌که‌م، له‌پەر باوه‌شم
 کرد به‌دایکه‌مدا و له‌ خۆشیدا دوو سی ماچم کرد، ئەویش ماچیکی سه‌ری
 کرده‌وه و وتی ئەوه چییه‌ پۆله‌ ده‌لیی کوران ماچیان کردووی؟

ھەز لى بوونى ماردىن بە سەفەر، تەواو لەگەل ھەون و خولياي منيشدا
 يەكى دەگرتەو، بۆيە لاي خۆمەو ھە پەيمانم بەخۆم دا كە ھەموو ھەولايك
 بەدەم تا ئەو خەونەي ھەردووكمان بېتە دى. لەملاشەو، مالاكى برام پۆژ
 دواي پۆژ تەريك تر و دوورەپەريزتر دەبوو، بە ھيچ شيوہيەك ھەزى
 نەدەكرد بمبيني. ھەموو ھەولاي دونياي دەدا لەو ژوورە دانەنیشيت منى
 لى بم، ھەستم دەكرد پۆژ بە پۆژ بېتاقەت تر و لاوازترە، بە ھيچ شيوہيەك
 ھەزى نەدەكرد لە دلدارييەكەيدا باسى دۆراندنى خۆي بكات. بە داىكىمى
 وتبوو كە ئەمە سەخترين دۆراندنى ژيانيتى. نازانم چۆن وشە و پستەي
 وای بەكارھيئابوو تا وتبووى، ھەموو دۆراندنەكانى ترى دونيا بە گونى
 ئەم دۆراندنە. من و داىكم كۆلى بەو پىكەنيبووين. ھەر لەيەكەم ساتەو
 ئەم ھەلبژاردنەي پى قوت نەچوو، ھەستى دەكرد فيلليكى لى كراو، زۆر
 شەترەنجانە سەيرى ئەو بابەتەي دەكرد و وای بۆ دەچوو ھەموو شتيكى
 لەژير كۆنترۆلدا بېت و زۆرى پى ناچيت ياربيەكە دەباتەو. ھەستى كرد
 منيک، كە لە منداليیەو تا ئىستا ھەميشە لىم بردۆتەو، بەلام ئەمەيان
 ھەقى ھەموو شتيكم لى دەكاتەو. ئەمەي ناوناوو فينال، پىي و ابوو ماردىن
 كەسيكى عەجوول و سوعبەتچى وەك منى بۆ چيیە، كە وەك خۆي دەيووت
 كە قنگم بۆ نەكراو تا دانیشم. ھەميشە دەيووت تۆ ئەم ھەموو كرمەت
 ھەيە بۆ ناچى بۆ دوكتۆر. ھەتا ئەو كاتەش كە ئيتىر كاتى ژن ھيئانەكە
 ھاتە پيشەو، بە خيىراي ھات و پيرۆزبایى كرد و بە ماردىنى وت: منيش
 ديارى خۆم بۆ ھيئاوى براژن! ھەزم كرد ئەم ملوانكەيە بەملتا ھەلواسم.
 ماردىنیش خۆي نووشتانەو و ملی بۆ ھيئاىە پيشەو و ملوانكەكەي بە
 سنگيدا شۆر كردهو، ھەمان ئەو ملوانكەيە بوو كە ماردىن بۆ ھەردووكمانى

هینابوو، ئەو دڵە بەردینه مەپمەرە، وتی: ئەم دڵە جوانە هەر لە خۆت دێت
 براژنی ئازیز. باوەشیکی ساردی پیا کردین و بیانووێکی دۆزییەوه و بەجێی
 هێشتین و دانەنیشت پیش ئەوێ بپروات، گیتلاس بەردەمی لێ گرت و وتی: بۆ
 کوێ کۆری باش؟ وتی: دەپۆم ئیشم هەیه، گیتلاس زانی کە مالاک هەمان ئەو
 ملوانکەیهی هیناوەتەوه و بە دیاری داویتی، پێی وت: هەر ئەمەت هیناوه؟
 ئەو دوگمەو دۆلابیک؟ مالت ئاوا بیت کۆژەکەیهک؟ کلّو و لاگیرەیهک؟ من
 بۆ ملە شیلانە هیچ نالیم، حەقم بەسەر گەردانە و گۆبەرۆکەوه نییە، سمل و
 میخەک ئەو هەر واز لێ بینی، چەنە و پاوانە و کرمەک پەنگە زەحمەت بن،
 هیچ نەبێ لووتەوانەیهک، یەک لووتەوانە مالت ئاوا بیت، هەموو کۆلابوین
 لە پیکەنیندا و تەنانەت مالاکیش خۆی پێ پانەگیرا... وەک من و ماردین
 پیشتر پلانمان بۆ کردبوو، ئاھەنگەکە دانیشتنیکی ئاسایی بوو، کەسی وامان
 بانگ نەکردبوو، هەر خۆمان بووین. بەلام گیتلاسی غەمگینی لێ بوو، بە
 سەد کەس دەچوو، نەیهیشتووێ یەک کەس لەو مالاوە دانیشیت، هەموومانی
 بەهەلپەرکی و پووگیژ کردبوو. بەلام من دلم هەر لای مالاکی برام بوو، هەستم
 دەکرد بۆ ئەوێ هەلە ی کەسی تیدا بیت، براه تیمان قەت وەکو خۆی
 لێنایتەوه، هەستم دەکرد وەک (نیشە) دەلێ کە هەندێ جار ئاسانترە
 لە دوژمنیکت خۆش بیت وەک لە هاوپییکت، منیش هەستم دەکرد، مالاک
 لەهەموو دنیا خۆش بیت، تازە لە ئیمە خۆش نابیت.

کاتیک ژماره‌ی مۆبایله‌که‌م بۆ مالاک نووسی و دامه‌دهستی، له‌سیمایدایا هه‌ستم به‌تارمایی زه‌رده‌خه‌یه‌ک کرد، نه‌مزانی ئه‌و سووکه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه، له‌پازی بوونییه‌وه‌هاتوو، یان له‌شهرم و ریزییه‌وه‌بۆ من. به‌پۆژیک پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه‌تیلێکی بۆ کردم و پیی وتم، که‌چوو بۆ لای دوکتوره‌که‌ی هاوړیم و هه‌موو پشکنینه‌کانی کردوو، منیش ده‌ستخۆشم لی کرد و پیم وت که‌شتیکی چاکت کردوو و هیوادارم بتوانم یارمه‌تیت بده‌م، به‌لام ئه‌وه‌بزانه‌که‌من به‌بئ ویست‌هه‌ز و ئاماده‌یی تۆ هیچ شتیکت ناتوانم بۆ بکه‌م. ده‌بئ تۆ هه‌نگاو به‌هه‌نگاو له‌گه‌لمدا بیئت تا پیکه‌وه‌بتوانین ئه‌م کاره‌ئه‌نجام بده‌ین. که‌گه‌رامه‌وه‌من سه‌یریکی پشکنینه‌کان ده‌که‌م و تیلت بۆ ده‌که‌م و پیئت راده‌گه‌ینم. که‌گه‌رامه‌وه‌من هه‌ر بیرم له‌پروژه‌که‌م ده‌کرده‌وه. هینانه‌دی ئه‌م خه‌ونه‌م هه‌موو شتیکی بوو بۆ من. چه‌ند پۆژی دواتر، ئی سی گی و ئیکۆکاردیوگرامه‌کانی بۆ ناردم و لی‌رده‌دا وه‌ک دوکتوریک نامه‌وی بچه‌ناو ورده‌ته‌فاسیله‌کانی نه‌خۆشه‌که‌مه‌وه، به‌لام هه‌ستم کرد دلی ئه‌م کوپه‌

ماندووو و پێویستی ته‌واوی به‌و دڵه‌ ده‌ستکرده‌ کاتییه‌ هه‌یه‌ تا بتوانین دواتر
 دلیکی تروساغ له‌ سینگی‌دا بچینین. تیلیکی خیرام بۆ کرد و پیم راگه‌یاند
 که به‌ وردی سه‌یری هه‌موو پشکنینه‌کانم کردوو و ته‌واو له‌ بپروایه‌دام که
 پێویستت به‌و نه‌شته‌رگه‌رییه‌ هه‌یه‌ و به‌و جۆره‌ ده‌توانی له‌ داها‌توویه‌کی
 نزیکدا ببیته‌وه‌ به‌ خاوه‌نی دلیکی به‌هێز و به‌ هه‌موو هێزته‌وه‌ جاریکی تر
 باوه‌ش بکه‌یته‌وه‌ به‌ ژياندا. سیزیفی ئازیز! ئەم هه‌فته‌یه‌ بیرکی باشی لێ
 بکه‌روه‌ و هه‌فته‌که‌ی تر وه‌لامم بده‌روه‌. پێخۆش‌حالم بتوانم یارمه‌تیت بده‌م.
 به‌ کزییه‌که‌وه‌ وتی نازانم، زۆر دوودلم، منیش زانیم غه‌مبار، بۆ ئه‌وه‌ی دلی
 خوش بکه‌م وتم: دوودلی چیت؟ تو یه‌ک دلێت، جارێ یه‌ک دلته‌ هه‌یه‌، که‌ی
 بوویت به‌ دوودل، ئه‌وسا دوودل به‌. من هه‌ست ده‌که‌م دل‌ماندوووه‌ و به‌رگه‌ی
 هیچ ناگریت، هه‌ندێ جار ده‌مه‌وێ بمرم، بنووم و هه‌لنه‌ستمه‌وه‌، نازانم
 ئینسان بۆ دروست بوو؟ ئیمه‌ ئەم زه‌وییه‌مان ئاوه‌دان کردۆته‌وه‌ یان تیکمان
 داوه‌؟ پۆژ به‌ پۆژ په‌شیمانم له‌وه‌ی بوومه‌ به‌ میوان، میوانیکی ناوه‌خت
 و ناشرین و په‌زاقورس. چه‌ز ده‌که‌م شه‌قیک له‌م توپه‌ بده‌م، له‌م توپی
 ژيانه‌، تییه‌لده‌م و نه‌یه‌ته‌وه‌..خه‌لک راده‌که‌ن و پێده‌که‌ن، ئازاری یه‌کتر
 ده‌دن و گالته‌ به‌یه‌ک ده‌که‌ن تا پۆژی دێ به‌ته‌نیا ده‌رۆین و ده‌مرین. نازانم
 هه‌موومان میوانین. ئەم خه‌لکه‌ واما مه‌له‌ ده‌کات، وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ قه‌ت
 نه‌پوا، وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌ر لیڤه‌ بیته‌ و نه‌مر بیته‌. هێنده‌ دل‌لاوازه‌ له‌شی خۆم
 بۆ هه‌لناگیریت، سه‌ری پر پرسیا‌ری خۆم بۆ هه‌لناگیریت. وه‌ک تارمایی
 خۆم به‌دوای خۆمدا راده‌کیشم. بێده‌نگ بوو، هه‌ستم کرد ده‌یه‌وێ زۆر شت
 بلێ، به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو هه‌لچوونه‌که‌شیدا، هێشتا ئارامی و هیمنی رۆحی
 خۆی پاراستبوو، که‌ ته‌واو بوو، منیش وتم: ده‌ی ئازیزم! راست ده‌که‌ی،
 گوێ مه‌ده‌رئ! هه‌موومان میوانین، بلێین چی ئیتر، به‌ده‌ست خۆمان نییه‌،
 منیش چه‌زم ده‌کرد بۆ ئه‌به‌د خاوه‌نمال بووینایه‌، خاوه‌نمال بووینایه‌ و بۆ
 هه‌میشه‌ ئەم زه‌وییه‌مان ئاوه‌دان بکردبایه‌ته‌وه‌. دیاره‌ خاوه‌نمال نین، بۆیه‌

ئەم زەوييە ئاۋەدان ناكەينەۋە، بەلكو تىكى دەدەين و شەقى تېھەلدەدەين..
ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا و وتى، زۆر سوپاس دوكتور گيان! دەي باشە،
بىر كوردنەۋەي ناۋى، من پازىم، پازىم و سوپاسى زۆرىشم بۆت.

بۆ به يانی هر که له خه و هه ستام، خۆم نه گرت، يه کسه ر تيلم کرد بۆ گيلاس
 و هر که، وتم سسسسلللاووووو له خۆتان ئەي گيلاسی باخچه
 غه مگينه کان! يه کسه ر وتی: ئەوه چيه ده ليی ماچ کراوی؟ وتم ئەيه رۆ...
 ئەوه بۆ وا ده ليی؟ ئەوه دايکميش هر وای پي وتم: به پيکه نينه وه
 وتی: له دهنگندا تۆنيکی سهير هه يه، بهس له کاتی ماچکردندا پهيدا
 ده بي. له پيکه نيندا به مۆبايله که وه تهخت له سه ر عه رزه که ليی راکشام
 وتم: وه لا پرۆفيسۆر گيلاس، له مه ياندا راست ده که ي، کچي ده زانی هه موو
 که نه مووه کانی قۆلم به رزبوونه وه، ده توت سوپايه کن و شه ر ده که ن. وتی
 ده ک ناپيلیۆن له ده وری بالآت که رچي، ئەو نه گبه ته له رپوسياي قه یسه ری
 نه برده وه، ئیستا له تۆ ده باته وه. وتم: ده باشه، ئیواره يه کتری ده بينين و
 بۆت باس ده که م، وتی: کچي ئیواره ی چي؟ ئیستا تاکسييه ک ده گرم ديم،
 نانی به يانیشم نه خواردوه، هیلکه يه کم بۆ بخه سه ری تا بکولیت، ئەوا هاتم.
 که هات هه موو شتیکم بۆ گيپايه وه. وتی: ئەمه يان ماچی کاميان بوو، وتم:

چالاڪ، ٺهوي ٽينسهڪه دهڪات، ٺهي ٺهوي تريان مالاڪ، ماچي ڪردوويت؟
 نه خير، ڪه واته هه لڙارندنه ڪهت ته واو، ٺيشهڪهت ٺاسان بوو، ٺهوي ماچي
 ڪرديت، هه لڙيده بڙيريت، ٺهوي ماچي ڪرديت گرهه ڪهي برده وه. منيش وتم:
 ٺي منيش هر له دوڻيوه بير له وه دهڪه مه وه، خو تازه ناتوانم شوو بهوي
 تريان بڪه م و ٺه ميانم ماچ ڪردبيٽ، به تايبه تي ماچه ڪهش هي ناو ده م بوو،
 گهر هي روومهت بوايه قهينا و بهه رحال... چند جارت ماوه بيانيني؟
 يه ڪجاري ٺاخرم ماوه و مالاڪ بيينم، ههفته ڪهي تر ده بيينم. ڪاتيڪيش
 له گه ل مالاڪدا يه ڪتريمان بيني، هر چندم ده ڪرد نه مده تواني سهيري چاوي
 بڪه م. ٺه وهڪ هه ميشه، بيدهنگ بوو، منيش به بيدهنگي له ته نيشتيه وه،
 ٺيستا ڪه بييري لڙ دهڪه مه وه، ههست دهڪه م هه ردو وڪمان به دريڙايي دوو
 سهعات وهڪ دوو ديرواي بيدهنگ له ته نشست يه ڪه وه پڙشتين. نه من هيچم
 وت و نه ٺه، هه ميشهش وا بوو، ده بوايه هر من دهست پڻ بڪه م و قسه
 بڪه م و ٺه ويش وه لامم بداته وه، گهر من هيچم نه وتايه، ٺه له ٺارامي و
 بيدهنگي خويدا بوو. ٺه وهينده بيدهنگ و هيمن و ناسڪ بوو، پيم سهير
 بوو له شارپڪي وا چه نه بازدا، ڪه سيڪي واي تيايه به ده گهن شتي دهلي و
 قسه دهڪات. ده پڙشتين و سهيري دره خته ڪانمان ده ڪرد، ده پڙشتين و سهيري
 بالنده ڪان. سهيري ريواران، سهيري په يڪه ره توڙلي نيشتو وه ڪان، سهيري
 بوتله ٺاوه فرپيدراوه ڪان. دهنڪي فرپيدراوي گوله به پوڙه، دهنڪه ڪووله ڪه،
 توڪلي پاقله. من ده روڙشم و له تاو بيدهنگي، ڪاغذي فرپيدراوم له ده ورم
 ڪوده ڪرده وه و ده مخسته ناو ته نه ڪه خو لي به تاله وه، مالاڪيش بتله ٺاوي
 فرپيدراوي ڪوده ڪرده وه و ده يووت: ٺاي خواهيه ٺه م خه لڪه هه ميشه تينوون،
 تينووي نهڪ ته نها ٺاو، به لڪو هي هه موو شتيڪ. تا دوو سهعات، خو مان
 به و شتانه وه خه ريك ڪرد، تا دوو اجار، وتم ده باشه، مالاڪي ٺازيز، وا ٺيتر من
 ده پومه وه، ٺه مه ٺيتر دوا بينيمان بوو، دواي ٺه مه من برياري خو م ده دم
 و پيتان راده گه ٽنم. برياره ڪه شم هه رچييهڪ بيت، ده بيت هه ردو ولاتان پي

پازی بن تازه نه‌وه‌ی بوو، بوو، نه‌وه‌ی پویششت، پویششت، نه‌وه‌ی که دیت
 و نه‌وه‌ی ماوه گرنکه. وتی: باشه خانمی نازیزا سوپاس بو هه‌موو شتیک،
 هیوادارم نه‌م ماوه‌یه هیچ نه‌وتبئ، دل‌ی ئیوه‌م عاجز کردبیت. منیش سووکه
 زرده‌خه‌یه‌ک گرتمی و وتم: نا، به‌ساقه، تو نه‌ک دل‌ی منت عاجز نه‌کرد،
 به‌لکو تو نه‌م ماوه‌یه هر هیچت نه‌ووت. لیک جیابووینه‌وه، نه‌و به‌ره‌و
 یانه‌که پویششت، تا هندی یاری شه‌ترنج بکات و منیش حه‌زم کرد به پی
 بگه‌ریمه‌وه بو مال‌ه‌وه، له‌ریگا بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که تازه من هه‌لبژاردنی
 خوم کرد و په‌شیمان نابمه‌وه، تازه هیچ شتی من په‌شیمان ناکاته‌وه. من
 چالاک هه‌لده‌بژیرم، هه‌لبژاردنه‌که شم هی نه‌وه نییه که نه‌م دوانه، یه‌کیکیان
 له‌وی تریان باشر بیت، چونکه هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌ک باشن، به‌لکو ته‌نھا
 هی نه‌وه‌یه که چالاک ماچی کردم و بو نه‌مه‌ش نامه‌وی مالاک قه‌ت به‌مه
 بزانی‌ت. ده‌نا هه‌رگیز لیمان خوش نابیت.

من هەر له ههفتهی یه که می دواى ژن هیئانه که وه، ته و او خۆم ته رخان کرد
 بۆ دهرهینانی دوو پاسپۆرت و دۆزینه وهی ریگایه کی گونجاو بۆ سه فه ر.
 له گه لیشیدا ئیشم ده کرد و وهک شیت پارهم کۆده کرده وه. ریگاگان تا
 ده هات، زه حمه ت تر و گرانتتر ده بوون. قاچاغچییه کان دلرپه قتر و سنووره کانی
 ئه وروپا داخراوتر. ماردینیش له و ماوه یه دا هه میشه ده یوت: ده بی به زووترین
 کات برۆین، کاتمان نییه، نابی زۆر بمینینه وه. هه موو ئیواره یه ک که
 ده هاتمه وه، هه زار پرسیا ری ده کرد و هه ستم ده کرد زۆر په له یه تی. ده موت:
 ئازیم! په له مه که، تا هاوین کاتمان هه یه، با خۆمان نه دهینه ده ست هه موو
 شتی، به هیمنی باشه. با ده ست به تال نه گه ریینه وه. خه لکیکی زۆر ده رپۆشتن
 و هه موو شتیکیان ده فروشت و ده ست به تال ده هاتنه وه، من له و ماوه یه دا
 ده ستم کرد به فروشتنی کتیبه کانم، ده بی بلیم ئه و ساتانه به زه حمه ت
 ترین ساته کانی ژیانم ده ژمیرم، که سه یری کتیبه کانم ده کرد، گریانم ده هات،
 ده بوایه خواحافیزی له هه موو په ره یه ک بکه م، هه موو په ره یه ک که یادگاریم

له‌گه‌لى هه‌يه. قه‌ت بپروام نه‌ده‌کرد هه‌نده هه‌رزان كتيبه‌ خو‌شه‌ويسته‌كانم بفرۆشمه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد، پۆڤ دواى پۆڤ له‌م شار و ولاته‌دا كتيب و وشه تا بى هه‌رزانتر ده‌بى، تا بىت بپنرختر. هه‌ستم ده‌کرد، ئه‌وه كتيبه‌كانم نيه‌يه ده‌يانفرۆشم، به‌لكو خه‌ونه‌كانمه، ئاره‌زووه‌كانمه، ئومىده‌كانمه، هاوپرئ نزيكه‌كانمه. ئه‌و ساتانه‌يه كه‌بۆ خۆم هه‌لگرتوون، بۆ دلى خۆم. كه‌ كتيبيكم ده‌فرۆشت وه‌ك خيانه‌تم لى كردبىت، نه‌مده‌توانى چاوبپر مه‌ به‌رگى كتيبه‌كه، هه‌رچه‌ندى پارهيان بايه، وه‌رم ده‌گرت تا له‌ كۆلم ببنه‌وه، وا ده‌هاته به‌ر چاوم، كتيبه‌كان له‌گه‌ل فرۆشتنياندا به‌سه‌رمدا هاوار ده‌كهن. له‌گه‌ل فرۆشتنى هه‌ر كتيبيكدا خه‌ونيكي ناخۆشم ده‌بينى، له‌ خه‌ونه‌كاندا نووسه‌ره‌كان دوام ده‌كه‌وتن، ده‌ستيان ده‌نايه بينم بمخنكين، هاواريان ده‌کرد بۆ ده‌مانفرۆشى، بۆ ده‌ته‌ويى له‌كۆلت بينه‌وه. بۆ وا هه‌رزانته‌ كردين؟ هه‌ستم ده‌کرد ئه‌وه كتيبه‌كان نين من ده‌يانفرۆشم، به‌لكو نووسه‌ره‌كانن وا به‌هه‌رزان خستوومنه‌ته بازاره‌وه. خه‌ونم ده‌بينى و كتيبي سووتاو دوام ده‌كه‌وت، هيرشيان ده‌كرده سه‌رم ده‌يانويست بمسووتين. خه‌لكانيك ده‌ميان دروابووه‌وه، زمانيان نه‌بوو نه‌يانده‌توانى قسه‌ بكهن، له‌چاوياندا ئاگر ده‌بارى، به‌و ئاگره‌ي چاويان كتيبيان ده‌سووتان و به‌ده‌وه‌رييه‌وه سه‌مايان ده‌کرد. گروپ _ گروپ ده‌وه‌ستان كتيبيان له‌سه‌ر يه‌ك هه‌لده‌چنى و ئاگرين تى به‌رده‌دا و به‌ ده‌ست هه‌ره‌شه‌يان ده‌کرد، نه‌شيان ده‌زانى چى ده‌كهن، نه‌يانده‌زانى بۆ كتيب ده‌سووتين، بۆ دوژمنى كتيبن؟

هر که سيزيف رازی بوونی خوی بو نه شته رگه ريبه که پی راگه یاندم،
 بپارم دا تیمیکی پزیشکی پیکه وه بنیم و له گه ل خۆمدا بیبه مه وه تا له وی
 به رده ستیم بکن. هه ولّم دا هیچ میدیایه ک ئاگادار نه که مه وه تا کاره که
 به هیمنی به ریوه بچیت. چه زیشم کرد هه موو پرۆسه ی نه شته رگه ريبه که
 به قیدیو بگرم تا دوا یی بتوانین پشکنینی له سه ر بکه یین و تیلّم کرد بو
 دوکتور مانی که پشکنینه کانی بو سيزيف کرد بوو، تا ژووریکی تایبه تیم
 بو ته رخان بکات و کاتی هاتنه وه که شم بو هه فته که ی تر دیاری کرد و
 نه شته رگه ريبه که ش بو ده پۆژی تر. له راستیدا، من ده متوانی چاوه ری بکه م
 تا لیّره یه کئی پهیدا ده بیّت و نه شته رگه ری بو ده که م، چونکه هه موو شتیکی
 لیّره بو من ئاسانتر بوو، وهک له گواستنه وه ی هه موو ئه و شتانه، که له گه ل
 خۆمدا پیویست بوو بیبه مه وه. هه روه ها سه رپه رشتنی و کۆنترۆلی پزیشکی
 دوا ی نه شته رگه ريبه که ش هه ر لیّره ئاسانتر بوو، چونکه من دوا یی نه مده توانی
 خۆم زوو زوو کۆنترۆلی بکه م، ده بوایه من بیبه مه وه بو لیّره و یه کئی له وی

پاسپيرم تا به و كارە هەستيت. بەلام بە جۆريك لە جۆره‌كان من پارەيه‌كي باشم بۆ ئەو پڕۆژه‌يه‌م وەرگرتبوو، بۆيه دەمتوانى بەئارەزووى خۆم كەسانىك پاسپيرم و مووچەيان بدەم، هەروەها دامنابوو پارەيه‌كي زۆریش بدەم بە سيزيف تا ماوه‌يه‌كي زۆر بەشى بكات، چونكە سەرکەوتنى ئەو پڕۆژه‌يه بۆ من زۆر گرنگ بوو، دەرگايه‌كي گەوره بوو بۆ من بەرەو ئايندەيه‌كي گەش. هەموو شتيك ئامادە بوو، سواری فرۆكە بووين و هاتينه‌وه. چونكە چەند دوكتۆريكي ئيرەم لەگەڵ خۆمدا بردبوەوه، بۆ ئەوه‌ي لەبەر چاوي تەلەفزيۆن و ميدياكان بيانشارمەوه، داوام لە چەند هاوڕييه‌ك كرد كە مامۆستاي زانکۆن لای خۆمان تا بە پيرمانەوه بيّن، تا ميدياكان وا بزائن كە ئيمە بانگيشي زانکۆن كراوين و بۆ چەند موحازەرەيه‌ك هاتووينەوه، تا بەو شيۆه‌يه لە نەشته‌رگەرييه‌كە دووريان بخه‌ينه‌وه. كە گەيشتين بۆ پوژي دوايي من تيليكم كرد بۆ سيزيف و بۆ ئيوارەكەي بانگم كرد بۆ هەمان ئەو كافيتريايه، كە من و شيرۆي برازام يەكەمجار بينيمان. هات و من هەموو شتيك بۆ باس كرد و وتم، بەياني نا، دوو بەياني نەشته‌رگەرييه‌كە دەكەين و تۆ دەبيت هەر لە بەيانيه‌وه بييت و ئيتەر لەوي بيمينيته‌وه تا من پيٽ دەلیم دەتوانی برۆيت. هەر پرسياركت هەبيت، دەتوانی ئيستا بيكه‌يت، وتی دوكتۆر گيان؟ تۆ بليی ئەمە سەربگريت؟ بەلێ ئوميدی زۆرم بەمە هەيه، خۆ من جاري دلە نەخۆشه‌كەت لە سينگتا فری نادەم، ئەوه‌يانت هەر دەميينيته‌وه، گەر دلە پلاتينه‌كەش ئيش بەباشی نەكات، دلەكەي خۆت هەر هەيه، ئەم دلە دەستكرده دلە لاوازه‌كەت قايمتر دەكات، تا شەش مانگ، ئەوسا دلێكي ساغ و سەليمت بۆ دەدۆزينەوه و هەك بۆم باسكردی بۆت دادەنين، من گەرانتي ئەوه‌ت دەدەم. مەترسه، ئازيزم مەترسه، هەموو شتيك لەژێر كۆنترۆلدايه و تۆ تەنيا نيت و من تيميكي زۆر شارەزام لەگەڵ خۆمدا هيناوه‌يه‌وه.

من کاتیک ههردوو براكه م بينى پيم راگه ياندن كه چالاكم هه لباردوو، وهك له گه ل خوشيا قسه م كرد، ده بوايه بو دواچار مالاك ببينمه وهو باسى نه وهى بو بكه م بوچى نهوم هه لنه بژارد؟ به لام من هه رچه ندم ده كرد، نه مده توانى سهبرى چاوى بكه م، نه ویش كه هات هه ر له يه كه م ساته وه تووره بووه قهت بهو شيوه يه نهو كوپه هيمنه م وا تووره نه ببينبوو، من پيش نه وه ناگام له هه موو ناكار و شه رپه كانى بوو له ماله وه، چالاك به وردى هه موو نهو سزايانه ي بو گيرامه وه، كه مالاك هى خوى داوه. ده زانم هه ناسه ي تووند بووه و دلى هيشاوه، بووراوه ته وه، ده رگاي به دوو سى رۆژ له سه ر خوى داخستوو و نه يكر دۆته وه، هه موو نه مانه ي كردوو وه نه يو يستوو بچيت بو دوكتور هه ر له دووره وه منى بينى، به هه لچوونه وه وتى: من نازانم بو به تو ده لىن ماردىن مؤنرۆ؟ تو هيج له و ناچيت، هيج سيفه تىكى نه وىشت تيا نيه، ناوىكى هه له يان ناوى، ناوىكى هه له. منيش نه مده زانى چى بليم. وتم نه وه خه تاي گيلاسى هاوپيمه، سه يريكم كرد و ويستم كه ميك هيمنى بكه مه وه،

وتم: شیوه‌ی قژم تۆزئ له‌و ده‌چئ، هەر سه‌یریشی نه‌کردم، وتم: منیش وه‌ک ئه‌و له‌ یه‌کی مانگی شه‌شدا له‌دایک بووم، به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتم: ره‌نگه‌ وه‌کو ئه‌ویش به‌ کۆمه‌لئ حه‌ب کۆتایی به‌ ژیانم بئێم. تۆ قه‌ت له‌و ناچئت، قه‌ت ئه‌و نیت. وتم: منیش حه‌زم له‌ بۆنی خۆشه‌ پئیش نووستن له‌خۆمی به‌م.هۆلیود له‌م شاره‌ی ئیمه‌ بوایه‌، ده‌، دوازه‌ فۆتۆگراف به‌ دوامه‌وه‌ ده‌بوون. ئه‌و هئنده‌ زویر و توورپه‌ بوو، هئچ شتئ نارامی نه‌ده‌کرده‌وه‌. وتم: گوئ بگره‌ مالاکی ئازیز! من تازه‌ چالاکم هه‌لبژارد، برۆا بکه‌ هی ئه‌وه‌ نییه‌ ئه‌و له‌ تۆ باشتر بئت، به‌س من هەر ده‌بوایه‌ یه‌کیکتان هه‌لبژیرم، وایه‌؟ ئیوه‌ش ئه‌و کاته‌ په‌یمانتان دا به‌ من که‌ هەر بریاریک بده‌م، ده‌بئ ئیوه‌ قبوولی بکه‌ن. ئیوه‌ش به‌مه‌ پازی بوون وتی: به‌س پئیم بلئ مارلین مۆنرۆ، ئه‌و چی هه‌یه‌ و من نیمه‌، ئاخه‌ر ئه‌وه‌یه‌ گرفته‌که‌، هه‌ردووکتان زۆر له‌یه‌ک ده‌چن و مه‌گه‌ر درۆزن فه‌رقتان بکات، منیش درۆزن نیم و نه‌متوانی هئچ جیاوازییه‌ک بدۆزمه‌وه‌، به‌لام هەر ده‌بئ یه‌کیکتان بۆ ژیان هه‌لبژیرم و ئه‌وی ترتان وه‌ک هاوڕئ و برا. من نامه‌وی هاوڕئیت بم، نامه‌وی نه‌ برای تۆ بم نه‌ برای چالاک. هه‌ردووکتان خیانه‌تتان لئ کردم و له‌ پشته‌وه‌ چه‌قۆتان لئ دام، حه‌زم ده‌کرد خۆت باسی بکه‌یت، به‌لام من ده‌زانم بۆچی ئه‌وت هه‌لبژارد. هه‌موو شتیک ده‌زانم. من به‌هئچ شیوه‌یه‌ک نه‌مده‌ویست مالاک به‌وه‌ بزانیئت که‌ پئیش ئه‌وه‌ی من هئچ بریاریکم دا بئت تا یه‌کیکیان هه‌لبژیرم، چالاک ماچی کردووم، من هه‌موو هه‌ولیکم دا ریگه‌ له‌وه‌ بگرم تا پئیی نه‌زانیئت، ویستم برۆژیک به‌تایبه‌ت ببینم و ئه‌وه‌ی پئ بلئیم، به‌لام ئه‌فسووس فریا نه‌که‌ وتم. ئیواره‌یه‌ک له‌ ئیواره‌کان پئیش ئه‌وه‌ی من فریا بکه‌وم هئچ بلئیم، له‌ماله‌وه‌ لییان ده‌بئته‌ شه‌ر و چالاکیش هئچی بۆ نامئینیته‌وه‌ و پئیی ده‌لئ: منی هه‌لبژارد چونکه‌ تۆ هئچ قسه‌یه‌ک ناکه‌یت، منی هه‌لبژارد چونکه‌ که‌سیکی بئ زه‌وقیت، منی هه‌لبژارد، چونکه‌ جورئته‌ی مندالیکت نییه‌ و له‌ناوی خۆت ده‌ترسی، منی هه‌لبژارد، چونکه‌ من توانیم ماچی بکه‌م و تۆش نازایه‌تی

ئەوت نىيە سەيرى چاۋىشى بىكەيت پىم بلى چاۋى چ پەنگە؟ پىم بلى
 ئەگەر پىاۋى؟ مالاكىش زۆر توورە دەبى و رادەكاتە دەرەو و دواى چەند
 سەعاتىك بە بورانەووە دوو سى كەس دەيھىنيتەو و دوكتۆرە موقىمە
 گەنجەكەى دراوسىيانى بۆ دىنن و دەلى ھىچ نىيە، چاك دەبى، بەس بىبەن
 بۆ لاي دوكتۆر باشتەرە. لەووە و دلى دەشكى، ئىتر برپيار دەدا سزايەكى
 گەرەى خۆى بدات. كە ھەمىشە خۆى بەسزا گەرەكە ناوى دەبرد، كەس
 نەيدەزانى ئەو سزايە چىيە؟ كەس نەيدەزانى چۆنە؟ ھەمىشە بە داىكى
 دەوت: سزا گەرەكە ماو، سزا گەرەكە، داىكىشى دەيوت: دە بەسە پۆلە!
 ئەوئەندە سزاي خۆت مەدە، خودا جەھەنەمىكى لە ئاسمان دروست كرد،
 تۆش كۆپىيەكىت ھىنايە ئەم مالەى ئىمەو.

دەبىي بلىم ئەو كاتەي كە ماردىنم گواستەو، راستىيەكەي ئەم وشەي
 گواستەو، يە بۆ مەن وشەكى ھەلەيە، چونكە ماردىنم ھەر بۆ مال و ژورى
 خۆي گواستەو، ئەو مەن بووم چومە ئەوئى نەك ئەو بىتە لاي مەن. مەن ھەر
 چەند كوردم، ھىچ بەعەيىي نازانم بلىم كە ئەو ئەو بوو مەن گواستەو.
 ھەرلەسەر قسەي خۆي، چووينا ژورەكەي خۆي، ئەو وتى: كە شوئىيان
 لاي دايكى ھەيە و بۆ ماوھەيەكى كورت پىوئىستىيان بە خانووي كرىئ نىيە،
 مەن ئەو كاتانە ئىتر مالاكى برامم نەبىنييەو، چەند جارېك كە سەرى
 دايكم دەدا، ئەو دەيزانى مەن دىم، لە ژورەكەي خۆي نەدەھاتە دەرەو،
 يان دەچوو دەرەو تا مەن دەپوئىشتم. مەن زۆر ھەولم دا قسەي لەگەلدا
 بكم. بەلام ئەو ھەموو پردەكانى پووخاند، ھەموو دەرگا و پەنجەرەكانى
 كلۆم دا. مەن قەت ھەست ناكەم خيانەتم لەبراى خۆم كرىبىت، ئەو چەند
 ماردىنى خۆش ويستوو، مەنئىش ئەوئەندە، چەند ھۆگرى بوو، پەنگە مەن
 زياتر. كە ماردىنىش دواجار مەن ھەلبىژارد، خۆ مەن ئىمزام لەسەر ھىچ

کاغه زیک نه کردوه، که من نابی سهری چاوی بکه م، نابیت ماچی بکه م، بوم نییه باسی سه فهر بکه م، نابی سوعبه ت و گالته بکه م، بوم نه بی قسه بکه م. که ته و نازانی چاوی چ رهنگیکه، من چی؟ که وا ده زانی ژیان ه موی شه تره نجه و وهک شه تره نجیش بیده نکه، به من چی؟ ته نانه ت ته و کاته ش که ویستمان برۆین، دایکم زور هه ولی دا و قسه ی له گه ل کرد تا بیت و خواحافیزیمان لی بکات، به لام ته و به هیچ جوریک وه لامی نه دایه وه، ته نها وتی، خواحافیزیان بیت، من نایاناسم. من ته وسا هه موو شتیکم حازر کرد، بو درباربوونمان قسه م له گه ل هه موو ته وانه دا کرد، که پیویسته له گه لیان بکریت، من لی ره، له م کوره دا ره نکه چه ز نه که م باسی زور شت بکه م، به لام ده توانم ته وه بلیم که چوار مانگ به ریگاوه بووین، هه رچی ده رده سه ریبه ک خودا ناوه کانی ده زانیت و به دونیادا بلاو بووه ته وه هه موویمان چه شت. هه ر مرؤفیکی دلره ق، له سه ر ته م زه وییه بوونی هه بی نیمه بینیمان. نه بوونی و برسیتی و میزکردن له ناو بوتلی تاو و خونه شتن به مانگ، نووستن له ناو دولاب و کارتون و دواوه ی پیکاب و لورییه کاندایا، هه ر له سواری که ر و ته سپه وه بیگره، تا سه یاره و شه مه نده فهر و به له م و پاپور، فرؤکه و پاس، هه موویمان تاقیکرده وه و گه یشتینه ئیره. کاتیک ته مانه م بو ته و که سه باس کرد، که لی ره لیپرسینه وه ی له گه ل کردین بو وه رگرتنمان وهک په ناهه نده یه ک، وتی: باشه ئیستا گه ر بچیته وه بو هه مان شوین، ناماده ی جاریکی تر هه مان ریگا بگریته وه تا بیت بو ئیره؟ وتم به لی. وتی: تو که سیکی نازایت و له هه موو شوینیک ده توانیت بریت و په کت ناکه ویت. من و ماردین جارئ ئیقامه مان بو درنه چوو بوو، که به پاپور سه فهری سی ولاتی دراوسیمان کرد و بو پورئی ده ماینه وه و زوو ده هاتینه وه. ته و شوینانه ی که پاسپورتی نه ده ویست به سه عاتی خومان ده گه یانی. ده بی بلیم کاتی ئینسان گه وره ش بی و زمان نه زانیت هه ر ده لی منداله، نیمه ش مندالیکی گه وره بووین و کولی دلشمان به و مندالییه ی خومان خوش

بوو. خۆشه گه‌وره بی و مندال بی. به‌لام پۆژ دوا‌ی پۆژ هه‌ستم به‌ غه‌میکی
 زۆر قوول ده‌کرد له‌ چاوه‌کانی ماریندا، تینه‌ده‌گه‌یشتم و ئه‌ویش هه‌چی
 نه‌ده‌وت. ته‌نها ده‌یوت، هه‌یلاکم... هه‌یلاک. ئه‌و په‌ونه‌ق و شه‌وقه‌ی که‌ هه‌یبوو
 بو سه‌فه‌ر و ژیان که‌متر ده‌بووه‌ هه‌ستم به‌ بیزاریی و بی‌تاقه‌تی ده‌کرد
 له‌ روحمیداو نه‌مه‌زانی هه‌ی ئه‌وه‌یه تازه‌ین و جارێ بی ئیقامه‌ و شوینین.
 یان جارێ هه‌یلاکی رێگا له‌ رۆحی ده‌رنه‌چوو. له‌ ولاتیش کاتێ قسه‌م له‌ گه‌ل
 دایکم ده‌کرد، ده‌یوت که‌ مالاک باری ته‌ندروستی خراپتر بووه‌ و هه‌موو پۆژی
 هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌مان لێ ده‌کا، که‌ خۆی سزا ده‌دا و هه‌ر ده‌لی: جارێ ماوه
 سزا گه‌وره‌که‌، جارێ ماوه.

ئازيزان! دەبى بلىم نەشتەرگەربىيەكە ھەشت سەعاتى خاياند، زۆر
 بەسەرکەوتوويى كارەكان جى بەجى كرا، ۋەك لە پيشدا وتم، من ھەموو
 ئىشەكەم بە قىدۆ گرتوۋە و بۆ ئەو كەسانەى دەيانەوئى پشكنين و
 بەدواچوون و ليكۆلىنەوہى زانستى و پزىشكى لەسەر بكن، دەتوانن لە
 بەشى كتيبخانە قىدۆبىيەكەى ئىنستىتوت قەرزى بكن. چاويك بە ھەموو
 وردە دىتالىيەكان بگيرن و ئەو ئىشە زەحمەتە بە چاوى خۇيان ببينن. دواى
 نەشتەرگەربىيەكە، من خۆم لەگەل دوكتۆرىكى ھاوپىمدا، كە ھەردووكان زۆر
 ماندوو بووين، پرىسكۆنفرانسىكمان گرت و چەند پۆژنامە و تەلەفزيۇن و
 ميدىايەك، كە خۆمان بەباشمان زانى داوت كرد و لەويدا ھەندى زانىيارى
 گشتيم لەبارەى نەشتەرگەربىيەكەوہ بە دونىاي دەرهوہ وت و ھەوالەكە ۋەكو
 پووش بە جىھاندا بلاوبوۋوہ. وئىنەى سىزىف، كورپىك كە يارى شەترەنج
 دەكات، لاپەرەى يەكەمى پۆژنامە كوردى و بيانىيەكانى گرتەوہ، وئىنەىكەى
 مالاك بەگەرەبى، لەژىرىدا، سىزىف، كورپىك خاۋەنى دوو دلە. من لەلای

خومہ وہ وام کرد کہ مالاک جارئ ئو ئیوارہ یہ خہبہری نہ بیٹہ وہ تا بہ یانی،
 دوو کہ سیشم بہ دیاریہ وہ دانا تا بہ یانی ناگایان لی بیٹ و پؤلیسیکیشم
 لہ دہرہ وہ قہز کردبوو تا کہس بہ بی پازی بوونی من و دوکتوری ہاوریم
 نہ چیتہ ژورہ وہ . لہ و عیادہ یہ دا کہ ہشت ژووری ہہ بوو، وک کلینیکی
 بچوک وابوو، من ژووریکی گہورہ و تاییہ تیم بؤ مالاک بہ کری گرتبوو . کہ
 بہ یانی چووم و بہ شریققہ یہ ک خہبہرم کردہ وہ . ہہستم کرد زور لاوازہ،
 بہ لام یہ کسہر منی ناسیہ وہ و تی: سلو دوکتور باوہ نوور، من لہ کویم؟ لہ
 ژیاندام یان لہ جہہ نہم؟ وتم: بؤ وا دہزانی من ہہر لہ و دوو شوینہ دہبینی؟
 بہہ شتم پی رہوا نابینی؟ بہ کزییہ وہ و تی، ببورہ، مہ بہستم ئوہ نہ بوو.
 منیش وتم: دہزانم و گالتہم لہ گہل کردی، چونی؟ ہہست بہ چی دہکھی؟
 و تی: زور گیژ و ماندووم، دہلیی لہ ناو لمی بیاباندا چہند پؤژہ بہ جی ماوم،
 وتم دہزانم و ئوہی تو ہستی پی دہکھی زور ناساییہ و گرنگ ئوہ یہ
 ہہموو شتی باش چو بہ پئوہ، ہہوالہ کہ شم بہ دایکت وتووہ و بہ دل خوشی
 ناردمہ وہ بؤ مالہ وہ . توش ہیدی ہیدی ہیژت بؤ دیتہ وہ، و تی: پشتم زور
 دیشی، من نہ مزانی پیاو دوودلی ہہ بی، پشتی دیشی، من بیستوومہ پیاو
 دوو ژنی ہہ بی پشتی دیشی . منیش پیکہ نیم و وتم: با بگہیتہ تہ مہنی من،
 دلہشت نہ بی، ژنیشت نہ بی، پشتت دیشی . کہ میک و ہستام و وتم: ئوہ
 ہی جانتاکہ یہ، کہ ہہلنگرتووہ، کہ میک قورسہ، بہ لام یہ کجار وا نییہ،
 ئوہ کہ میک ہی ئو برینانہ یہ و ساریژ دہ بیٹ . و تی: دہزانی چی دوکتور
 باوہ نوور! نیستا من تہ واو بووم بہ سیزیف، وتم: چون؟ و تی ئہی سیزیف
 ہہمیشہ بہردی خوی بہ کؤلہ وہ بوو، من دلہ بہ کؤلہ وہ یہ . منیش پیکہ نیم
 و وتم: راست دہکھی، ئہم شہش مانگہ تہ حہ مول بکہ، سیزیف بہردہکھی
 خوی فری دہدایہ خوارہ وہ و ہہلیدہ گرتہ وہ، ہیوادارم تو دلی خوت فری
 نہدہیتہ بہر دہمی یار، چونکہ ہزار ئیشمان تیا کردووہ و ہہلناگیریتہ وہ
 تارمایی زہردہ خہ نہ یہ کم لہ سیمایدا بینی، وتم: گوی بگرہ نازیم! من سی

پۆزى تر لىرە لات دەبم و خۆم تيمەكەي لەگەل خۆمدا ھىناومە، دەپۆينەو،
 من لىرە دوكتۆرىك و سىستەرىك بۆ دامەزراندوويت و ھەميشە دىن و
 ئاگايان لىت دەبىت، ئەم شەش مانگە ھەمووى دەتوانى لىرە بىمىنيتەو.
 پىش ئەوھى بپۆمەو، رىگا دەدەم بۆ دە دەقىقەيەك تيمىكى تەلەفزيۆنى
 بىنە ژوورەو و رىپۆرتاژىك لەبارەتەو بەن، دوو پۆژنامەشم داوت کردو
 و يەك، دوو پرسىارىكت لى بەن و دوو سى وىنەت بگرن و نايەلم زۆر
 ھىلاكت بەن. وەك پەيمانىشم پى داي، من كە ھاتم، دوو جانتام بۆ تۆ پى
 بوو، يەكىيان دلە پلاتىنەكە بوو، ئەوھى تريان جانتايەك پەرلە پارە، ئەو
 دۆلابە دەبىنى لە بەرامبەرت، ئەو دۆلابى تۆيە و پارەكەم لەویدا بۆ داناوى،
 ھەر چەند لىرە پىويستت بە پارە نىيە، چونكە لىرە ھەموو شتىك بۆ دابىن
 کردوويت، بۆيە گەر مانگىكى تر، يان زياتر توانىت تۆزىك بچىتە دەرەو،
 ئەوا بىخەرە بانقەو ھەباشترە با لىرە لىت نەدزن، تۆ دەبى ھەميشە لەژىر
 كۆنترۆلى دوكتۆردا بىت. من بە مۆبايل ھەوالت دەپرسم ئاگام لىت دەبى،
 بەس تۆ ھەول بەدە زۆر مۆبايل بەكارمەھىنە. دوو جارى ترىش دامناوہ لەم
 شەش مانگەدا، سەرت لى بەدەمەو. دەستم برد و كلىلەكەم بۆ خستە ژىر
 سەرىنەكەيەو، وتم: ئى دەي گەر ھەر پرسىارىكت ھەيە، فەرموو. وتى: نا،
 ئىستا ھىچم نىيە، زۆر ماندووم و دەمەوى بخەوم. دە باشە ئازىزم! وا بەكە.

له کاتی شوو کردن و گواستنه وهدا، وهک هه موو که پلّیک، چووین و هه ندی پشکنینی خوّمان کرد، تا بزانین بابه تی مندال بوون و ئەم شتانه له داهاتوودا چوّن ده بی، هه رووها هه زم کرد بزانی هه موو شتیکم ته واوه؟ ماوه یه ک که میک مه کم ده یه شا و زور جار له بهر ئاوینه خوّم پووت ده کرده وه و سه یرم ده کرد و دهستم تیوه دها، تا بزانی شپوه و قه باره و په رنگی ده وری گوی مه مکه کانم چونه. وهک هه موو کچیک که هه ندی جار سه یری مه مکی خویان ده کن، نه وهک یه کئی لئی دزیبن، منیش ئاوا ناو به ناو، به دزییه وه سه یرم ده کرد، به لام هه ندی جار ههستم به که میک ئازار ده کرد و نه مده زانی هی چیه، بویه به فرسه تم زانی و ئەو کاته ی که پشکنینه کانی ترم کرد، به دوکتورم وت، سه یریکی بکات و بزانیّت بو هه ندی جار ئازاریکی سووک په یدا ده بی، به تاییه تی کاتیک دهستی تیوه ده دم، هه موو پشکنینه کانم کرد و دوکتور وتی هیچ نییه و چاک ده بی و هیچی وای نه دوزیوه ته وه. دوا ی سئ چوار مانگی تر وه ره وه و پشکنینی ترت ده که مه وه، وتم: ئاخ

پهنگه سه فھري دھره وهی ولات بڪه م، وتی ئی باشتھر، لهوی ٺه و شتانه باشتھر
 دھزانن و شاشھی زیره کی وایان دروست کردوه، هه موو شتی به جوانی
 ده بینریت، بویه هھر لهوی بیکه باشتھر. که هاتمه وه، وهک هه میشه تیل م
 کرد بؤ گیللاس، من هه میشه که که میک غه مبار ده بووم، قسم له گهل گیللاس
 ده کرد و تا دوو قسه بکات و دل م خو ش بکاته وه. ٺه م جارہ پیم وت، چووم
 هندی پشکنین بکه م، هه ست ده که م توژی مه کم دیشی که فشاری لی
 ده که م، ٺه ویش وتی: ئی کچی! فشاری لی مه که، خو گلاراه نه یگرتووی، تو
 ده چی بؤ خاریج، مه مکت بؤ چیه؟ منیش پیکه نیم و وتم بؤ له دهره وهی
 ولات مه کم ناوی؟ وتی: کچی لهوی کی سهیری مه کم ده کات، مه کم
 هھر بؤ ٺیره باشه خه لکی پی شیت بکه ی. منیش دیسانه وه ته خت لی
 که وتم، دریزهی دا به قسه کانی و وتی: تو خه سته خانه ی شیته کانت بینووه؟
 وتم: نا، وتی: ئی، وتم: ئی چی؟ وتی: یه کیکیانت لی بینووه چاک
 بووبیته وه؟ وتم نازانم، نا، نه مبینووه. وتی: ٺه وه بویه له وین، چونکه
 هه موو هه فته یه ک ده پوم و مه کمی خو میان پیشان ده دم. قاقام لی داو
 وتم: ٺای غه مگینی هاوړیم! بی تو لهوی چون بریم؟ ٺه ویش وتی: ٺه ی من
 لیره بی تو چی بکه م؟ ٺه وکاته ش که سه فهرمان کرد، هه موو پوژی پیش
 ٺه وه بؤ یه ک گریاین، نانمان پیکه وه خوارد و گریاین، چامان خوارده وه و
 گریاین، باوه شمان کرد به یه کداو گریاین. تا به یانی که سمان ژیر نه بووینه وه،
 به یانی به چاوی ٺاوساوه وه سواری ماشینه که بووم و نه متوانی ٺاوری لی
 بده مه وه. تا گه یشتینه سهر سنوور، من ده جار زیاتر تیل م بؤ کرد، به
 ساعات قسه مان ده کرد، هه ستم ده کرد به شیکی گه وره م له خو م، له گه لمدا
 نه هیناوه. هه ستم به نو قسانیه کی گه وره ی خو م ده کرد بی ٺه، من که
 پویشتم، له هه موو شار و کوچه و ٺوتیل و شه مهنده فھر و ده ریاکاندا،
 به دریزی ٺه و چوار مانگه، به دریزی ٺه و ریگا سه خته، دل م لای سی که سی
 نور ٺاریز بوو، دایکم و گیللاس و مالاک. هه ستم ده کرد دایکم بی من ته واو

تەنيا دەمىنئەتەو، گىلاسىش دەبئەتە تەنيا تەرىن مەخلووقى سەر ئەم زەمىنە،
مالاكىش بە نەخۆش تەرىن ئادەمىك من لە ژيانمدا ناسىبئەتم.

له ماوهی چوار، پینچ مانگدا، من و ماردین، زمانیکی باش فیر بووین و پوژی ههشت سعات ده مانخویند، له مالیشه وه پیکه وه هر خهریک بووین، له و ماوهیه دا من توانیم به شه ممان و یهک شه ممان ئیشیک لای براده ریکی کورد پهیدا بکه م به قاپ شتن له ریستوورانیکدا. ئیواریهک له گه ل هاتنه وه مدا پاسکیلیکی چاک و ههرزانی دهستی دووم دهست که وت، دیار بوو خاوه نه که یان پیویستی به پاره یهکی خیرا بووه، یان هی دزی بووه؟ نازانم، به هه رحال پاسکیلیکی ۱۶ گپری خیرایی به پاره یهکی که م کپری و هیئامه وه بو ماردین، چونکه هه میشه له دلما بوو، که یه که م شت پاسکیلیکی به دیاری بو بکرم. هه ر پاسکیلی بینی گه شایه وه و به و ئیواریه پامانکرده ناو پارکی نزیک ماله وه و هه ر به دوو جار که وتن و پالنانیک به ده دهقیقه وهک خوی وتی، فیری پاسکیل بوو. تا سعات ۱۲ ی شه و ئه م کچه پاسکیلی ئارووه، دوا ی ئه وه بو هه موو شوینیک هه ر به پاسکیل ده پوی و یه کیک بوو له ساته خوشه کانی که منی له دواوه سوار ده کرد و

خۆشی دەستی لێ بەرده‌دا و قاقا پێده‌کەنی و دەییوت: ئاگات لەخۆی بی، ئیستا دەتخەم. نازانم پاسکیل لیخوڕینه‌که‌م باشتره‌ یان زمانه‌که‌م... دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک هه‌ر له‌ خۆمه‌وه‌ هات به‌سه‌رمدا و کۆرسیکی فیڤیوونی مه‌له‌م بۆ هه‌ردووکه‌مان کری، ئەمه‌ کۆرسیک بوو بۆ گه‌وره‌کان، به‌هه‌شت جار، هه‌فته‌ی جارێک یه‌ک سه‌عات به‌یه‌کشه‌ممان، فیڤی مه‌له‌ بووین و کاتیکی ئاو و هه‌وا خۆش بووایه‌، به‌پاسیله‌که‌ ده‌چووین و جلمان داده‌کەند و خۆمان هه‌لده‌دایه‌ ده‌ریاچه‌که‌ی نزیک ماله‌وه‌ و مه‌له‌مان ده‌کرد. دلێ خه‌فته‌ دایده‌گرت و ده‌ییوت: هه‌موو ته‌مه‌نم له‌ ولاته‌که‌ی خۆم، به‌قه‌ت ئەم دوو، سێ مانگی ئیتره‌ له‌ سروشته‌وه‌ نزیک نه‌بووم. به‌قه‌ت ئەم ماوه‌ که‌مه‌، له‌ناو سروشتدا نه‌بووم. من نازانم بۆچی ئەو خه‌لکه‌ی ئیمه‌ هینده‌ رقیان له‌ سروشته‌، له‌ سه‌یرانیشت له‌ پیسکردنی زیاتر هیچ شتیکی تر نازانین. سه‌یری ئەو هه‌موو داره‌، ئەو هه‌موو سه‌وزاییه‌، ئەو هه‌موو سیخره‌. ئاده‌ی ئەو کامیرایه‌م به‌رئ، ئەم وینانه‌ هه‌مووی بۆ فه‌یسبووک. ئەم سروشته‌ ده‌که‌م به‌ پرۆفایل، با دار به‌ناوی منه‌وه‌ بدوئ، گه‌لا ده‌م و چاو‌م بی‌ت. با ئاو له‌ جیاتی من باسی خۆی بکات، با ماسییه‌کان له‌باتی من قسه‌ بکه‌ن. با بالنده‌کان له‌جیاتی من لایکی خه‌لک بکه‌ن، با گوڵه‌ کیوییه‌کان له‌ جیگه‌ی من کۆمیتت بنووسن. ئەو ماوه‌یه‌ یه‌که‌مجار بوو من توانیم که‌میکی پاره‌ بۆ دایکم بنی‌رمه‌وه‌، ئەمه‌ یه‌که‌مجار بوو هه‌ستم کرد بوومه‌ به‌ پیاو و یارمه‌تی دایکم ده‌ده‌م. هه‌موو ته‌مه‌نم، من پاره‌م له‌وه‌رگرتووه‌، ئیستا من ده‌ینی‌رمه‌وه‌. باوکم ئەو ماوه‌یه‌ نه‌خۆش و پیر، توانای ئیشکردنی نه‌بوو، بۆیه‌ ئەوه‌ی من ده‌منارده‌وه‌ شوینیکی باشی ده‌گرت. که‌ به‌ تیل قسه‌م له‌گه‌ڵ دایکه‌دا ده‌کرد، هه‌ر ده‌گریا، هه‌ر ده‌ینالاند و ده‌ییوت، ئەو برایه‌ت چاک نابیت، هه‌ر به‌ره‌و خراپتر ده‌پروات. به‌ زۆر و به‌هه‌زار شه‌ر سێ، چوار دوکتۆرم بردووه‌، هه‌موو ده‌لێن ده‌بی‌ت زوو عه‌مالیات بکری‌ت. ئەویش ده‌لێ نایکه‌م، دونیاش بی‌ته‌ خواره‌وه‌ نایکه‌م. منیش به‌ توورپه‌ییه‌وه‌ ده‌موت، به‌و برایه‌م بلێ: دنیا نایه‌ته‌ خواره‌وه‌، چونکه‌

خۆى له خواره وهيه، بۆ نايكات؟ دهيووت: دوكتورىكى زۆر باش ههيه، بهس
زۆر گرانه، دهمووت گوى مهدهرى، من ئەم مانگهى تر پارهت بۆ دهنيرم و
تكا دهكهم بيبه، چهندي تى دهچى، با تىيچى. دهيووت: وهى خوايه! ئەو
كوپه هيمنه م بۆ واى لى هات؟ ئەو كوپه بىدهنگه م بۆ تووشى نهخۆشى دل
بوو؟ منيش نهدهزاني بلّيم چى و چۆن دلى بدهمه وه. دهمووت: ئەوه ئاخىر
چونكه قسه ناكات، ئەوهى قسه زۆر بكات، كه متر تووش دهبيت. چونكه
غه مهكان له دلييه وه دينه دهره وه. داىكميش وتى: گه ر وا بوايه له م شارهدا
كهس تووشى نهخۆشى دل نه ده بوو. پيم وت؟ بزانه چى دهوى من ليره به
ديارى بوى بنيرمه وه؟ دهيووت پيم وتوه و ئەويش دهلى؟ من برام نيبه،
من كهس له دهره وه نانا سم.

پیش گه پانه وهی من و تیمه که به پوژئی، ریگه م دا هر له ژوره که ی خویدا
 پیپورتاژیک له باره ی ژیانی تازه ی مالا که وه بکریت و چند پوژنامه نووسیکم
 بانگ کردبوو، له ناویاندا کچیکی جوانیشی تیابوو، چند وینه یه کی بگریت
 و چند پرسیاریکی لی بکریت و له پوژنامه کاندا بلاوبکریتته وه. ئەو دوو
 پوژه، مالا که مئیک هیژی بو هاتبووه وه و دهیتوانی به پالکه وتنه وه که مئیک
 قسه بکات، چند وینه یه کیان گرت و منیش له پالیدا بهر یه ک دوو وینه
 که وتم و ئانیک توانیم له پیپورتاژی تی قی که دا دهرکه وم و باسیکی خیرای
 نه شته رگه ریبه که و ئەنجامه کانیم کرد، پوژنامه نووسه که لیی پرسی؟ هه ستت
 چونه؟ پیت خو شه دوو دلّت هه یه؟ ئەویش وتی نا، برپوا ناکه م، چونکه
 هه می شه که سیکی دوودلّ ده بم. لیی پرسیی هه وه: تو یه که م که سی له دونیادا
 دوودلّت هه یه، کام دلّیان بریار دهره وه، کامیان زیاتر و خیراتر لیده دا و
 به سهر ئەوی تر دا زالّه؟ ئەویش وتی نازانم، ده بی کچیکی جوان ببینم
 تا بریار بده م. کچه پوژنامه نووسه که ش به پیکه نینی که وه هاته پیشه وه و

وتی نهی نیستا؟ مالاکیش یه کهم جار بوو له ژیانیدا سهیری کچ بکات،
وتی: هردووکیان، هردووکیان وهک شیت لیده دن هه موومان پیکه نین.
لییان پرسى: ئایا به دوو دلوه ده توانی ژیانیکی ئاسایی بزیت؟ نه ویش
که میک بیری کرده وه و وتی: ئازیزان! من به دلکوه قهت ژیانیکی ئاسایی
نه ژیاوم، بروا ناکه م به دوو دلیشه وه بتوانم. هه رچهند ده لین ژیان به دل، دل
ئیمزای له سهر هر شتیک کرد ته واو. گه روابیت، من دوو دل م هیه و ده بیت
دل م زور خوش بیت، به س رهنگه نه و پرسیاره له دوکتور بکن باشتره،
بزانین نه و قه له مه که ی داوه به کامیان بو ئیمزا؟ منیش به پیکه نینه وه وتم:
جاری فریای قه له م و شت نه که وتووم، نه وه ماو هیه کی تر. سوپاسم کردن و
هه موویانم ئیزن دا و کرده دهره وه تا سیزیف ئیسراحتی خوی بکات، پووم
تی کرد و وتم: سبه ی ئیواره دهرومه وه، پیش نه وه دیم پشکنینیکی باشت
ده که م ئینجا جیتدیلیم، بو به یانی که پشکنیم کرد، هه موو شتیک باش
بوو، نه وه زور دلی خوش کردم، پیم وت: گه ر ئاوا باش بیت، دوو هه فته ی
تر، ده توانی که میک به ژورره که دا پیاسه بکهیت، پوژی یه که م ته نها چند
ده قیقه یه ک، دوا ی نه وه ده توانم کاته کانت به ره به ره بو زیاد بکه م. سهره تا
با سیسته ره که یارمه تیت بدات، دوا ی نه وه که ست ناوی، به لام گه ره ست
به ماندویتی و گیزی کرد پیاسه مه که. که من لیزه نه بم، نه و دوکتوره ی بوم
داناویت، دوکتور مانی، نه و بریاری هه موو شتیک دها و له هه موو شتیکدا
به قسه ی بکه، من هه میشه په یوه ندیم له گه لیدا ده بیت و نه ویش بی من هیچ
ناکات. بویه له وه دا بی غه م به. که گه راشمه وه ئیره به به رده وام له گه لیاندا
په یوه ندیم هه بوو، له ماوی سی مانگدا هه موو شتیک به باشی به پیره ده چوو،
هه موو شتیک به و شیوه یه بوو، که من پلانم بو کردبوو، خیرا بو پوژیک
سه ریکم لی دایه وه و پشکنینیکی خیرام کرد و دل م به نه نامه کانی زور خوش
بوو. نه و ئیتر دهیتوانی نه ک له ژورره که ی خوی به لکو که میکیش له حه وشه،
له باغچه که دا که میک پیاسه بکات و دانیشی، لیزه ش که ده هاتمه وه، جار به

جاریش قسه‌م له‌گه‌ل ده‌کرد ده‌یووت، که هه‌ست ده‌کات باشه و بیهیزییه‌که‌ی نه‌ماوه، منیش لی‌ره ته‌واو سه‌رقالی په‌یداکردنی دل‌یک بووم، که ماوه‌یه‌کی تر بۆی به‌رمه‌وه و له‌ جی‌گه‌ی دل‌ه نه‌خۆشه‌که‌ی بۆی دا‌بنیم. هه‌رچه‌ند چه‌زم ده‌کرد ئه‌و لی‌ره بوایه و هه‌موو ئیشه‌کانم لی‌ره بۆ بکردبایه، هه‌م بۆ من ئاسانتر بوو، هه‌م خیراتر، به‌لام هاتنی ئه‌و کاتیکی زۆری ده‌ویست و چه‌زیشی زۆر له‌وه نه‌بوو بی‌ت بۆ ئی‌ره و تکایه که‌س پرسیا‌ری ئه‌وه‌م لی‌ نه‌کات بۆ؟ هه‌روه‌ها پرسکی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد به‌ فرۆکه‌ بیهینم تا فشاریکی زۆر نه‌چیتته سه‌ر دل‌ی و لی‌دانی دل‌ی بگوریت و به‌شیوه‌یه‌کی خراب بکه‌ویتته‌وه ده‌بی ئه‌وه بلیم وه‌ک وتم هه‌موو شته‌کان باش بوون، ته‌نها جاریک نه‌بی‌ت رووداویکی ناخۆش، ئینسیدی‌نتیک رووی دا‌بوو که به‌ پتووستی ده‌زانم لی‌ره‌دا بی‌گی‌رمه‌وه، ئه‌ویش کاتیکی هه‌ندی گولی بۆ هاتبوو له‌ که‌سیکه‌وه، وا بزانه‌م له‌ هه‌مان ئه‌و پۆژنامه‌نووسه‌ کچه‌وه، که یه‌که‌م جار چاوپیکه‌وتنی پۆژنامه‌وانی له‌گه‌ل کردبوو، نازانه‌م بۆ تووره‌ ده‌بی‌ت و گول‌دان و گوله‌که‌ به‌هه‌رچی هی‌زی خۆی هه‌یه ده‌کی‌شی به‌ عه‌رزا و هه‌ندی شتی ژووره‌که‌ش ده‌شکینیت، جاریک یان دوو جاریش ده‌قی‌زینی به‌سه‌ر سیسته‌ر و دوکتۆردا و دوو سێ شتی تریش ده‌شکینیت. من دوا‌یی به‌ ته‌له‌فۆن قسه‌م له‌گه‌ل کرد و هی‌منم کرده‌وه و دا‌وای لی‌بووردنی کرد و وتی ئی‌تر دووباره‌ نابیتته‌وه، که پرسیم بۆ گول‌دانه‌که‌ی شکان؟ وتی بر‌وا بکه‌ دوکتۆر گیان! خۆشم نازانه‌م بۆ؟ چه‌زم کرد بزانه‌م ئایا دل‌م دی شتی وا بکه‌م، چونکه‌ قه‌ت له‌ژیاندا شتی وام نه‌کردبوو، گول‌دان به‌م به‌ عه‌رزا، هه‌ر وا چه‌زم کرد تا‌قی بکه‌مه‌وه. منیش به‌ پیکه‌نینه‌وه وتم: ئینجا ئازیزم ئی‌مه هه‌زاره‌ها و بگره‌ ملیونه‌ها شت هه‌یه، که تا‌قیمان نه‌کردۆته‌وه، گه‌ر بیانکه‌ین په‌نگه‌ دونیا ق‌لپ که‌ینه‌وه. ئه‌ویش وتی: چه‌زم کرد بزانه‌م کام دل‌ه‌یان پی‌ی خۆشه‌ و کامیان پی‌ی ناخۆشه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ بلا‌بووه‌وه، من لی‌ره‌وه ری‌گه‌م دا چاوپیکه‌وتنیکی خیرا له‌گه‌ل پۆژنامه‌نووسی‌کدا بکات و ئه‌و رووداوه‌ باس بکات تا له‌وه زیاتر گه‌وره

نەكرىت، بەلام كاتىك پوژنامە نووسەكە پرسىياري لى دەكات، پات بەرامبەر
كوشتنى ئىنسان چىيە؟ دلت بو شتىكى وا دەلى چى؟ ئەويش بە گالته وه
دەلى؟ نازانم، بەس رەنگە گەر ئىستا تو بكوژم ئاسان بيت و دلىك لە
پلاتىن ھىچ نەلىت. شتەكە ديسانە وه لە میدياكاندا گەورە كرايە وه و من
لپرە وه جارىكى تر قسەم لە گەل كرده وه و وتم بو وات وتووہ؟ وتى: بپروا
بە دوكتور، پرسىيارەكانى زور قور و ناخوش بوون، ويستم لە كۆل خۆمى
بە مە وه، وتى: ئاي خوايە! لەم پوژنامە نووسانە ي ئىستا، زور بە يان نە زمان
باش دەزانن و نە پرسىيار. وتم ئاخىر رۆلە ئەو وە لامانە ي تو دواي پوژىك
دەگاتە پوژنامەكانى ئىرەش و ئەو بەزانە ئەو بو منىش زور باش نىيە، وتى:
تەواو بپروا بەكە، زور داواي لى بووردن دەكەم دوكتور گيان، بمبەخشە شتى
وا ناكە مە وه. منىش وتم باشە ئازىزم بپروا پى دەكەم. بەلام بە پىزان! ھەموو
ئەو شتانە ي دوايى روويان دا شتىكى چاوە پروان نە كراو بوون و من ئاگام
لىيان نىيە و پرودانىان تەواو لە كوئىرۆلى من چووبوونە دەرە وه. بۆيە حەزم
كرد لە زمانى مەنە وه بىبىستن نەك لە شوينى ترە وه. من نالىم نە خوشەكەم
تەواو فرىشتە يە، بەلام گەر خودا پوژىك پىويستى بە فرىشتە ي زيادە ھەبوو،
ناچار بوو سەيرىكى فەرمانگە ي ئىش دۆزىنە وه ي بكات بو دامە زراندى
ھەندى فرىشتە، ئەوا لاي من سيزيف يەكى دەبى لە كەندىداتەكانى، بى
شك يەكى دەبى لە وانە ي شانسىكى زورى دەبىت تا ئىشى واي بەر كە وىت،
من لپرە تەنھا ئەو دەگىر مە وه كە بىستوو مە و ئاگام لپىتە ي، بەلام خوتان
حوكم بەن ئازىزان، خوتان حوكم بەن.

هر که گه یشتینه ئیره، ههستم کرد هینده هیلاکی ریگام، قهت ئه و هیلاکییه
 له پۆحم ناچیتته دهره وه. له و ریگایانه، هینده دهستیان برین، هینده گالته یان
 پی کردیین، ته و او بروام به وه هیئا، که یهکی له سیفاته ناشرینه کانی
 ئینسان ئه وه یه له سه ر نه هه مته تی و ئازاری که سانی تر ده ژی و خۆی دروست
 ده کات. به لام من به خته وهر بووم، که چالاکم له گه لدا بوو، هر له یه که م
 پۆژه وه ئه و پیاوه هه موو هه ولی دونیای داوه دللی من خۆش بکات، هه نگاو
 به هه نگاو له هه ولی ئه وه دا بوو خه ونه کانم بینیتته دی. گهر به ریکه وت له
 دونیایه کی تر دا شانسی ژیانیکی ترم هه بیته و پرسیارم لی بکن و بلین
 تو له ژیانی یه که متدا که سیکت ناسیووه ناوی چالاک بووه، هه ز ده که ی
 بیبینیتته وه و بچیت بو لای و له گه لیدا ژیان به ش بکه یته وه؟ بی دوودلی
 ده لیم به لی، هر ئیستا بمنیرن. ئه وه بو وه ستاون و نامنیرن؟ به لام هه موو
 ئه و شتانه ی دواپی پرویان دا، به ده ست من نه بوون، نا، به ده ست من نه بوون.
 وه ک وتم من هه ندی جار ئازاریک له مه کی چه پمدا دروست ده بوو، لی ره ش

که گه یشتین، دلم به وه خۆش بوو، که ئیتر لیره باشتەر ده توانم پشکنینی
 خۆم بکه م و ئاگام له ته ندورستی خۆم ده بیئت. لیره ههر دواى چهند مانگیك
 له هاتنماندا وهك په ناهه نده یهك، ههر له كامپی په ناهه نده كانه وه، جارێ
 ئیقامه مان دهرنه چوو بوو ناردیانین بۆ هه موو جوړه پشکنینیك، من له وێ
 یه كسه ر به دوكتۆره كه م وت: كه شتیكى وا هه ست پێ ده كه م. وتی: تۆكه ی
 تیلت بۆ ده كه ینه وه. ماوه یه كی پێ چوو، خانووه یه كی دوو ژووریان پێ داین
 و ئیمه ش، من و چالاك خه ریکى زمان و ورده سه فه رى و لاتانى دراوسێ
 و فیروونی پاسکیل و ورده ئیش و پیاسه ی ناو سه روشت و مه له كردن
 بووین، كه داوام لێ كرا بچم بۆ سه ردانى دوكتۆره كه م. له وێ دوكتۆر پێی
 راگه یاندم كه دوو لووی بچووكی بینوووه له مه مکی چه پیدا و ده بی به
 زووترین كات هه ندی پشکنینی وردی بۆ بكریت، چونكه ئەو لووانه شتیك
 نین مرۆف فه رامۆشیان بكات. چونكه ئەگه رى بلاو بوونه وه هه یه. من وشك
 بووم له شوینی خۆم، ئەو په رداخیک ئاوی بۆ هی نام و وتی: مه ترسه جارێ!
 خۆت ده زانی له سه دا سی تا له سه دا پینجی ژنان جارێ تووشی شیرپه نجه ی
 مه مك ده بن و زۆر جار به ئاسانی ریگای باش بۆ چاره سه رکردنی ده گیریت.
 ئەوانه ی له سه ر و ته مه نی په نجاوه ن زیاتر ریسی تووشبوونیان هه یه. تۆش
 ژنیكى گه نجی و جارێ مه ترسه. من جارێ ناتوانم هه یج شتیكت پێ بلیم تا
 ئەو پشکنینه تازانه نه بینم كه خۆم ده مه ویت. تۆ ئیستا دلت هه یج نه كات،
 تا ئەوسا ژیانى ئاسایی خۆت بژی و با بزانی چۆن ده بی. ئیستا چه نده ها
 چاره سه ر هه یه بۆ گرفتییكى وا. كه گه رامه وه، هه یچم به چالاك نه وت، به لام
 ئەو هه میسه پرسیا رى ده كرد، بۆ وا غه مبارم؟ من هه موو شتیكم ده كرد تا
 واى پیشان بده م كه دلم خۆشه و به راستیش له گه لیدا وهك مندالیک دلم
 به دونیا خۆش بوو. هه میسه سوپاسی ئەو چاره نووس و ریكه وته م ده كرد
 كه له ژیاندا منى به و ناساند و منى خسته سه ر ریگای ناسین و هه لبژاردنی
 ئەو، كه هه میسه به ئیواره زیڕینه كه ناوی ده برد.

ئازيزان! من شه ويكيان خه ونيكم بينى، پيويسته ليڙه دا وه كو خوي
 بيگيرمه وه. من و ماردين، دهستي يه كمان گرتبوو، به ناو سه وزاييه كي بي
 سنووردا راماڻ ده كرد و سوپاسي گول و په پووله و به رد و دارماڻ ده كرد بو
 ناسيني يه كتری. من پيم دهوت: خانمي ئازيزا! بيرته، ئه و ئيواره زيڙينه ت
 بيره، كه منت هه لبارد؟ ئه و يش قاقاي لي ده داو ده يوت: ئيستاش لاي
 تو زيڙينه و نايگوري؟ ده مويست وه لامي بده مه وه، هيڙيك ريگه ي نه ده دام
 وه لامي بده مه وه. ده يوت: ئه وه ملوانكه كه ي منه تا ئيستاش له ملتايه؟
 ده موت: به لي له و پوڙه وه ي له ملم كردووه، دواي ئه وه قهت دامنه كه ندووه.
 با به ويوه بو ئه به د هه لبواسري ئه و يش ده يوت: ئاخر ئه وه دليكه له به رد،
 نه من دلي وام هه يه و نه تو، منيش ده موت، هه ر كاتي من جيم هيشتي،
 ئه وه با دلي من بيت و هه ر كاتي تو جيت هيستم ئه وا تو دليكت هه يه له
 به رد. له پر هه ردووكمان كه وتينه شوينيكي سه يره وه، وهك (لابرينت) يك وا
 بوو، شوينيڪ هه زار به هه زار په نجه ره ... هه زار به هه زار ژور، له م په نجه ره

دهرواٽ ٻو ٺه و په نجه ره و له م ده رگا ٻو ٺه و ده رگا، هه ندي جار ده مبيست
 هاوارٽڪ ده ڪا، قسم ده ڪرد و ٺه و گوڙي لي نه بوو، وه لامي نه ده دايه وه،
 ده موت: تڪايه ٺه و ياربيهم له گهل مه ڪه، خوتم لي مه شاره وه، له پر گويم
 لي ده بوو، ده يووت: ناتوانم، تو له کوڙيت؟ وه ره .. وه ره ٻو لام من لي ره م.
 ته واو له ته نيشته وه م. ده چوومه ژوره ڪه ي تر، به نيوان چه قو و گوڙانه ڪاندا
 تيپر ده بووم، هه ندي جار نوو ڪي ڪي تيڙ له ده ست و قاچم ده چه قين و
 خوڙين فيچقه ي ده ڪرد، ده مووت ٺه وه تام، ٻو لي ره نيت، ده نگ نه بوو، هه موو
 شوڙنيڪ تاريڪ بوو، هه موو شوڙنيڪ ڪش و مات. ڪه خه به رم بووه وه،
 هه ستم ڪرد هه موو گيانم ٺاوه، هه ستم به بيهيڙيه ڪي زور ڪرد، سه ڀرم ڪرد
 ماردين هه ستاوه و خوڙي گوڙيوه و چاوه پڙي من ده ڪات له گهل ايدا ناني به ياني
 بخوم و بچين ٻو ده وامي خوڙندي زمان، منيش و تم: من ناتوانم ٺه مرڻو بييم،
 هه ست ده ڪه م نه خوڙشم و ٺه مرڻو له مال وه ده ميئمه وه. تو ٺه مرڻو بي من برڻو.
 ٺه م شه و خه ونيڪي زور ناخوڙشم بيبي، خه وني چي؟ نا، زور گرنگ نيهه
 ٺاڙيزم، تو برڻو با دوانه ڪه ویت.

ئازيزان! ئەوھى كە پووى دا و من ئىستا بۆتان دەگىرپمەو، ھىوادارم
 ھىچ كەسىك نە ھىچى بۆ زياد بكات و نە ھىچى لى ھەلبگرىت. چونكە
 درۆى زۆرى بە دەمەو ھەم و خەرىكە ھەموو پەتەكانمان لە دەست دەرجىت
 و ھەموو ئىشەكەمان دىتەو ھە سەر سفر. زۆربەى ئەم شتانە مالاك خۆى
 بۆى گىراومەتەو. من دەزانم ئەو كورە ھەموو شتىك بزانىت درۆ نازانىت.
 بىشيزانىت ئىشى پىي نىيە، ھەندى كەس كە درۆزن نىن ھى ئەو نىيە
 نازانن درۆ بكن، بەلكو ھى ئەوھى پقيان لىيەتى و ئىشيان پىي نىيە،
 مالاكىش يەكىكە لەوانە. ھەروھە داىكى ھەندى شتى باس كردوو، كە
 خزمەكانم لەوئى گوئيان لى بوو و بۆ منيان گىراوھتەو، بەتايبەتى شىرۆى
 برازام. ھەروھە دوكتور مانى كە سەرپەرشتى مالاك دەكات و من بەردەوام
 ئىستاش بە تەلەفۆن پەيوەندىم لەگەلدا نەپچراو. چەند پۆژىك دواى ئەو
 پۆژە ناخۆشانەى كە شكاندنى گولدان و ھەندى شتى ژوورەكەى مالاك لە
 پۆژنامەكاندا بلأو بوو، زۆر كەس بە دزىيەو دەپۆشتن و لە پەنجەرەى

ژوره که یه وه که نزیك باخچه یه کی بچووک بوو، هه ندی جار هه ندی
 رۆژنامه نووس له په نجه ره که وه وینه ی مالاکیان ده گرت و به رۆژنامه کانیا
 ده فرۆشته وه. به تیل هه موو نهو شتانه یان به من وت، ده بی نه وهش بلیم که
 نه وه مالاکی زۆر توورپه کردبوو، بۆیه به زووترین کات، فه رمانم دا په رده ی
 ژوره که ی به قوماشیکی زۆر نه ستوور و تاییه ت که لیتره من خۆم بۆم په یدا
 کرد و له ماوه ی چهند سه عاتی کدا له فرۆکه خانه وه بۆم نارده وه، قوماشیک
 که له ناوه وه بۆ ده ره وه ده بیندریت و له ده ره وه بۆ ناوه وه هیچ شتیک
 دیار نییه، ته واو وهک نهو جامی ره شی تۆتۆمییلانه که هه یه و ده یزانین.
 به مهش مالاک زۆر دلخۆش ده بیته و که میک ئارامی بۆ ده گه ریته وه. هه موو
 نه وانه ده بینیت به خۆیان و کامیرا کانیا نه وه دینه بهر ده می په نجه ره که ی
 و پر به دل به جوولانیان پیده که نیت و له ژوره وه هه ندی ده نگ دروست
 ده کا تا بیانترسینی و نه وانیش هه لدین و نه میش قاقا لی ده دا. ئیواره یه ک
 له ئیواره کان، که له ژوره وه به شه تره نجیکی بچووکی موگناتیس یاری
 له گه ل خۆیدا ده کات. له په نجه ره که یه وه کوپیکی رۆژنامه نووس ده بینیت
 به برینداری له شه قامه که وه به سه ر دیواری نزمی نه خۆشخانه که دا به
 شپرزهی خۆی هه لده داته ناو باخچه که وه و له به رده می په نجه ره ی مالاکدا
 ده که وئ و خوینی له بهر ده روا و به نه سته م هه ناسه ی بۆ ده دریت. نه میش
 ماوه یه ک سه یری ده کات، نه کا گالته بی، یه کئ بیت بیه ویت وای لی
 بکات په رده ی په نجه ره که ی لادات و وینه ی بگریته. کاتیک لی ورد
 ده بیته وه، سه یر ده کات چاوانی درۆ ناکن و نهو خوینه، خوینی راستیه
 له بهری ده روات نه ک دۆشاوی ته ماته. خیرا په رده کان لاده دات و په نجه ره که
 ده کاته وه و هه ر به شه تره نجه که ی ده ستیه وه، باز ده داته ده ره وه و ده گاته
 سه ری، کوپه گه نجه که نووزه یه کی زۆر که می تیا ماوه و به ناسته م به
 مالاک ده لی: لییان دام و به چه قۆ ده یانه وئ بیده نگم بکن، فریام که وه
 هه ناسه م بۆ نادری، نهو خوینه بوه ستینه. مالاکیش به ده ست ده یه وئ

خوینە که بوەستینیت و ناوەستیت و ھەموو دەست و گیان و شەترەنجەکە ی دەبیت بە خوین. لۆکە بیئە، تۆزئ ئاو بیئە خەریکە دەخنکیم. چەقۆیە کیش بیئە با بیانترسینین، ئیستا دین. ئەویش پادەکاتە ژوورەو و بتلیکی ئاو و تۆزئ لۆکە و چەقۆیە ک لەگەڵ خۆیدا دەبات و پیش ئەو ی بگاتە سەر کورە بریندارەکە، سیستەرەکە دیتە ژوورەو بۆ پشکنین مالاک و دەبیینی لە پەنجەرەکەو قەلەم باز بۆ دەرەو و بە دەستیئەو چەقۆیە ک دەبیینی و بە لەشیکی بریندارەو ھاوار دەکات و دوکتۆر و خەلکانی زۆر پادەکەنە ژوورەو و سستەرەکە ھاوار دەکات، مالاک بگرن و فریای بکەون. مالاکیش لەو کاتەدا چەقۆیە ک بە دەستیئەو، ھەول دەدا چەقۆکە ی لەشی رۆژنامەنووسەکە دەربینی کە دوو کەس و دوکتۆر دەگەنە سەری و ھەر دوو چەقۆکە ی لە دەست دەردینن و لەو کاتەدا کورە بریندارەکە ھەناسە ی نامینیت و دەمریت.

به لّام من هەر ئازارم هه بوو، دهمزانی هه له یهک هه یه، نه مده توانی ژیانى
 ئاسایی خۆم بژیم، تا دواى چهند رۆژیک دوکتۆره کهم تیلی بۆ کردمه وه و
 بانگی کردم. که دهم و چاوی دوکتۆره کهم بینی، ههستیکم کرد که هه والیکی
 باشی پی نییه بۆ من، وتی: ماردین دانیشه و به وردی گویم لئ بگره!
 ئه نجامی پشکنینه کان هاتۆته وه و دلخۆشکه ر نییه، مه مکی چه پت چهند
 لویه کی گه وه و بچووی تیا یه و من پیش تو له گه ل چهند دوکتۆریکی
 هاوپیما لیره پیکه وه سه یرمان کرد و له گه ل یهک قسه مان کرد و ئه وانیش
 وه کو من پیان باشه، که به زووترین کات مه مکی چه پت بپرینه وه تا
 بلاو نه بیته وه. تو چۆن هه ستت پی نه کردووه؟ وتم با، هه ر زۆر ده میکه
 هه ندی جار هه ستم به ئازار ده کرد، هه ر له ولات پیش ئه وه ی بیم. وتی:
 به داخه وه ده بوا یه زووتر کۆنترۆلی بکه یت، هیوادارم بلاونه بووبیته وه، به م
 زوانه کاتیکت بۆ داده نیین و ده بیپرینه وه، دواى ئه وه کۆنترۆلیکی وردت
 ده که یه وه و بزانیین چۆن ده بی؟ که ئیواره هاتمه وه زۆر بیتاقت و ماندوو

بووم، هەستم دەکرد هەموو گيانم ديشى، ئەو پۆژە چونكە چالاك لەمالەوه بوو، لەگەلمدا نەهاتبوو بۆ خویندنى زمان، خواردنىكى خوشى لى نابوو، بەلام من هيچم پى نەخورا و تەنھا دلم بەوه خوش بوو، كە چالاك لە جيگادا بۆى نەكەوتوو دواى بينىنى ئەو خەونە ناخوشەى نەخوشى خستبوو. كە هاتمەوه هيچم بە چالاك نەوت، وتم تازە دواى شەو پى دەلیم. بە درىزايى ئەو ئىوارەو شەو مە بیدەنگ و سەر، نەمدەزانى چى بلیم، چووم و دوشىكم كرد و وتم من دەچمە سەرجىگا و رادەكشىم، ئەویش وتى : ئەوه چیتە ئازىزم! دە قسە بكە، منىش وتم زۆر ماندووم و گەر پىت خوشە تۆش وەرە و كەمىك قسە دەكەين، وتى: باشە وا دىم. كە هات سەرم كرده سەر سىنگى، قزم بەسەر هەموو تووكى سىنگ و قۆلیدا بلاوبووه. ئەویش بۆنى كرد و وتى: هەمیشە بۆنى قزى تۆ خوشترىن عەترى دونىايە. وتم: دەزانى من ئىستا حەزم لەچىيە؟ وتى : ئەيە پۆژنەكە، حەزت لەماچ نەبى؟ وتم: با وەلا خو ئەو شىيان خراپ نىيە، شتىكى تریشم حەز لىيە؟ وتى فەرموو ئەمر بكە، وتم حەزم لە حىكايەتە، نازانم بۆ؟ هەست دەكەم حىكايەت تەنھا بۆ مندالان نىيە. دەتوانى حىكايەتىكم بۆ بكەیت؟ وتى بەسەر چاؤ، هەر تۆو حىكايەت. بەلام دەترسم حىكايەتت بۆ بكەم و خەوت لى بكەوئت و من بى ماچ لەم ناوہ بمىنمەوه. وتم: ئەوه دەبمە بەختەوهرترىن كەسى ئەم دونىايە. بەم گەورەيىە بە حىكايەت بخەوم چىم دەوئ؟ كى شتى واى دەست دەكەوئت؟ وتى: بەلام هەست دەكەم شتىكى تر هەيە و ناتەوئ پىم بلئيت، لە نىوان وتن و نەوتندا تياماويت؟ وتم: تۆ جارئ دەست بكە بە حىكايەتەكەت، هەست دەكەم ئەو حىكايەتە باشتر لە من قسە بكات، هەست دەكەم هەندئ جار حىكايەت تاقە هونەرئىكە بە ناوى ئازارەكانمانەوه دەوئ، دەبئتە نمايندەى راستەقىنەمان، كە حىكايەت قسەى كرد، پئويستە هئندە رىزى بگرين، هەموومان بیدەنگ بين.

پۆژیک له پۆژان، پادشایهک هه‌بوو، له هیچ شتیکی ئەم دونیایه هه‌یه نه‌ده‌ترسا، مردن نه‌بیّت. قهت مندالی نه‌ده‌بوو، هه‌موو ئاواتیکی ئەوه بوو، ژنه‌که‌ی مندالیکی بیّت و له دوا‌ی خۆی جیگه‌ی بگریته‌وه. هه‌موو پزیشک و زاناکانی ولاته‌که‌ی داوه‌تی کۆشک کرد، تا ریگه‌یه‌کی بۆ بدۆزنه‌وه و ده‌رمانیک بۆ ژنه‌که‌ی دروست بکه‌ن تا مندالی بیّت. هه‌موو هه‌ولیکیان بئ سوود بوو، تا پۆژیک ژنیکی جادووباز، دیته لای پادشا و پئی ده‌لی که ئەم شله‌مه‌نییه‌کی له ناو شووشه‌یه‌که‌دا هه‌یه، که نرخه‌که‌ی زۆر گرانه، به‌لام گه‌ر بیدات به ژنه‌که‌ی ئەوا مندالی ده‌بیّت. پادشا به‌م قسه‌یه‌ی زۆر دل‌ی خۆش بوو، وتی: گه‌ر ئەم شووشه ئاوه بده‌ی به ژنه‌که‌م، چه‌ند پارته‌ ده‌وی ده‌تده‌م، ژنی جادووباز وتی: خشل و زپرم به‌قهت ئەم ژووره ده‌وی. پادشاش ئەم‌ری کرد بۆی بینن، سندووق دوا‌ی سندووق، دۆلاب دوا‌ی دۆلاب، باول دوا‌ی باول، بووراق دوا‌ی بووراق، خشل و زپریان بۆ هیناو ژووره‌که‌یان بۆ پر کرد، ئەویش وتی: فه‌رموو ئەمه شووشه پر ئاوه‌که‌یه، ژنه‌که‌ت ده‌بی

هه‌مووی به‌جاریک بخواته‌وه. پادشاش وتی: باشه، گهر تو ئیستا ئەم زێر و خشلانه به‌ریت، ئە‌ی ئە‌گەر ژنه‌که‌م مندالی نه‌بوو، جادوو‌بازیش وتی: گه‌وره‌م! رینگه‌م به‌ تا ژنه‌که‌ت مندالی ده‌بیت، لیره‌ بمینمه‌وه، که‌ی ژنه‌که‌ت مندالی بوو، ئە‌وسا ده‌رۆم. هه‌ر سێ، چوار مانگ تیپه‌ری و به‌ ئاشکرا دیار بوو ژنه‌که‌ ورده‌ ورده‌ سکی به‌رز ده‌بیته‌وه‌و له‌ ولاتدا جار درا، که‌ پادشازن سکی هه‌یه‌ و له‌ هه‌موو لایه‌ک کرا به‌ ئاهه‌نگ. که‌ تو مانگ و تو پوژ تیپه‌ری، ژنی پادشا کورپکی جوانی بوو، پادشا هاته‌ لای ژنی جادوو‌باز و سوپاسی کردو وتی: هه‌موو خشل و زێره‌کانت به‌ره‌، هه‌لالی خۆته‌، ئە‌ویش وتی زۆر سوپاس پادشا، پیویستم به‌ عه‌ره‌بانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ تا هه‌مووی به‌رم، پادشا پرسیا‌ری کرد بۆ کوێ ده‌رپویت؟ ژنه‌جادوو‌بازیش وتی: به‌ره‌و ولاتی دراوسی. پوژیک داوی ئە‌وه‌، ئە‌و که‌سه‌ی دواپوژ بۆ پادشا ده‌خوینیته‌وه‌، له‌وه‌ ده‌ترسیت، که‌ کوره‌ پادشا زوو گه‌وره‌ بیت و جینگه‌ی باوکی بگریته‌وه‌ و ئە‌م له‌ئیش ده‌ربکات. دیته‌ لای پادشا و ده‌لێ، پادشای ئازیز! زۆر داوای لێ بووردن ده‌که‌م، به‌س ئە‌م کوره‌ی بووتانه‌ کاتی‌ک گه‌وره‌ بیت، ده‌تکوژیت و شوینت ده‌گریته‌وه‌. پادشاش هه‌میشه‌ متمانه‌ی زۆری به‌و که‌سه‌ هه‌بوو، که‌ هه‌میشه‌ دواپوژی بۆ ده‌خوینده‌وه‌، وه‌ک له‌سه‌ره‌تاشدا وتم که‌ پادشا له‌ هیچ شتی‌ک نه‌ده‌ترسا، له‌مردن نه‌بی، بۆیه‌ یه‌کسه‌ر به‌قسه‌ی ده‌کات و پاوژکاره‌کانی کو‌ده‌کاته‌وه‌ و پێیان ده‌لێ: چی لێ بکه‌م؟ ئە‌وانیش ده‌لێن، بیکوژه‌ پادشا، باشتره‌، ئە‌ویش هه‌ر چه‌ند بیری لێ ده‌کاته‌وه‌، دلێ نایه‌ت تاوانیکی وا بکات، بۆیه‌ فه‌رمان ده‌دا، که‌ بیبه‌ن له‌ دارستانی‌کی چر و پر‌دا، خانوویه‌کی بۆ دروست بکه‌ن، که‌ رینگای ده‌رچوونی تیا نه‌بیت، به‌ هه‌ر شوینی‌کدا برپویت، بته‌هینیته‌وه‌ به‌رده‌می خانووه‌که‌. پوژگار هات و پوژگار چوو، کوره‌ له‌و دارستانه‌ جرو پر‌ه‌دا گه‌وره‌ ده‌بیت، چه‌ند جاری‌ک هه‌ول ده‌دات بروات و هه‌ر رینگایه‌ک ده‌گریت، ده‌به‌هینیته‌وه‌ به‌رده‌می خانووه‌که‌ی خۆی. بۆیه‌ واز له‌و خه‌یالانه‌ دینیت و ژیا‌نی خۆی ده‌ژی، چونکه‌ هه‌موو شتی‌کی

ههيه ٻو خواردن و پادشاي باوک هر له مندالييه وه هه ميشه به دزييه وه به هوي به رده سته کاننييه وه خواردني ٻو دهنيريت و ڪورپش له و جهنگه له دا قهت بي خواردن و ٺاو نه بووه . هه موو به ياننيه ک کاتيک له خه وه له ده سته تيت، به ده ستيکي په رداخيک شير، که پره له هه نگوين و به ده سته که ي تری مقه ستيک ده گريت به ده ستييه وه تا لق و پوپ و گه لاو لاسکي ٺو گول و درخت و گيايانه بپریت، که جادو و بازيک له و جهنگه له دا پروانديووني و هه موو پوڙي وه ک شيت زياديان ده کرد و بي برانه وه گوره ده بوون، بويه ٺم ڪوره هر له ته مه ني زور زووه وه به ياننيان هه له ده سته و به مقه سته که ي تتي ده که وت تا ڪورتي ده کردنه وه، هينده بوو بوو به وه ستايه کي ليها توو، هينده خيرا که په لکه گيا و لقه کان فريا نه ده که وتن زور دريژ و گوره بن . هينده خيرا و ليها تووانه ده بپرین به سه عاتيک هه مووي ڪورت ده کردنه وه، ٺمه ئيشي ده بيت هه موو به ياننيه ک، به لام هه ميشه شتيک له دليا ده مينيتته وه، ٺه ويش ٺه وهيه چون له م جهنگه له بجيته دهره وه؟

مالاک به له شیکي خویناوییه وه، هر له په نجه ره که وه ده هیښنه وه ژور وه .
 خه لکانیکي زور له سهر دیوار و ناو جه وشه وه سهیری رووداوه که ده که ن و
 که س نازانیت چی رووی داوه . دوکتور پرسیار له مالاک ده کات و مالاکیش
 تووره ده بیټ و ده لی: بو تو وا ده زانی من بهر چه قوم داوه، وا ده زانی من
 کوشتوومه؟ سیسته ره که ش سهیری دوکتور و مالاک ده کات و پی ده لی کاکه
 مالاک، من تووم به چه قوه بینی هیښت کرده سهر پوژنامه نووسه که، به
 چه قوه له شیکي خویناوییه وه تووم بینی له سهر لاشه که . خو من چاوم به درو
 ناخه مه وه؟ مالاکیش زور ده شله ژئی و هموو گیانی ده له رزیت و به پرسته ی
 پچر پچر ده یه وی باسی ئه وه یان بو بکات که ئه م ویستوویه تی یارمه تی
 بدات و ئه و برینداری هاتووه ته بهر ده می په نجه ره که ی و داوای یارمه تی لی
 کردووه . دوکتوره کانی ئه وی هه ولیکی زور ده دن گیان بکه نه وه به بهری
 پوژنامه نووسه کوژراوه که دا و دلی بخه نه وه کار، هموو هه ولیکیان بی سوود
 ده بیټ، له لایه کی تره وه ته له فون بو پولیس ده کریت و ئه وان به زووترین

كات دىن، بەلام دوكتورە كە ھەموويان لە ژورە كەي مالاك دەكاتە دەرەو و داوا دەكات، كە ئىستا واز لە مالاك بىنن بىتەو و سەر خۆي، ھاواريان لى دەكات، وازى لى بىنن! ئەو كۆرە خۆي نەخۆشەو دلى بى ھىزە. لەو ناو دا چەند كەسيك پيش ئەو وەي دوكتور فرىا بکە ویت ھەمووان بکاتە دەرەو، بە مۆبايلە كانيان ھەول دەدەن چەند وینەيە كى مالاك بە جلى خويناويەو و بگرن. ھەوالە كە زوو لە فەيس بووك و تۆرە كۆمە لايە تىيە كاندا بلاودە بىتەو و دەبىتە باس و خواس و قسەيە كى زۆر، لەم لاشەو و دوكتور مانى لە لايە كى خەريكى ھىمن كەردنەو و پىگري كرتنى ھاتنە ژورەو وەي پۆليسە و لە لايە كى ترەو و خەريكى ئارام كەردنەو وەي مالاكە كە كالى پەريشانە و بە ئاستەم ھەناسەي بۆ دەدرىت و بە دەستى كيش تىل بۆ من دەكات و بۆم دەگىرپتەو و دەلى چى بکەم؟ منيش وتم لە پيش ھەموو شتى كدا دەبى تو مالاك ئارام بکەيتەو و پشكنينى بۆ بکە، پيش ئەو وەي بزانيت ئەو شتى وای كەردو وە، يان نا؟ چونكە ئەو وە ريسكى ئەو وەي تىايە كە ھەموو بارى تەندروستى بخاتە مەترسيەو وە. من حەقم بەو وە نىيە مالاك پىاو كۆژە يان نا؟ ئەو نەخۆشى ئىمەيە و ئىمە لى بە پرسیارين. ھەر چەند بە چاوى خۆشم بىبينم بپروا ناکەم ئەو شتى وا بکات. بۆيە ھەمووان بکەرە دەرەو و دەرگا كەي بە كليل داخە تا كەس نەچىتە ژورەو و خۆت بپرو ژورەو و قسەي لە گەلدا بکەو پشكنينى بۆ بکە و وەلامم لى بگىرپەو وە. ئەو ویش وا دەكات، پۆليسە كانيش دەلین باشە بەم شەو و دەروين و بەيانى دىينەو وە، پۆليسيك لە بەردەمى دەرگاي خەستە خانە كە دا دادەنن و ئەو ناو بە جىد ئىلن. كە دەچىتە ژورەو و مالاك بە تەنيا كە ميك ھىمن دەبىتەو وە لىدانى دلى دىتەو وە بارى خۆي و ھەناسەيە كى قوول دەدات و دەلى: بپروا بکە دوكتور گيان! من كەسم نەكوشتو وە، ئەو ویش پىي دەلى، ئازيزم! من بپروا پى دەكەم، بەس ئەم شەو با واز لە مە بەنن و ئىستا بخەو وە تا بەيانى، بەيانى با بزانيا چۆن دەبىت و ئىستا بىر لە ھىچ مەكەرەو و بنوو.

به‌یانی هەر زوو موفه‌وه‌زی پۆلیس خۆی ده‌گه‌یننیه به‌رده‌رگای مالاك و به
هیمنی به دوکتۆر ده‌لێ: دویین نه‌ته‌یه‌شت قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین، هیوادارم
ئێستا بمانکه‌یه‌ته ژووره‌وه، ئه‌ویش ده‌لێ، با مالاك نانه‌که‌ی بخوات، ده
ده‌قیقه‌تان زیاتر ناده‌مێ، خۆتان ده‌زانن ئه‌و نه‌خۆشه له‌لایه‌ن دوکتۆری
که‌وره‌گه‌وره‌وه، له‌ده‌ره‌وه‌ی وڵاته‌وه چاره‌سه‌ر ده‌کریت و میدیای جیهانی
ئاگای لێیه‌تی و ئیوه هەر وا ناتوانن لێی بخوپن، ئه‌م خه‌سته‌خانه‌یه‌تان
په‌رکردوو له پۆلیس و هه‌موو ئاسایشی نه‌خۆشه‌کانتان شیواندوو، ئه‌مه‌ بۆ
نه‌خۆشه‌کان ده‌رئه‌نجامیکی زۆر خراپی ده‌بیت و داوا ده‌که‌م هه‌موویان بکه‌ره
ده‌ره‌وه‌و ته‌نها خۆت بمینه‌ره‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌. ئه‌و هیچی نه‌کردوو،
خۆ به‌ته‌ما نیت بیگریت. موفه‌وه‌زیش وتی: من جارێ نازانم، به‌لام فه‌رمانی
ده‌رکرد، که پۆلیسه‌کانی له‌گه‌لیدا بوون بچنه‌وه ناو تۆتۆمبیله‌کانی خۆیان.
دوای ده‌ده‌قیقه له‌گه‌ل دوکتۆردا هاته ژووره‌وه بۆ لای مالاك. هەر له‌یه‌که‌م
پرسیاره‌وه باره‌که‌ی تیک دا، کاتیکی وتی: پیم بلێ، بۆ ئه‌و پۆژنامه‌نووسه‌ت
به‌چه‌قۆ کوشته؟ په‌نگه‌ هاتبیت وینه‌یه‌کت بگریت؟ ئه‌ویش یه‌کسه‌ر تی‌کچوو،
وتی: بپوا بکه‌ن، هیچم نه‌کردوو، خۆی بریندار بوو. ئه‌ی تۆ بۆ چه‌قۆت
پێ بوو؟ خۆ نه‌شته‌رگه‌ری بۆ ناکه‌یت؟ مالاکیش وتی: خۆی داوای کرد
تا له‌ بکوژان بیپاریزین، وتی ده‌مکوژن و بیده‌نگم ده‌که‌ن، چه‌قۆیه‌ک بینه
با بیانترسینین. به‌دوامه‌وه‌ن. موفه‌وه‌زی پۆلیسیش وتی، پۆله‌ تۆ ده‌لێی
منداڵ هه‌لده‌خه‌تینی، ئه‌ی تۆ که‌ست دی به‌ داویدا رابکات و هه‌په‌شه‌ی
کوشتنی لێ بکات؟ مالاکیش وتی نه‌خیر. په‌وداوه‌که‌ زۆر خیرا تیپه‌ری و من
فریای هیچ نه‌که‌وتم. موفه‌وه‌زی پۆلیسیش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی و وتی: تۆ
یه‌کیکت سارد کردووته‌وه، فریای چی تر بکه‌وی؟ سه‌یریکی دوکتۆری کرد
و وتی: له‌شی ساغ بێ، هەر وا فریا ده‌که‌وی. مالاك دوای ئه‌و په‌سته‌یه‌ زۆر
تووپه‌ ده‌بیت و به‌سه‌ر موفه‌وه‌زی پۆلیسدا هاواری ده‌کات: پیم بلێ من
بۆ ده‌یکوژم؟ خۆ من نایناسم و چیم هه‌یه له‌گه‌لیدا؟ خۆ من گه‌نده‌ل نیم

پۆژنامە نووسەكان بېدەنگ بكم، من بۇ بىكوژم، كەمىك عەقلىت بخە كار،
 نە پارەم دزيووه، نە شوينىكى گرنكى كۆمەلگام بە دەستە وەيە و تا بە پارە
 و ديارى شت بۇ خەلك بكم و ئەو پۆژنامە نووسە نە گبە تەش منى كەشف
 كردبىت... موفە وە زيش وتى: من چووزانم، دەتە وئى عەقلم بخەمە كار، ئى
 باشە، عەقلم پىم دەلى، وەك لە پۆژنامە كاندا لە بارەي تۆوە خویندمە وە،
 كە رەنگە شتى وا بكمى تا بزانيت دلە دەستكرد و پلاتينيە كەت چ
 پەرچە كردارىكى دەبى، ھەر وەك چۆن كاتى خۆي گولدانە كەت فرى داوہو
 شتە كانى ئەم ژوورەت شكاندووه. عەقلم پىم دەلى، چونكە وینەي گرتوويت
 و تەنانەت ئەم پەردە تايبە تيانەش رىگەي لى نە گرتووه و ئەو ش تۆي
 تووپە كردووه. پىم بللى؟ دەتە وئى عەقلم بخەمە كار، باشە، كى دەلى
 يارى شە ترەنجى لى نە بردووويتە وە و ئەو ش وای لە تۆ كردووه بىكوژىت، تۆ
 لە سەرسنگى ئەو شە ترەنجىكى خويناويت پى بووه، وایە؟ تۆ لەم شارەدا
 لە دوو كەست بردۆتە وەو وا دەزانى يەكەمى عالەمى؟ وا دەزانى ھەموو
 مۆسكو ئىستا چاوەرپىت دەكات؟ مالاكىش ھاوارى كرد، بۇ تۆ وا دەزانى
 لە سەر دۆراندنى دەستىك شە ترەنج خەلك دەكوژم؟ پىم بللى تا ئىستا
 چەند كەسم كوشتووه؟ موفە وە زەكە وتى: ئەمە يەك، نايەلم بىكەيت بە
 دوو. كە وای وت مالاك ئەو ەندەي تر تووپە بوو، تا دوكتور چووه بەينە وەو
 ھەردووكيانى ھىمن كردە وە. موفە وە زى پۆلىسى برده ئەو ديو ەرگاكە و
 بە ھىمنى پىي وت: كاكى خۆم! گوئى بگرە، تۆ دەزانى نە خۆشى دل يانى
 چى؟ موفە وە زەكەش بە ھىمنى پىي وت: كاكى خۆم! تۆ دەزانى كوشتن
 يانى چى؟ دوكتور سەرىكى بادا و وتى؟ كاكى خۆم! تۆ دەزانى كە يەكىك
 نە خۆشى دلى ھەبىت، دەبىت لە پىشدا چارەسەر بكرىت، ئەگىنا دەمرىت؟
 موفە وە زيش وتى: كاكى خۆم! تۆ دەزانى يەكئى پياو كوژ بىت، دەبىت لە
 پىشدا بگىرىت، ئەگىنا پياوى تر دەكوژىت؟ دوكتورىش پىي دەلى: بۇ
 تۆ بە تەمايت بىگىرىت؟ موفە وە زى پۆلىسىش پىدەكەنى و دەلى: نە وەلا

بە قوربان، چايەكى لەگەڵدا دەخۆمەو. دكتوريش پيى دەلى: تۆ ناتوانى
 بيگريت، تۆ هيچ فەرمانىكى رەسميت پى نيه. هيچ كەسى بۆى نيه بى
 مۆرى رەسمى هيچ نەخۆشكى من بباتە دەرەو. موفەو زيش دەلى: ئىستا
 پيم نيه، راست دەكەى، دواى نيورۆ ديمەو و قسەى لى دەكەين. وا
 دەلىت و ئەو ناوہ جىدىلىت. دوكتور بە پەلە تىلىك بۆ من دەكات و ھەموو
 شتىكم بۆ دەگيرتتەو، منيش وتم، پىيان بلى، گەر دەيگرن ئەوا دەبى
 بيخەنە ژير بەرپرسيارىتى خۆيانەو و مادام ئەو ئەوئەندە زمانى دريژە دەبى
 ئەو ببيتە لىپرسراوى يەكەم بەرامبەر ژيانى. راگرتنى تەندروستى ئەو بە
 سەدەھا ھەزار دۆلارى تى دەچى. بزنام گەر ئەو ئەوئەندە ئازايە با بيداو وتم:
 دواى ئىوارە تىلت بۆ دەكەمەو.

ھەر لەولاو، لەشاریکی نزیک لە پادشای یەکه مەو، پادشایەکی کچیکی زۆر
 جوانی دەبیت و بەقەت نووری چاوی خۆی و ئەم دونیایە خۆشی دەوێ.
 ئەم کچە جوانترین قژی ھەبە لە دونیادا و کە ھەمیشە لەسەر کورسییەکی
 دادەنیشی و لە بەلکۆنەکەو لەبەر ھەتاو شانەکی دەکات، بە سەدەھا کەس
 پۆژانە لەبەر دەم بەلکۆنی کچە پادشادا دەوێستن و سەیری قژە جوانەکی
 دەکەن. پەیتا پەیتا، ھەر کەسیک و کورەپادشا و گەدایەکی، دینە خوازینی
 تا بیھێنن و شوویان پێ بکات، باوک پێیان پازی نابیت و دەلیت و بو من
 فەرقی نییە چ کارەبە، لای من گرنگە دلی چۆنە؟ پۆژیکیان کاتیکی قژی
 دەشوات و بەسەریا دەخەوێ، کاتیکی بەیانی خەبەری دەبیتەو، سەیر
 دەکات قژی زۆر درێژ بوو، بەجۆریک بەھەموو سالۆن و ھۆل و ژوورەکاندا
 پەرش و بلابووووتەو، ھێندە قژی درێژ بوو، کە ناتوانی لە شوینی خۆی
 ھەستیت و سەری بو راناگیریت و ھاوار دەکات و باوک دەگاتە سەری و سەیر
 دەکات ئەم قژە سات دواي سات لە درێژ بووندايە. دەشلەژیت و نازانیت

چی بکات، له ژیانیدا وهک پادشایه‌ک هم وهک باوکیک که هه‌موو ته‌مه‌نی قوربانی چرکه‌یه‌کی کچه‌که‌ی ده‌کا، قهت هه‌ینده وهک ئیستا، بیده‌سه‌لات نه‌بووه. کچه‌ش ده‌لی: بابە فریام که‌وه، بابە ناتوانم هه‌ستم، بابە ئەوه قژم بۆ وام لئ ده‌کات؟ بۆ بووه به‌ دوژمنم؟ سیحرم لئ کراوه و قژم هه‌ر درێژ ده‌بیت، وای بابە وای، وای دایه‌ وای. نه‌گبه‌تی دونیا خۆم. باوک ده‌لی: ئاده‌ی ئەو مقه‌سته‌م بۆ بینن، که‌ مقه‌سه‌ست له‌ قژی ده‌دا تا ببیریت، سه‌یر ده‌کات سوودی نییه‌ و قژه‌که‌ یه‌کسه‌ر جاریکێ تر درێژ ده‌بیته‌وه. هه‌تا وای لئ دئ که‌ قژی کچه‌ پادشا ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه‌ی ژوور و کۆشک و به‌ شه‌قام و کۆلانه‌کانی شاردا درێژ و بلاو ده‌بیته‌وه. پادشا فه‌رمان ده‌دا، هه‌ر که‌سێک ده‌ستی مقه‌سه‌ست ده‌گریت، له‌ شوینی خۆیه‌وه ده‌ست بکات به‌ برینی قژی کچه‌ پادشا، به‌ لکو به‌ هه‌مووان فریای برینی بکه‌وین، به‌ هه‌زاره‌ها ئیشی تیا ده‌که‌ن و فریا ناکه‌ون و قژه‌که‌ هه‌ر درێژ و درێژ ده‌بیته‌وه، ده‌لین: پادشا چی لئ بکه‌ین، شوینمان نییه‌ بۆ قژه‌که‌ی ده‌بیرین، قژه‌که‌ بخه‌ینه‌ کوپوه، ئەویش ده‌لی ئەو قژه‌ جوانه‌ هی کچه‌که‌مه، نابێ فری بدەن، ئەوانیش ده‌لین: نا، فری ناده‌ین به‌س چی لئ بکه‌ین؟ پادشاش ده‌لی: بیچنن و بیکه‌ن به‌ فه‌رش، فه‌رشیکێ درێژ. ئەوانیش به‌ قسه‌ی ده‌که‌ن ده‌ست ده‌که‌ن به‌ چینی فه‌رش. فه‌رش درێژ و درێژتر ده‌بیته‌وه، ده‌پوات و ده‌پوات. هه‌ر ده‌پوات و هه‌ر ده‌پوات به‌ره‌و خوار تا پوژیک به‌ یانییه‌که‌ی ده‌گاته‌ به‌ر ده‌می ده‌رگای ئەو کورپه‌ پادشایه‌ی له‌ ناو جه‌نگه‌له‌که‌دا باوکی له‌ مندالییه‌وه به‌جیی هه‌شتوووه، ئەو به‌ یانییه‌، وه‌ک هه‌موو به‌ یانییه‌کی تر، به‌خۆی و په‌رداخیک شیرێ پر هه‌نگوینه‌وه به‌ ده‌ستیک و به‌ ده‌سته‌که‌ی تری وه‌ک هه‌میشه‌ مقه‌ستیک، ده‌رگاکه‌ ده‌کاته‌وه تا خۆی به‌ برینی گیا ولقی ناو دارستانه‌که‌وه خه‌ریک بکات، له‌ پر ده‌بینی فه‌رشیکێ ژۆر سووربا و بۆنیکێ ژۆر خۆشی لئ دئ، قه‌ت بۆنی وا خۆشی نه‌کردوووه، وه‌ک تووله‌ پێگایه‌ک هاتۆته‌ به‌رده‌می ده‌رگاکه‌ی. ئەمیش له‌ ژیانیدا هه‌میشه‌ به‌ دوای پێگایه‌که‌دا

دهگه پڙي تا له و جهنگه له بجيٽه دهره وه، دهچيٽه سهر فهرشه كه و دهروات
 و دهروات تا له جهنگه لي هزار به هزار پزگاري دهبيٽ، بهرده وام دهبيٽ،
 حهوت شهو و حهوت پوڙ، تا دهگاته بهرده مي مالي ڪچه پادشا. پادشا پيئي
 دهلي: تو ڪيٽي ٻو هاتووي ٻو ٺيره؟ ٺه ويش دهلي نازانم، ٻون و سيجري
 ٺه م فهرشه مني هينا. ٺه ي له ڪويوه هاتووي؟ ٺه ويش دهلي: نازانم له ناو
 جهنگه له وه. ٺه ي ٺيشت چييه؟ نازانم، بهس من دهتوانم لق و چل و گياي
 ناو دارستانه ڪه م بپر مه وه، له وه دا زور خيرام و ڪهس ليم ناباته وه. پادشاش
 پيئي دهلي: ٺه و ٻوني سيجره ي تو باسي دهڪه يت، ٻوني قڙي ڪچه ڪه ي منه،
 من پادشاي ٺيره م، ڪچه ڪه م سيجري لي ڪراوه و قڙي هر دريڙ دهبيٽه وه،
 دهتوانين بيبريٽ؟ به لي پادشا ڪوا ڪچه ڪه ت؟ ٺه ويش ڪچه ڪه ي پيشان ده دا
 و ده م و ده ست عاشقي دهبيٽ، دهلي به لي پادشا، له وه دا من زور ڪارامه م
 و ده ستم رهنگينه، گهر يارمه تي ڪچه ڪه ت بده م، خه لاته ڪه م چي دهبيٽ؟
 پادشاش دهلي: چند زيرو و زيرو، چند خشلت دهوي، به سه ر چاو، ٺه ويش
 ده لي، من زيرو زيوم ناوي، پادشاش دهلي: ده تڪه م به وه زيرو، ڪورهش
 دهلي: نا وه زيروشم ناوي، پادشا دهلي: ده زاني من ڪچه ڪه م زور خوش دهوي
 و هه مو شتيڪي ٻو ده ڪه م، فهرموو يارمه تي بده و ده تڪه م به پادشاي ٺه م
 ولاته له جياتي خو م. ڪورهش ده لي، نا پادشاي ٺازيز، من ٺه وه شم ناوي،
 پادشا، تي ناگا و به سه ر سورمانه وه ده لي، ٺه ي تو پيم ناليتيٽ چيت دهوي؟
 ٺه ويش ده لي، ده ستي ڪچه ڪه تم دهوي، من ده مه وي ڪچه ڪه ت بينم، رازي
 ده بي؟ پادشاش ده لي: ٺاده ي تو جاري ڪارامه يي و ده ست رهنگيني خو تم
 پيشان بده، به ڪچه ڪه شي ده لي: ڪچم پي رازي ده بيٽ؟ ڪچه ڪه ش ده لي:
 به لي با به گيان. ڪورهش به مقسه ته ڪه ي ڪه له گيرفانيدا هه شاري دابو،
 زور به خيراييه ڪي سه رسورمانه وه ده ڪه ويٽه بريني قڙي ڪچه و له ماوه ي
 سه عاتيڪدا هه مووي ده بريٽ و ڪچه ش ده توانيٽ هه ستيٽ و دل خوش،
 باوهش ده ڪات به باوڪيدا، پادشا به ڪوره ده لي: وه ڪ ده زاني ڪچه ڪه م

سیحری لێ کراوه و به‌یانی جاریکی تر قژی درێژ ده‌بیته‌وه، ئە‌ی ئە‌وسا چی ده‌که‌ی؟ کورپه‌ش ده‌لی هه‌موو پۆژی بۆی ده‌برم، پادشا ده‌لی: به‌لام پۆله ئە‌مه پۆژ و دوو پۆژ نییه، هه‌موو ته‌مه‌ن هه‌ر وا ده‌بی، کورپه‌ش ده‌لی، پادشا گیان! من کچه‌که‌تم خۆش ده‌وی، منیش هه‌موو ته‌مه‌ن خزمه‌تی ده‌که‌م و قژی بۆ ده‌برم، تا ئە‌به‌د. تا پۆژیک سیحره‌که تاقه‌تی ده‌چی و نامینیت و به‌تال ده‌بیته‌وه.

که گه‌یشتمه ئەو شوینە، سەیرم کرد ماردین چاو بە فرمیسک خەوی لئ
 کەوتوو. منیش ماچیکم کردو دامپۆشی. بە دەست خۆم نەبوو، زۆر بە
 هیمنی دامە پرمە ی گریان، هەستم کرد زۆر دەمیکه نەگریام و پئویستم
 پییەتی، لە تەنیشتییه‌وه سەیرم دەکرد و دەگریام. دەمزانی شتیکی هەیه و
 ماردین لیم دەشاریتەوه، نەمدەزانی چییە؟ بەلام گێرانه‌وهی ئەم حیکایەتە
 کە تەنها سەرەتای خەیاڵە‌که‌ی لە دوو حیکاتی جیهانییه‌وه وەرم گرتوو،
 دەنا هەمووی لە چینی خۆمە و بۆن کردنی قژی ماردین ئەو هیزە ی
 پییەخشیم حیکایەتیکی وای بۆ بگێرمەوه. بەیانی بزانی لە کویدا خەوی لئ
 کەوتوو تا بۆی تەواو بکەم. هەر بەو فرمیسکانە ی چاومەوه، منیش خەوم
 لئ کەوت، بەیانی بە ماچیکی ماردین خەبەرم بووه‌وه، وتی: دوینی تو هیزت
 نەبوو برۆیت بۆ دەوام، ئەمڕۆ من هیزم نییه و دەلیی چی هەردووکمان
 نەرۆین و لە ماله‌وه بمینینه‌وه، شتیکی گرنگ هەیه حەز دەکەم بۆت باس
 بکەم. بەس پییش ئەوه حەز دەکەم حیکایەتە‌که‌م بۆ تەواو بکەیت، وتم:

له‌كویدا خەوت لێ كه‌وت؟ وتی كۆرە، هەموویم گۆی لێ بوو، زۆرم له‌خۆم
 كرد و بەك بار شەپم له‌گەڵ خۆمدا كرد تا نه‌خەوم. وتم باشە، ئە‌ی له‌ كویدا
 بووین ئە‌گەر راست دە‌كه‌ی؟ وتی: له‌و شوێنه‌دا كه‌ ده‌لێی پۆژیک له‌ پۆژان
 پادشایه‌ك هە‌بوو. هەر دووكمان قاقامان لێدا و هەر به‌ پێكه‌نینه‌وه‌ وتی
 كۆرە گآله‌ ده‌كه‌م، له‌و شوێنه‌دا كه‌ ده‌لێ، تا ئە‌به‌د قژی بۆ ده‌بێم و هێلاک
 نابم. وتم: وایه‌ راسته‌. وتی: ده‌ی توخوا ته‌واوی بکه‌. وتم: هه‌وال بۆ پادشای
 یه‌كه‌م دینن، كه‌ کاتی خۆی كۆرەكه‌ی له‌ جه‌نگه‌له‌كه‌دا به‌جی هێشتوو
 و پێی ده‌لێن كه‌ كۆرەكه‌ت له‌وئ نه‌ماوه‌و له‌ دارستانه‌ چپه‌كه‌دا چوووته
 ده‌ره‌وه‌، ئە‌ویش ده‌چێ بۆ ئە‌وئ و ده‌ببینی فه‌رشیکێ زۆر جوان و بۆندار تا
 به‌رده‌می ده‌رگای كۆرەكه‌ی هاتوو، ئە‌ویش به‌ خۆی و چه‌ند سه‌ریازیکه‌وه‌
 به‌سه‌ر فه‌رشه‌كه‌دا ده‌پوات تا ده‌گاته‌ به‌رده‌رگای مآلی كچ و كۆرەكه‌ و له‌وئ
 پادشای ئە‌و شاره‌ ده‌یناسیته‌وه‌ و به‌خێرهاتنی ده‌كات و پێی ده‌لێ: چۆنه
 پێی كه‌وتۆته ئێره‌ و فه‌رموو میوانی ئە‌و بیته‌، ئە‌ویش ده‌لێ: ده‌مه‌وئ بزانه‌م
 كئ به‌سه‌ر ئە‌م فه‌رشه‌دا گه‌یشتووته ئێره‌؟ كۆرەكه‌ش ده‌لێ: من گه‌وره‌م.
 پادشای یه‌كه‌م ده‌لێ: تۆ ئە‌و كۆرە نیت له‌ جه‌نگه‌له‌كه‌دا ده‌ژیایت، ئە‌ویش
 ده‌لێ به‌لێ من ئە‌وم، تۆ چووزانی و من چۆن ده‌ناسی؟ ئە‌ویش ده‌لێ،
 من تۆم له‌ مندالییه‌وه‌ له‌وئ داناوه‌. ئە‌ویش پرسیار ده‌كات، تۆ ده‌تویست
 بۆ ئە‌به‌د من له‌و جه‌نگه‌له‌دا زیندان بکه‌یت؟ ئە‌ی بۆ نه‌تكوشتم؟ ئە‌ویش
 پێی ده‌لێ ئاخر من باوكتم و نه‌متوانی. كه‌ مندال بوویت پێیان وتم، ئە‌مه
 ده‌بێ بكوژیت، چونكه‌ كاتیک گه‌وره‌ ده‌بیته‌، چه‌زی له‌ شوێنه‌كه‌ت ده‌بێ و
 ده‌تكوژئ تا شوینت بگریته‌وه‌. ئە‌ویش ده‌لێ: من مندال بووم و تۆ چۆن
 بپاری وات له‌جیاتی من داوه‌، پادشای دووه‌میش پێی ده‌لێ، ده‌زانی پادشای
 ئازیز، بپوا ناکه‌م ئە‌مه‌ كۆرەكه‌ی تۆ بیته‌، بپوا ناکه‌م ئە‌مه‌ ئە‌و كۆرە بیته‌ كه‌
 بیه‌وئ شوینی تۆ بگریته‌وه‌، وتی بۆ؟ وتی چونكه‌ پاره‌ و زێر و خشلێکی
 زۆرم پێدا و نه‌یویست، ویستم بیکه‌م به‌ وه‌زیر و ئە‌و نه‌یویست، له‌ جیاتی

خوم ڪردم به پادشا و ٺو نه يويسٽ، دهزاني ٺو له جياتي ٺوانه چي
 هه لڙارد؟ وتي چي؟ ڪورپه ڪه هه لي دايه وتي خوشه ويستيم هه لڙارد، به لام
 تو وهڪ باوڪيڪ پادشاهيت هه لڙارد و منت به و مندالييه له باوڪايه تي
 مه حرووم ڪرد و دلٽ شڪاندم، دلشڪاندي ڪي وا گه وره، هر وا ناسان چاڪ
 نابيته وه. من ئيسٽا ناتوانم بيم له گه لٽا و داواي لي بووردن ده ڪم. پادشاهي
 دووه ميس سهريني ڪرد و وتي پيم خوشه له م مهمله ڪه ته ي من ئيسٽا
 بجيته دهره وه و خواهافيزت بيت. پادشا روپشت و ٺو ناوهي به جي هيشٽ
 و تا ٺه بهد خه فه تبار و دلشڪاو مائه وه.

رووداوه‌کان زۆر خیرا تیپه‌پین، من لیڤه ته‌واو سه‌رقالی په‌یداکردنی دلّیکی
 ئاسایی بووم بۆ سیزیف و نه‌مده‌توانی ئیره جیبیلّم و ده‌بوايه ئەو دلّه، له‌م
 مانگه‌دا په‌یدا بکریّت و من بتوانم له‌گه‌ڵ خۆمدا بیبه‌مه‌وه، بۆیه هه‌ر چه‌ند
 هه‌زم ده‌کرد سه‌فه‌ریکی خیرا بکه‌مه‌وه و له‌ نزیکه‌وه رووداوه‌کان ببینم و
 هه‌مووان هیمن بکه‌مه‌وه، به‌لام ئەوه‌ی که پوویدا، هه‌موو پلانه‌کانی به‌سه‌ر
 یه‌کدا قَلپ کرده‌وه. هه‌ر بۆ ئیواره‌که‌ی کاتی‌ک موفه‌وه‌زی پۆلیس به‌ سێ
 تۆتۆمۆبیله‌وه له‌به‌ر ده‌م نه‌خۆشخانه‌که‌دا وه‌ستان و ئەو ناوه‌یان گرت و
 موفه‌وه‌ز خۆی له‌گه‌ڵ چوار یاریده‌ ده‌ردا خۆی کرد به‌ ژووری دوکتۆردا و
 فه‌رمانی ده‌ستگیرکردنی مالاکی خسته‌ سه‌ر میزه‌که. دوکتۆر مانى هیچی
 له‌به‌رده‌مدا نه‌ما، له‌ توورپه‌ بوون و چه‌ند جینیویک به‌وه‌ی ئەمی خسته‌ سه‌ر
 رینگای دوکتۆریی، جینیوی به‌ دایک و خوشکی ئەو که‌سه‌ دا که یه‌که‌م
 ده‌رسی پزیشکی پێ وتوو. موفه‌وه‌ز پێی وت: ئیستا دیت ده‌رگاکه‌یمان
 بۆ ده‌که‌یته‌وه یان خۆمان بیشکینین؟ دوکتۆریش وتی: تۆ قسه‌ت له‌گه‌ڵ

ناكرىت، بړو بېشكىنه تا دوايى پاره كەيت له سەر حساب بكم و بېدهى .
 موفه وه زيش وتى: جا خو له گيرفانى خوم نايدەم، پارهى ئەو خەلكه رەش
 و پووته يه . دوكتوريش وتى: تو خەمى دلى ئەو خەلكه رەش و پووته
 ناخويت، ئىستا خەمى گيرفانيان دەخوى؟ موفه وه زيش پيش ئەوهى برواته
 دەر وه ئاورپكى لى دەداته وه و پىي دەلى: دوكتور مانى، تو ناوت مانيه
 و له مەنى ئینگليزيه وه زور نزيكه به ماناي پاره، با بزانيان كاممان ئەو
 پارهيه دەيدەين؟ ئادهى ئەو دەرگايەم بو بشكىنن . كه ده چنه ژور وه سەير
 دەكەن مالاك له وى نه ماوه و پاره كاني بردو وه هەندى شتى پيوستى تر و
 جله كاني گورپوه و له پەنجەر كه وه هەلها تو وه . نامەيه كى به جى هيشتوه و
 نووسيويتى: من هېچم نه كردو وه و كه سم نه كوشتو وه . موفه وه زيش كه نامە كه
 دەبينى دەلى: گەر كه ست نه كوشتو وه بو هەلديت؟ من هەموو هەوليكم دا
 نه گاته ئەو حاله ته، له گەل دوكتور مانيدا به سەعات باسى ئەوه مان دەكرد كه
 ئەوان گەر دەشېگرن با هەر له و ژور وه خوماندا دەستبه سەر بيت تا ئيمه
 هەموو ئيشه كاني دلگواستنه وه كهى بو ده كهين . به لام نازيزان! له ولا تيكدا
 كه زوربهى زورى ئەندامه كاني نه خوشن، كه زوربهى زوريان پيوستيان به
 دليكى تازه هەيه، گيرفانيكى تازه هەيه، ئيشيكي تازه هەيه، عه قليكي تازه
 هەيه، چاويكى تازه هەيه و گوچكه يه كى تازه هەيه كى گوى له كى ده گرىت .
 هەلها تنى مالاك يه كسەر له ميديا كاندا بلاوده بيته وه، هەنديكيان بېره حمانه
 نووسيويان، پياو كوژيك هەلها تو وه و گرتنى ئەركيكي نيشتيمانويه، لايه كى
 تر نووسيووى، شه ترهنج له گەل كه سيك مه كەن نه يناسن، رەنگه بكوژرين .
 پوژنامه يه كى پوژانه نووسيووى، پياو كوژى پوژنامه نووسه كان هەلديت .
 ئەمه جگه له و هەموو ناوزراندن و توومهت دروستكردن و جنيو و ناو
 ناتورانەى له توړه كومه لايه تيبه كاندا تا ئىستا به و كوپه كراوه له هېچ
 شوينيكى ئەم دونيايه دا نمونهى نييه . ته نانهت دوو، سى مه لاي مزگه وتيش
 خويا تيه لقورتان دبوو، له خوتبه كانياندا، يارى شه ترهنجيان مه حكوم

کردبوو، بہ یاریہ کی شہیتانانہ یان لہ قہ لہم دابوو. ئہ وہی من ناگام لیہ تی، یہ کہم جار تاکسیہک دہگری و دہچیتہ وہ بؤ لای دایکی، چہند لہوی لای دایکی دہمینیتہ وہ نازانم. ئہ وہی شیروی برازام بیستبووی ئہ وہیہ کہ کاتیک موفہ وہزی پؤلیس بہ خوی و چہند ئوتومبیلیکہ وہ دہچنہ ئہوی، مالاک لہوی ناییت و دایکی بہ موفہ وہز دہلی: کورہ کہم ہر چی لی ہات تؤ بہرپرسیاری؟ ئہ ویش بہ دایکی مالاک دہلی: دایہ گیان: من رازیم بہو شہرتہی توش رازی بیت بہ وہی ہر پؤژنامہ نووسیک لہم شارہ دا کورزا، کورہ کہت لی بہرپرسیارہ. دایکیشی دہلی: ئیوہ کہستان بؤ نادؤزیتہ وہ، ئیوہ توانای ئہ وہتان نییہ ئہ وانہ بدؤزنہ وہ کہ تاوانباری راستہ قینہن و ئیستا گہرتان لہ کورہ کہی من ئالاندوہ. موفہ وہ زیش پیش ئہ وہی ئہ و ناوہ جیبیلیت پی دہلی: دایہ گیان! گہر تاوانبارہ راستہ قینہکان ئاوا ہہ لبین، بیگومان راست دہ کہی کہ سمان بؤ نادؤزیتہ وہ. بہ لام من حہز دہ کہم جارئ لہ کورہ کہی تؤوہ دہست پی بکہم. ئیدی ئازیزان! ئہ وہی روودہ دا، کہس نازانی چؤن روودہ داو فریای ہہ موو روودا وہ کانی ناکہ وم، ئہ وہی پیویستہ بیلیم ئہ وہیہ کہ مالاک دیار نامینیت، ہیچ کہسیک نازانیت بؤ کوئ دہروات؟ دایکیشی نازانیت، بہس دہزانم ئہ و پارہیہی من بؤم تہرخان کردبوو، لہ ناو جانتاہی کی بچووکدا بؤم دانابوو، ئہ وہی پی دہبیت، ئہ وہ تؤزی جیگای دلخوشی بوو بؤ من، بہ لام ہر دوا ییہک دوو پؤژ لہ دیارنہ مانی، دوو پؤژنامہ نووسی تر دہ کوژرین، ئہ وانہی لہ سہر گہندہ لی ہہندی لہ بہرپرسہ گہورہکان دہنووسن و لای لاشہ کہیان شہ ترہنجیک و چہ قویہک دہبیندریت، پؤژنامہ حیزبیبیہکان و ماسمیدیا دہیکہنہ ہہرا. من یہ کسہر کہ ئہ وہم دہبیت دہمزانئ ئہ وہ مالاک نییہ، بہ لکو سیناریویہ کی زؤر زیرہ کانہیہ بؤ کپکردنی دہنگہ ئازاکانی ولاتہ کہم بؤ ئہ وہی ہہ موو تاوانہکان بخہنہ ئہ ستوی ئہ و. دہیاننووسی: دلک لہ پلاتین ہیندہ رپہ قہ بیست چہ قو لہ پؤژنامہ نووسیک دہدا. من لہ و ہدا زیاتر و زیاتر بیتاوانی مالاکم دہبینی،

بەلام دەمويست بەھەر جۆرىك بىت بزانتىت كە من ئەو بىتوان دەبينم و
لاي من ھەر كورە جوان و رۆح بىگەردەكەي جارانه . بەلام نووسيني ھەندى
لە ميدياكان و بى پەحمى ھەندىكيان و بۆياغکردنى ئەو ھەك پياوكوژى
سەردەم ھەزار ئەوئەندە و زياتر ئىشەكەي من و گەرەنم بەدوايدا، زەحمەتتر
کردبوو.

چالاک که حیکایه ته که ی بو ته واو کردم، چاو به فرمیسک هر به دانیشتنانه وه له سره جیگا، باوه شیکی تووندم پیدا کردو چند جاریک ماچی لاملیم کردو سوپاسم کرد. به و جوړه باوه شه وه، تووند به خو مه وه نووساند، به و شیوه یه مامه وه تا چاوی یه کتر نه بینین، تا من بتوانم باشتر قسه بکه م. ده ترسام بینینی چاوی یه کتر بمخاته گریان و قسه کانم بو نه کریت. پیموت: چالاکي نازیز! گهر بلیم ئیواره شیته که، تو چیت بیرده که ویته وه؟ ئه ویش وتی ئه و ئیواره یه بوو، که تو زانیت من و مالاک دوانه یین وگیلاسی غه مگین توی هیئا بو یانه که. وتم: ئیستاش ئه م به یانییه لام، به یانییه کی زور شیته، وتی ده زانم شتی که هیه و ده ته وی پیم بلییت، من چند پوژه چاوه ری ده که م، من پیش ئه وه ی خه ونه ناخوشه که ی دوینیش ببینم زانیم شتی هیه، ده پیم بلی، وام زانی دوینی پیم ده لییت، به س حیکایه ته که ی هات به سرده ا، وتم چالاکي نازیز! من ماوه یه کی زوره مه کم دیشی وئمه هر پیش شووکرده که دهستی پی کرد و له وی وتیان هیچ نییه و مه ترسه. چند

جاريڪ پشڪنينم ڪردووهو تا دويني دوڪتورهه ڪه وتي: ڪه دهبيت مه مڪي
 چه ٻم ٻيرمه وه، چونڪه دوو لووي تيايه، ده شبن زوو ٺه م ڪاره بڪه م و ٻرپيار
 بدهم چونڪه ٺه گهري بلاوبونه وهي زوره و ناشزانن بلاوبوهه ته وه يان نا؟
 ده بي هميشه له ژير پشڪنيندا بم تا دلنيا ده بين هيچ نه ماوه. منيش ٻرپيارم
 داوه ٺه م ههفته يه بيڪه م. ويستي سهيري چاوم بڪات و خوي گورج بڪاته وه
 نه مهيشت و هر وا هيشتمه و وتي: من ده ميڪه ٺه و غمه له چاوانتا ده بينم و
 دوينيش بي ٺه وهي تو بزانيت زور گريام. پرسياي ڪرد: هر ده بي بيبرنه وه
 و هيچ چاره يه ڪي تر نيهه؟ نه خير نازيزم، هيچ چاره يه ڪي تر نيهه. چالاڪ
 گيان! ده مه وي خه فته نه خويت و به هيڙ بيت، ڪه ميڪ له شم گورپانڪاري
 به سهردا ديت، تو ده تواني ڪه خوم پروتڪرده وه سهيرم نه ڪه يت. ٺه ويش
 وتي: ٺه ي سهيري ڪي بڪه م؟ تو به مه مڪه وه و بي مه مڪيش جوانترين و
 خوشه ويسترين مه خلوق يڪي سهه ٺه م زه وييه ي، گهر ته رڪي سهيرڪردني تو
 بڪه م، (ته رڪي سهيرڪردني هه موو دونيا نه ڪه م چي بڪه م)؟ منيش وتم ده ي
 قهينا هيچ نيهه ته نها مه مڪيڪمه، ٺه ويش وتي، وه ڪ گيلاسي غه مگين ده لي،
 له دهره وه ڪي سهيري مه مڪ ده ڪات؟ منيش بوم ته واو ڪرد و وتم، راست
 ده ڪات، مه مڪ هر بؤ لاي خومان باشه و خه لڪي پي شيت بڪه يت. هر
 دووڪمان پيڪه نين و گريانمان تيڪه لآو بوو. تووندتر باوه شمان به يه ڪدا ڪرد.
 وتم: ٺاده ي تووخوا! ٺه و موبايله م بدهري لاته وه، با قسه يه ڪ له گه ل گيلاسدا
 بڪه م، زورم پيوست پيهه تي، وتي: ٺه ي به دايت ناليت؟ با به ساقه،
 چون پي ناليم، گرياني ٺه ويشم ماوه. وتم: به راست تو دويني قسه ت له گه ل
 دايت ڪرد و باسي مالاڪي ڪرد، بؤت نه گيرامه وه، وتي: ويستم ٺه وهشت بؤ
 بگيرمه وه دويني، به لام ڪاتمان نه بوو، هه واليڪي خوشه، دوڪتوريڪي ڪورد
 لي ره ناوي باوه نووره، به خورايي هه موو شتيڪ بؤ مالاڪ ده ڪات و مالاڪيش
 رازي بووه، داهينانيڪي تازه ي دوزيوه ته وه، هر چند من نايناسم و ناويم
 نه بيستووه، به لام دايم ده لي ڪه زور به ناوبانگه و ته نانه ت له ولاتاني

دونياش پيڙي دەگرن. پيڙه‌ني و وتي: پەنگە ھەر لاي خۆمان پيڙي نەگرن. منيش وتم: ئەي چي بۆ دەكات؟ ئەو پيڙه‌ني و وتي ئەي چي بۆ ناکات؟ چي خودا پيڙي خۆش بيٺ و پيڙي ناخۆش بيٺ، ھەمووي بۆ دەكات. تيميڭي چەند كەسي ليڙه‌وه دەباتەوه، ھەموو مەسرەفي نەشتەرگەري و ژووري تايبەتبي و شت بردن ليڙه‌وه و دلي دەستگرد بۆ ماوہيەك و دوای ئەو ش دليڭي راستەقينيەي بۆ پەيدا دەكات و دەيكاتەوه بە گوڙي ساغ. تەنانەت مال ئاوا! پارەشي دەدات. ديارە ئەو برايەم شەترەنجي چاكي لي بردووتەوه و دوكتۆر زۆر قەرزاريٺي. منيش پيڙه‌ني و وتم ئي وە لا دوكتۆر ھەر وا دەبي، بزەنم بۆ ئەو مەمكەي بۆم دەبرنەوه چەندم دەدەني؟

ئەو پۆژەي نەشتەرگەرييه کهيان بۆ ماردین کرد، من هەموو پۆژە که لای بووم. که چاوی داخست لای بووم، که چاوی کردەوه لای بووم، ئەو دوايی وتی: تۆ بەدریژایی نەشتەرگەرييه که لەناو چاومدا بوویت و دانیشتبوویت. تۆ لەگەڵ هەموو چەقۆیه ک و لەگەڵ هەموو مقەستی کدا لۆکەت بۆ هیناوم و ئاوت کردوو بە دەممەوه و ناوچەوانت سەپووم. تۆ گۆرانیت بۆ من وتوو، تۆ فلووت و پیانۆت بۆ لێداوم، ئەوه تاقە سەرچاوهیه ک بوو هیزی دەدامی. بەلام منیش خۆم بەدوايی هیزیکی سیحرییدا دەگەرام و لەناوهوه لەت و پەت بوو بووم، لە پاشماوهی دیواریک دەچووم تەنها بە پالیکی زۆر کهم بپروخیت و هەرەس بینیت، نا، تەواو لە مۆمیک دەچووم فوویه کم بەس بیت بکوژیمەوه. لەم لاوه ماردین نەشتەرگەری بۆ کراو، لەولاشهوه لە ولات مالاک نەشتەرگەری بۆ کرا، هەردوو ئازیزانی من لەیه ک کاتدا لە خەسته خانە که وتبوون، حەزم دەکرد لەهەردوولا بيم و نەمدەتوانی، یه کهم جار بوو لەو قسه یه ی ئەوسای ماردین گەیشتم، که باسی دوولەت بوونی خۆی کرد لە

سهختی هه‌لبژاردنی نیوان من و مالاک و خۆی شوپهاند به پال‌ه‌وانیکی وهک فیسکۆنتی دوو له‌ت. من به تیل ده‌بوايه هه‌والی ماردین بگوازمه‌وه بۆ دایکی و دایکم، له دایکیشمه‌وه هه‌والی مالاک بۆ خۆم و ماردین، که تهنه‌ها نووز‌ه‌یه‌کی که‌می بۆ گه‌رپایه‌وه یه‌کسه‌ر هه‌والی مالاکی لێ پرسیم؟ منیش وتم: دایکم جارێ نه‌یبینیوو، به‌س پێیان وتوو، که سه‌رکه‌وتوو بووه و دلێ لای نه‌بیّت. دایکم ده‌یووت شکور دوکتۆریکی زۆر باشی هه‌یه، فریشته‌یه‌که له ئاسمانه‌وه که‌وتۆته خواره‌وه. ده‌یوت: کۆری خۆم! شتی وا هه‌موو پۆژێ پوونادات، ده‌لێن سه‌د سال جارێ، شتی وا ده‌که‌ویته خواره‌وه و ئه‌وه‌ش به‌ختی مالاکی گرت‌ه‌وه... دوا‌ی سێ پۆژ، ماردینیان ئیزن داو به تاکسیه‌ک گه‌رپایه‌وه ماله‌وه. له‌وێش وهک خۆی گێرپایه‌وه پێیان وتبوو، که ماوه‌یه‌کی تر بیته‌وه و سه‌یری برینه‌که‌ی سه‌ر سینگێ ده‌که‌ین و هه‌ندی پشکنینی تری بۆ ده‌که‌ین. له‌و لاشه‌وه که‌میک دل‌م به‌وه‌والانه‌ خوش بوو، که له ولاته‌وه ده‌هاتن و مالاک که‌میک هیژی بۆ هاتۆته‌وه و ئیستا له‌وێ زۆریه‌ی پۆژنامه‌کان له‌سه‌ری ده‌نووسن و به‌ کۆری دوودل ناوی ده‌بن و که‌وتۆته سه‌ر هه‌موو زمانیک، له‌ راستیدا من به‌و زمانه‌ شر و کورته‌ی خۆمه‌وه که تازه‌ فییری بوو بووم، لی‌ره‌ش شتی‌کم له‌سه‌ر بینی و خویندمه‌وه و وینه‌یه‌کی ئه‌و و دوکتۆر باوه‌نوور پیکه‌وه له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ی نه‌خۆشخانه. وینه‌که‌ی مالاکم بینی و هه‌ستم کرد له‌جاران له‌پولاوازتر بووه‌و له‌ ژێر وینه‌که‌دا نوسرابوو، سیزیفی ئه‌م سه‌رده‌مه، له‌جیاتێ به‌رد، دلێ خۆی به‌کۆله‌وه‌یه. دلێ خۆی، سزای خۆیه‌تی. ئازیزان! ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو، وینه‌ی باوه‌نوور ببینم به‌ سه‌دریه‌کی سپییه‌وه له‌ ته‌نیشته‌ مالاکه‌وه دانیشتبوو، دل‌م به‌ وینه‌که‌ خوش بوو، پیم خوش بوو براکه‌م دوکتۆریکی وای هه‌یه. دوکتۆریکه‌ پیاو ده‌توانی دلێ خۆی بخاته به‌رده‌ستی. پیاویکه‌، مقه‌ست و چه‌قۆشی پێ بیّت لێی مه‌ترسه، لێی مه‌ترسه‌و چاو داخه. هه‌ستم کرد باوه‌نوور پیاویکه‌ براکه‌م ده‌توانی زۆر شتی لێ قه‌رز بکات، له‌وانه‌ش دل.

من ليڙه وه بؤ هه ميشه سوپاسي بي پايانم بؤ دوكتور باوه نوور دهرده بريم و ته مه نناي ته مه نيكي دريڙي بؤ ده خوازم. دواي چهند پوڙيڪ ماردين خوي به پيي خوي تواني بجيت بؤ لاي دوكتور و سهيريكي برينه كه ي مه مكيان كرد و وهك خوي وتي ساريڙبوونه كه يان زور پي باش بوو، هه روه ها به ئاميڙي زور هه ستيار پشكنيني تريان كرد نه وهك لووي تر به له شيدا بلاوبوبيته وه، هاته وه كه ميك دلي خوش بوو، له بهر خويه وه هه ندي جار گوراني ده ووت، وتي ماويه كي تر ده چمه وه لايان بزائم پشكنينه كانم چوئن؟ با بچين، به م ئيواره يه حه زم له پياسه يه كه.

دوای هه موو ئه و پووداوانه، دیارنه مانی مالاک گه یشته هه فته یه ک و من به به رده وام په یوه ندیم له گه ل دوکتور مانیدا هه بوو، من ئه و کاته توانیم دلکی زور باش پهیدا بکه م و له ناو سه لاجه یه کی زور تایبه تدا له گه ل خۆمدا بردمه وه و سه فه ریکی زور خیرام کرد به و هیوایه ی چوونی من بو ئه وئ و له مالاک بکات له حه شارگه ی خۆیدا بیته دهره وه و په یوه ندیم پیوه بکات، چونکه ئیتر کاتی ئه وه هاته پیشه وه که دله ده ستکرده که لابیبه یین و دله نه خوشه که ش فری بده یین و مالاک له دوودله وه بیته وه به کورپکی یه ک دل، به لام دلکی ساغ. وهک له پیشیشدا وتم که دله ده ستکرده که ی من ته نها بو نزیکه ی شه ش مانگیک ده یخوارد و وا خه ریکه شه ش مانگه که پرده بیته وه. بویه گه ر ئه و پووداوانه روویان نه دایه، ئیستا هه موو شتیک وهک پلانمان بو دانا بوو ده پوشت به ریوه. من له وئ و توانیم په یوه ندی به دایکی مالاکه وه بکه م و داوام لی کرد که هه موو هه ولتیک بدات تا کوره که ی بدوزیته وه و په یوه ندیم پیوه بکات. له وئ و توانیم گیلای غه مگین ببینم و

ئەويش لەوئى ھەول ھەول بەدات بۇ دۆزىنە ھەي، لە راستىدا ئەو ھە گىلاس بوو كە باسى چالاك و ماردىنى كەمىك بۇ كردم و پەيوەندى ئەم دوانە بە مالاكە ھە وای لە من كرد كە تەلەفون بۇ ئەو دوو بەرپىزە بكەم و ھەلىان بىر تىم تا لەم كۆنفرانسەدا بەشدار بن. ھەست دەكەم ئەوان لەمن زياتر و كراو تر دەتوانن باسى ژيانىك بكەن كە ئەمان لەسەد لاوھ پىكە ھە گرى دەداتە ھە. من دوكتورىكم، ھەم غەرىب و ھەم ھەك مېھنەكەم ناتوانم و بۆم نىيە بچمە ھەندى وردە تەفاسىلە ھە و لەناو باغچەي ژيانى ئەواندا بىم و بچم و بە ئارەزوى خۆم گول لىبكە ھە و ھاوار بكەم و شت بگىرە ھە، نە خۆم ئەو ھەقە بەخۆم دەدەم و نەكە سىش پىم دەدا. ئەو تەنھا نووسەرەكان ئەو ھەقە بەخۆيان دەدەن لە ھەموو شوپىن و زەمانىكدا بگىرە ھە و بچنە ژيانى تايبەتە ھەموو كەسىكە ھە بىانە ھە شت دەرىنن و شت بشكىنن و بىان دەن بەيەكدا و نەينى ئاشكرا بكەن. بە داخە ھە من نووسەر نىم و دوكتورىم بۆيە ئەو ھەقەم بەخۆم نەدا، ئەو دوانەش كە من داوھتە بەشدارىكردنى ئەم كۆنفرانسەم كردون بەكىكان كاكە چالاكە و براى مالاكە و ئەم دوانەش دوانەن و لەوھش زياتر ھەز ناكەم ھىچ بلىم. ئەوى تريان خانمى بەرپىز ماردىن خانە و ژنى كاكە چالاكە و ھاوپىي زۆر نىكى مالاك و گىلاس خانە. من لەسەفەرەكەمدا تەننەت شىرۆي برازام ھان دا تا ھەموو ھەوالىكم پىبگەيەنەت و مۆبايلى دوامۆدىلم بۇ كرى تا بۇ ھەموو ھەوالىكى دەبىستەت تىلم بۇ بكات و ئاگادارم بكاتە ھە، بەلام بە داخە ھە لەو سەفەرە سى پۆژىەمدا ھەموو ھەولەكان بۇ دۆزىنە ھەي سىزىف بە ئاكام نەگەيشتن. لە ماوھى ئەو سى پۆژەدا من شەرىكى زۆرم لەگەل ھەندى لە بەرپرسانى ھەرىم كرد، چونكە ئەوان تەواو لەو باوھەردان، كە مالاك پىاوكوژە و دەبىت بگىرىت و ھوكمى خۆي ھەرىگىرىت پىش ئەوھى ئەو نەشتەرگەرىيەي بۇ بگىرىت. شتى وا لە دونىادا نىيە لە ولاتى مندا نەبىت. تەننەت بەھوى ئىنتەرپۆلە ھە ناويان ناردو ھە بۇ ولاتان تا گەر مالاك سەفەرى ھەر ولاتىكى كرد پادەستى ھەرىم

بکریتەوه. گەر وا بیټ مالاک ناتوانیټ بۆ هیچ شوینیټ سەفەر بکات. من
 هاوارم لئ دەکردن و دەموت: ئەو کۆرە ناتوانیټ بپروا بەرپڤگادا، ئیستا
 سەفەری ولاتان دەکات؟ موفەوه‌زی پۆلیس دەیوت: پاست دەکە‌ی ناتوانی
 بپروات بەرپڤگادا، بەس چاک پیاو دەکۆژیټ و چاک خۆی دەشاریتەوه.
 کەسمان نەدیووہ وا جوان پابکات و خۆی بشاریتەوه دەیوت: پیاوم دەوی
 شەترەنجی لئ بەریتەوه، یەکسەر خپ خۆی و پادشاکی دەخوات. منیش
 دەموت: ئیوہ باسی مالاک دەکەن وەک درندەترین و ترسناکترین پیاوکۆژ،
 ئیوہ نازانن ئەو کەسیکی بی هیژ و دلنەخۆشە و پەنگە نەتوانی قاپیک
 لەبەر دەمی خۆیدا هەلبگریت. موفەوه‌زیش دەیوت: ئینجا ئەو قاپی بۆ
 چیبە؟ هەر چەقۆیەک و شەترەنجیکی دەوی، هەلگرتنی قاپەکە با لەسەر
 ئیمە بیټ. با ئەو پۆژنامە‌نووسەکان لە پیشەوه بکۆژیټ و ئیمەش لەدواوه
 قاپی بۆ هەلدەگرین.

تازیزان! کاتیک ئیوه ئەمه دەبیستن، پەنگە من لەوی ئەبم و بۆ ئەوەش
داوای لێ بووردن دەکەم، پەنگە من، نەتوانم بۆتان بخوینمەوه، هەر چەند
زۆر حەزم دەکرد بەشدار بێم و بە هەموومان بمانتوانیبایە یارمەتییهکی مالاکی
بدهین، بەلام من پەیمانەکهی خۆم برده سەر و توانیم ئەوهی بەراستی
دەزانم و شایانی گێرانهوه بێت، نووسیمەوه. بۆ ئەوەش سوپاسی زۆرم
بۆ دوکتۆر باوهنوور که زۆر دڵسۆزانه خەریکی یارمەتی دانی مالاکی و بۆ
ئەوەش چ من و چ چالاکی قەت ئەو جوانیی و رۆحی یارمەتییهی دوکتۆرمان
لهبەر چاوی نابیست. له راستیدا دهکرا من زیاتر بنووسم و زیاتر به نووسین
و بهکردهوهش بهشداربوومايه له دۆزینهوه و چارهسهریک بۆ مالاکی، بهلام
نەمتوانی و هاوکیشهکان یهک له داوی یهک لهبەر دەمدا وهستان و پێگریان
لێ کردم. من هەر داوی دوو ههفته گه پامهوه و سهیری برینی سهرسینگیان
کردم و ههندی پشکنینی تازهیان بۆ کردم و وتیان خۆمان تیلت بۆ دهکهین،
داوی سی ههفته، مانگیک تیلیان کردهوه و پێیان وتم که جارێ ههچی

وایان نەدۆزیووەتەو و گەر هەشبیت ئەو ئەو لووانە هیندە بچووک، کە نابیندرین، بەلام پێویستە من مانگیک، دوو مانگی تر دیسانەو بەچمەو و هەندێ پشکنینی تر بکەم. بەلام من هەستم دەکرد بارم زۆر باش نییە و هەمیشە ماندوو، دەکۆکیم و خەوم دەزرا و بە پیاسەیهکی کەم لەتەنیشت دەریاچەکه‌ی لای مائی خۆمانەو نەخۆش دەکەوتم، نەدەمتوانی پیاسە بکەم و نەدەمتوانی پاسکیل بنائرووم. مەلەم بۆ نەدەکراو ئارەزووی خویندن و سەفەریشم نەما، بۆیه من خۆم دوای سێ مانگ چوومەو بۆ لای دوکتۆر بۆ پشکنین و ئەم جارە ئەوێ پێشبینیم دەکرد و لێی دەترسام پووبدات، پووی دا، هەر دوای هاتنەوێ پشکنینه‌کان بە دوو هەفته، دوکتۆر تیلی بۆ کردمەو و بانگی کردمەو و وتی: بەداخەو لووکانی ئەو مەمکە‌ی بریبومانەو زۆر خراپ بە هەموو لایەکدا بلۆبۆتەو و پەریونەتەو بۆ زۆر شوین، ئیستا بە باشی دەبیندرین و ئەوسا هیندە بچووک بوون نەدەبیندران. منیش هیچ گریانم نەهات، چونکە پێش ئەو زۆر گریابووم و دلّم خەبەری دابوو کە دەبێ وا بیت، چونکە بارم زۆر خراپ و شرپ بوو. وتم ئە‌ی چاره؟ وتیان دەتوانین بە هەندێ حەب و تیشکی رادیۆم کەمیک دوای بخەین، بەلام لەهەندێ شویندا بلۆبوونەتەو، کە چاره‌سەری زۆر زەحمەتە. منیش وتم باشە چەند مانگ و سالی تر دەتوانم بژیم؟ وتیان ماکس هەشت مانگ تا سالیک. دوکتۆرەکەم باوہشی پیدا کردم و چاوبەفرمیسک، لەمن غەمبارتر بوو، منیش وتم تکایە حەز ناکەم کەس بەمە بزانیّت، تەنانەت چالاکي می‌ردیشم. وتیان باشە و بەکەس نالیین. نا، هەرگیز دلّم نەهات، بەچالاک بلّیم، باشم کرد یان نا؟ نازانم و بۆ ئەوہش داوای لیبوردن دەکەم، دلّیشم نەهات بە دایکم بلّیم، هەر چەند خۆم نەبووم بە دایک، بەلام دەمزانی کە دلّی هیچ دایکیک تەحەمولی ئەو ناکات. تەنھا کەسیک پیم وت گیتلاسی غەمگین بوو، کە پۆژیک چالاک لەمالەو نەبوو بەفرسەتم زانی و تیلّم بۆ کردو هەموویم بۆ گیتراپەو و هەر لە بەیانیه‌و تا ئیوارە من و غەمگینی

هاورپم له ته له فوننه ڪه ڏا گرياوين، من ليڙه ڏا باسى ٺه وه ناڪه م ٺيمه ٺه و
 پوڙه چيمان وت، چون گريان و چ مه له يه ڪي ناو فرميسڪمان ڪرد. مه له يه ڪ
 هه ست ده ڪه م ڪه ڪچانى ولاته ڪه م ته نها ريگه ي مه له ي و ايان پي ده ڏهن،
 مه له له ناو فرميسڪدا نه ڪ مه له ي راستي. هه ست ده ڪه م ٺه وه ته نها مافيڪي
 تايبه تي من و گيلاس ه و هه ز ناڪه م بو ڪه سي باس بڪه م و زور په يوه نديشي
 به م باسه وه نيه. گهر ٺه و پوڙيڪ گيڙايه وه يان نووسييه وه و بلاو ڪرده وه،
 ٺه و مافي خويه تي و من ناتوانم پي لئ بگرم، به لام هه ميشه گيلاس لاي
 من، ٺه و هاورپيه يه ڪه له ساهه زه حمه ته ڪاني ڙيانمدا ده گه پامه وه بو لاي و
 دواي ٺه وه هه ستم ده ڪرد، ڪه ڙيان هيئده ناخوش و ناشرين نيه و له گه ل
 هه موو ماوه ي ڪورت و دلڙه قيه ڪي له گه لماندا و له گه ل هه موو ٺه و برينانه ي
 ڙيان تياماندا ده چينيت، ده توانين خوشمان بويت.

که دوا دپرم خوینده وه، به چاویکی پرفرمیسکه وه وتاره که ی ماردینم
 خسته وه ناو زهرفه که ی خویه وه. من به دریژیایی ئەم کاته ی لیږه له سەر
 کورسییه ک له م خواره وه دانیشتووم و له ناو قه ره باله غییه کی زۆردا له م
 سیمیناره دا، گوی له دوکتۆر باوه نوور ده گرم. من هه رچه ند یه ک دلم هه یه،
 به لام قه ت وه ک نیستا له ژیاندا دوودل نه بووم، ئایا وتاره که م بخوینمه وه
 یان نا؟ ئە ی وتاره که ی ماردین؟ من به دریژیایی ئەم چه ند سه عاته ی لیږه
 دانیشتووم، ئە وه ی من کردوومه له گه ل گویگرتمدا له دوکتۆر، خه ریکی
 پیدا چوونه وه ی وتاره که ی خۆم بوومه و له زهرفه که ده ره هیناوه و که میکم لی
 خویندۆته وه و ئە وه ی به پیویستم زانیبیت راستم کردۆته وه و له پر لام
 بردووه و وتاره که ی ماردینم که میک خویندۆته وه و گویم له دوکتۆر
 گرتۆته وه و ئە وه ی خۆم ده ره هیناوه ته وه. هه ست ده که م هاتنی من به ته نیا
 بو ئەم سیمیناره به بی ماردین پرسیار زۆر ده ورۆژینیت و په نگه من
 نه توانم وه لامیان بده مه وه. من ئە مرۆ چه ند جاریک تیلیم بو دوکتۆر کرد و

مۆبايله كهی كورژاندبووه وه، حهزم ده كرد له هه ندى شتى زۆر گرنگ ئاگاداری بکه مه وه، كه نهو ئاگای لیبیان نییه، نهو دوو، سئ جار ناوی من و ماردینی هینا كه لیڤهین و وتار ده خوینینه وه. ده بی من پیش نه وهی بچه سه ره وه تا دوکتۆر له فرسه تیکدا ببینم و زۆر شتى بۆ باس بکه م. وتاره كهی خۆم دیسان ده رهینایه وه و نهو به شهی كه مابوو به بیدهنگی خویندمه وه تا هه ندى شت راست بکه مه وه و دهستم كرد به خویندنه وهی. ئازیزان! من ده مزانی كه ماردین ماوهیه کی زۆر بوو ته ندروستی باش نه بوو، هر له دوای برینه وهی مه مکی چه پی و ته نانه ت چه ند مانگیك پیش نه وهش بیانویه کی ده دۆزییه وه و وهك جارن نه ده هات بۆ پیاسه، نه مه له ما و نه سه فه ر و نه نووكته و پیكه نین، نه ویک كه هه موو شتیکی بۆ من باس ده كرد، ههستم ده كرد خۆی له بینینی چاوه كانم و پرسیاره كانم ده دزیته وه. له گه ل تیکچوونی باری ته ندروستی ماردیندا لیڤه، له ولاتیش هه واله كان ناخۆش بوون و باسیان له هه موو نهو توومه تانه ده كرد كه ده یاندايه پال مالاکی برام و ماسمیدیا و کۆنتیکستی کوردی به پیاو کوژ و تاوانبار بویه یان ده كرد. نه ویش به خۆشاردنه وهی هه موی دونیای به خۆیه وه سه رقāl کردبوو. ههچ شتیك دلخۆشکه ر نه بوو، چه لیڤه و چه له وئ، تا سئ هه فته پیش ئیستا بۆ یه که م جار دوکتۆر باوه نوور ته له فۆنی بۆ کردین، نه وسا من و ماردین له ماله وه بووین و نهو سه ری کردبووه سه ر پانم و زۆر نه خۆش بوو، له هۆله که سهیری فیلمی فانی و ئالیکسه ندرای ئینگمه ر بییریمانمان ده كرد، نهو له ویدا سه عاتیك زیاتر قسه ی کرد و باسی هه موو هه نگاوه كانی خۆی کرد و زۆر به پریششه وه باسی له دواهه نگاوی خۆی کرد بۆ یارمه تی دانی مالاك به به ستنی کۆنفرانسیکی گه وره، كه تیايدا من و ماردینیش بتوانین شتی بنووسین و له وئ بیخوینینه وه. وتی: ههچ هیوايه کم نه ماوه نهو برایهت بدۆزمه وه و پۆلیسیش وازی لی بینیت نه م کۆنفرانسه نه بیئت، كه خه لکانی زۆر گرنگ داوه ت ده که م به شکم حکومه تی هه ریم گویمان لی بگریت. هه موو

کات و به‌روار شوینه‌که‌ی پی و تین و وتم: چی بنووسین؟ وتی: هه‌موو شتی‌ک، به‌پوداوه تاییه‌تییه‌کانیشه‌وه، ئیوه‌برا و هاو‌پیی نزیک‌ی مالاکن و له‌هه‌موو که‌سیک زیاتر ژیانی ئه‌و ده‌زانن و ده‌توانن هه‌موو شتی بنووسن که بپیته ئه‌وه‌ی زیاتر له‌مالاک بگه‌ین و یارمه‌تی بده‌ین که ئه‌و تاوانباره نییه میدیاکان باسی ده‌که‌ن. تکایه‌سی هه‌فته‌تان له‌به‌ر ده‌ستایه و فریا ده‌که‌ون. ئیمه‌ش له‌به‌ر ریژ و ماندوو‌بونی ئه‌و له‌گه‌ل مالاکدا، پازی بووین و ته‌نانه‌ت ماردینیش ئه‌م هه‌نگاوه‌ی زۆر پی خۆش بوو بۆیه‌یه‌کسه‌ر وتی ئۆی، وه‌لا کاتمان زۆر که‌م ماوه، ئاده‌ی ده‌فته‌ریک و قه‌له‌میکم بۆ بیته بیژه‌حمه‌ت با ده‌ست بکه‌م به‌نووسین، منیش وتم نا زۆری ماوه، سی هه‌فته‌ی ماوه، ئه‌ویش وتی، نا زۆر که‌می ماوه، زۆر که‌م. سه‌یریکی کردم و وتی: چالاکی ئازیز! ده‌بی تو په‌یمانیک بده‌ی به‌من که ئه‌م شتانه‌ی من لی‌ره‌دا ده‌ینووسم، نابیت سه‌یریان بکه‌یت تا پۆژی کۆنفرانسه‌که، وتم: په‌یمان بی ئازیزم، به‌لام خۆ تو دیت بۆ کۆره‌که؟ وتی: گهر نه‌متوانی نایه‌م و ئه‌وسا تو له‌جیاتی من بیخوینه‌وه. هه‌فته‌یه‌ک تیپه‌ری و هه‌والیکی خۆشمان بیست که ئیقامه‌مان بۆ ده‌رچوو و هیچ که‌س له‌م سالانه‌ی دواییدا وا زوو وه‌ک ئیمه‌ بۆی ده‌رنه‌چوو بوو، بۆ ئیواره‌که‌ی من شووشه‌یه‌ک شه‌مپانیام ک‌ری و له‌گه‌ل دوو پیزادا هاتمه‌وه بۆ ماله‌وه‌و له‌ناو زه‌رفیکیشدا دووبلیتی پاپۆر بۆ ولاتی دراوسی، که ئیواره‌که‌ی ده‌پوات و پۆژی دوایی به‌یانیه‌که‌ی دیته‌وه. هه‌ستم کرد ته‌نانه‌ت ئه‌و هه‌موو هه‌واله‌ خۆشانه ماردینی نه‌جولاند و بزیه‌کی نه‌خسته‌سه‌ر لیوی. وتی: من ناتوانم ئه‌م ئیواره‌یه‌ بیم و زۆر نه‌خۆشم، ده‌زانی چی؟ منیش وه‌ک منداڵ وتم چی، وتی: شتیکت پی ده‌لیم زۆر چه‌ز ده‌که‌م به‌قسه‌م بکه‌یت و دلم نه‌شکینیت، منیش وتم ئینجا که‌ی من دلم شکاندووی؟ وتی: زۆر چه‌ز ده‌که‌م بی من برۆیت، مادام بلیتت کریوو به‌نه‌فه‌وتی، وتم: زۆر به‌هه‌رزان ده‌ستم که‌وتن بۆیه‌ ناتوانین بیانده‌ینه‌وه و پاره‌که‌ ناده‌نه‌وه، به‌لام هینده‌هه‌رزان بوو

دهتوانين فرپي بدهين ئازيزم.. ناشتي واهمهكه وگوئ بگره چالاكي دل.
دهزانم تو زور حهزت لهو سهفهريه، دهشزانم تهنه لهگهال مندا حهز
دهكهى. بهلام من داوات لي دهكه م تكايه برؤ، من گهر بمتوانيبايه چؤن
نهدهاتم؟ منيش دلم نهشكاند و وتم باشه دهپؤم، بهلام بيتاقت مهبه،
پهيمان بي بيتاقت نابم و زور شتم ماوه بينووسم بو كوئفرانسهكه. نهوهى
وت و من پؤيشتم. هه مو ئيواره وشهوهكه دلم لاي بوو، لهويوه كه ميگ
تهلهفون لهناو پاپورهوه زهحمهت بوو، هيچ خهت نهبوو، بويه نهمتوانى
هيچ قسهيهكى لهگهال بكه م و هه واليكي بيرسم. كه بهيانيبهكهى هاتمهوه،
ههر لهناو ميتروكه دا ههستم كرد كليلهكانى ماله وه م پي نيه و ترسام ليم
كهوتبن و بيرم كردهوه، كه ماردين منى به پي كرد و نهو چاكه تهكهى بو
هينام و وتيشى هه موو شتيكى تيايه بويه من سهيرم نه كرد، حهزيشم
نه كرد بهو بهيانى زوه تيلي بو بكه م، وتم نهوهكو نووستبيت، كليليشم پي
نهبوو، بهناچارى بهو بهيانيبه لاي ماله وه چووم بو پياسه تا دوو سعات
تپه پي و تيلم كرد و ماردين وه لامي نه دايه وه، چوومه وه بو پياسه و دوو
سهعاتى تر خوم خلافاند و تيليكم كرده وه و وه لامي نهبوو، دلم كه وته
مهراقه وه، زهنگم له دهركاكه دا و نه يكرده وه، چهند جاريكم دووباره كرده وه
و هيچ. كه چهند جاريك زهنگ و تيلم كرد و دهنگى نهبوو، دراوسيكه م
هاته دهره وه و پرسيارم كرد وتم: ماردينت نه ديووه دويني شهو يان نه مپؤ
بچيت بو شوينيك؟ وتى: نا، نهى بو كليلت پي نيه، وتم نا بيرم چووه،
وتى: دهتوانى تيل بكهى بو ليپرسراوى خانوو، نه مه ژماره كه يه تى، بوي
هينام و تيلم كرد و دواى نيو سعات هاتن و كو پيبه كى كليلى ماله وه يان
هينا و دهركاكه مان كرده وه و چوومه ژوورى نووستن و ده بينم ماردين
نوستوه، ويستم خه بهرى بكه مه وه، نه متوانى و له پر هه ندي حه بى زؤرم
له سهر ميژه كه بينى و سئ نامه شى نوسى بوو، زانيم حه بيكي زؤرى
خواردوه. پامكرد و تيلم كرد بو نه مبولانس و پؤليس و نه وانيش هاتن و

سەیریان کرد لە دوینیوه گیانی تیدا نەماوه و بەو حەبانە خۆی کوشتووه .
 لەگەڵیدا چووم بۆ خەستەخانە و دواى پشکنین پێیان وتم: کە بە حەب
 کۆتایی بەژیانی خۆی هیناوه . کە سەیری فایله‌که‌یان کرد، پێیان راگەیاندم
 کە شێرپەنجەى هەبووه و لوو بە هەموو گیانیدا بلأوبووه‌تووه و تەنها چەند
 مانگیکی مابوو بۆ ژیان . وتیان بۆ پێی نەوتووێ؟ وتم: نەخێر هیچی
 نەوتوو، وتیان: ئەو تە لێرەدا نووسراوه، کە ماردین نایه‌وێ کەس بەمە
 بزانیت و ئەمە وه‌ک نەینییەک مۆر کراوه، خۆت دەزانی ئەمە مافی هەموو
 هاوولاتییه‌که‌ لێرە و ئێمەش پێزی ویستی ئەومان گرتوو. پۆلیس هەندێ
 قسەیان لەگەڵ کردم و دواى بارى تەندروستی ئەویان زانی و زانیان من
 ئەو شەوه‌ لە ماله‌وه نەبووم و ئەو هەموو حەبانەیان بینی کە ماردین
 خواردوویەتی، تەوقەیان لەگەڵ و سەرەخۆشییان لێ کردم و وتیان: دیارە
 خۆی کوشتوو ئەمەش بۆ کەسانیک کە تەنها چەند مانگیکیان دەمینیت،
 ناتوانن بژین و کۆتایی بەژیانیان دینن . بۆیە کەس دەستی لە مردنەکه‌یدا
 نییه و تەنانەت منیش بێ تاوانم و دەتوانم بچمەوه بۆ ماله‌وه و کاتی
 خەفەتباربوونی خۆم بژیم کە زۆری پێ دەچیت . منیش سوپاسم کردن و
 نەمزانی چی بکەم . دەستم کرد بەگریان . لاشەکه‌ی ماردینیان لە
 خەستەخانە لە ژووری تاییه‌تیدا دانا و منیش هاتمەوه بۆ ماله‌وه، بە تیل
 خزمانم ئاگادار کردەوه‌وه و ئەوانیش لەوێ پرسەیان بۆ داناو منیش لێرە
 پرسەیه‌کی یه‌ک پۆژیم داناو هۆلێکم بەکرێ گرت و هەندێ هاوڕێی و ناسیاو
 هاتن و تەوقەیان کرد و پۆشتن . وه‌ک وتم ماردین سێ نامەى بەجێ
 هێشتبوو، یه‌کیکیان بۆ من بوو، دووه‌میان بۆ مالاک بوو، سێیه‌میش ئەو
 نووسینه‌ی بوو کە دەیویست لە کۆنفرانسه‌که‌دا بخویندریته‌وه . ئەوه‌یان من
 بۆم نەبوو یه‌کسەر بیخوینمەوه، چونکە هەر یه‌که‌م پۆژ پەیمانم پێ دا کە
 تەنها پۆژی کۆنفرانسه‌که‌ ببینم و بزاتم چی نوسیوو، ئەوی تریان نامە‌که‌ی
 مالاک بوو کە ئەویش پێگەم بەخۆم نەدا زەرفه‌که‌ی بکەمەوه و بیخوینمەوه،

چونکه هیچ په یوه نډییه کی به منه وه نه بوو، به لام هه ستم کرد شتی کی په قی
تیا به و هر به ده ست لیدان زانیم که نه و ملوانکه یه یه، دل به ردینه که، که
کاتی خوی یه کی دانه یه کی به دیاری بو هیناین و مالاکیش له ناهه نگی
ژنه پانه که مدا دایه وه به ماردین. دیاره ماردین حزی کردووه جاری کی تر
بو بنیرته وه. نامه سییه م نامه یه کی دوور و دریز بو من. نوسیو ویتی
ته نها بو تو، بویه من به ته ما نیم لیره دا بیخوینمه وه. نه هیزی نه وه م هیه
و نه پیوستیشی ده زانم، چونکه هه ست ده که م زور تاییه ته و هیوادارم
نیوه ش پیزی ژیانی تاییه تی من بگرن و داوام لی نه که ن تا بیخوینمه وه بو
نه وه ش سوپاستان ده که م. من تا نیوه م نوسی و حزم ده کرد زور شتی
تر هیه بینوسم، به لام دوا می هرگی ماردین هیزی نووسینم برا و هر
ده موست شتی زوری بو زیاد بکه م و نه مده توانی، بویه لیره دا ده وه ستم
سوپاسی بیپایانم بو نیوه می به پیزو دوکتور باوه نووری نازیز.

دوای سئ پوژ، بو شه وه که ی نه وه ی چاوه پروانم نه ده کرد و لیی ده ترسام
 پووی دا، شه و هندی ده چنه کلینیکی دوکتور مانی و ده رگا که ی ده شکیین
 و ده چنه نه و ژووره ی دلّه که م له دۆلابییکی ساردی تایبه تیدا تیا هه لگرتبوو،
 دلّ ده دزریّت و له جیاتی نه وه پادشایه ک و وه زیریکی شه تره نج داده نریّت
 و هه موو هه ولیکی من بو دانانی نه و دلّه بو مالاک دیتته وه سه ر سفر و
 ئینجا بۆم ده رکه وت، که که سانیککی زۆر به هیز له پشتی نه م پووداوانه وه
 یاری ده که ن و نایانه وی مالاک ده رکه ویّت و نه شته رگه ری بو بکریّت. گه ر
 نه و ساته ش مالاکیان بدایه ته وه ده ستم، به بی نه و دلّه ی دزییان نه مده توانی
 هیچی وای بو بکه م. بو نه وه ی فوکوسه که بخریته لای تریش، له شاریککی
 تری هه ریّمیش پوژنامه نووسیکی تر بیده نگ ده کری و له لایه وه دیسان
 شه تره نجیک و چه قویه ک ده بیته دیاری لاشه که ی، نه وه به س بوو دیسانه وه
 میدیاکان به لایه کی تر دا زلی بکه نه وه و له سه ر مالاکی حیسابی بکه ن.
 ته نانه ت دیارنه مانی دلّه که یان وا لیّک دایه وه، که من به دزییه وه چوومه و

دەكەم لەگەڵ خۆمدا بردوو و بەپەلە بۆم داناو، ئەوانە وا دەزانن دلدانان بە پلايس دادەنریت. لەو ساتەدا لەكۆمەلگاكەي مندا كەس لە مالاك باشتر نەبوو بۆ شارندنەوي تاوانەكان و دەم و چاوه راستەقینەكان. ھەرچەندە سوپاسم بۆ ھەندى لە میدیای ئازاد كە جار دواي جار ئەو فيلانەيان ئاشكرا دەكرد و پشتگیری خویان بۆ من و مالاك دووپات دەكردەو. دواي دزینی دەكە، ئیتر زانیم من وەك دوكتۆریك ھیچ شتیكى وام بۆ مالاك پێ ناكریت و باشتر وایە بگەریمەو و بەجۆریكى تر و لەلایەكى ترەو بەتوانم ھەنگاو بنیم بۆ دۆزینەو و چارەسەریك، ئەویش داوەتكردى ئیوھى ئازیزە بۆ ئەم كۆنفرانسە تا ھەموومان دەنگمان بخەینە پال یەك بۆ دروستكردى فشارىك تا حكومەتى ھەریم لەو بریاری دەستگیركردە پاشگەز بێتەو و واز لە مالاك بێنیت لە ھەشارگەي خۆي بێتە دەرەو و من بتوانم بە ھیمنی لە ھەر شوینیك بێت ئەو نەشتەرگەرییە و گواستنەوي دلى بۆ بكەم. تەنانەت من دەتوانم بە ھۆي ئینستیتوتەو، ھەلیكۆپتەریكى تاییەتى بنیرم بە شوینیدا و بە شیوھەيكى فەرمى ھەز دەكەم بێھینم بۆ ئیتر ئەوھش گەر تازە درەنگ نەبوو. بۆیە پێویستم بە ئیمزای ھەمووتانە، تا فشارەكە گەرتر بێت، چونكە ئیترەش گەر بزانیت ئینتەرپۆل داواي كەسیك دەكات، بێ سى و دوو تەسلیمی دەكاتەو، ئەمە ئەگەر پەناھەندەيەكى سیاسى نەبێت. بۆیە لەلای من خستنى ئەو ھەموو تاوانە سیاسیانە لەپال كەسیكدا، مەسەلەيەكى سیاسییە و ئەو كورە دەتوانریت وەك پەناھەندەيەكى سیاسى رابكیشریت بۆ ئیتر، بەلام ئەمە بۆ داھاتوویەكى نزیك نەك ئیستا، بپوا ناكەم ئەو ئیستا زۆرى ما بێت، بەتاییەتى دەستكردەكەي لە ئیستادا رەنگە لەكار كەوتبیت و ناشزانم ئەو كورە ماوہ یان نا؟ ئەوھش پرسیارىكە من ناتوانم وەلامی بدەمەو. با ئەوانە وەلامم بدەنەو كە رێگرییان لى كردم و ئەو ھەموو بەردەیان خستە سەر رێگام. ئازیزان! ئیستا ئیتر ئیوھ وینەيەكى زۆر باشتان لا دروست بوو بەرامبەر بارى كورپىك كە تەنھا دلى نەخۆش بوو،

مینیش ویستم یارمه‌تی بدهم و چاکی بکه‌مه‌وه، به‌لام دل‌نیام ئەوه هه‌موو
 وینه‌که نییه، به‌لکو به‌شیکێ هه‌تا بلێیت بچووکیتی، ئەوه‌ی ده‌توانیت
 وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ترو پوونترتان بداتێ و ناته‌واوی وینه‌که‌ی من ته‌واو بکات،
 ئەو دوو نازیزه‌یه‌که داوه‌تم کردوون بۆ ئێره و هیوادارم ئەم‌پرو هاتین و
 لێره بن. من وه‌ک وتم: ئەوانم قه‌ت نه‌بینیوه و ته‌نها یه‌ک جار به‌ ته‌له‌فۆن
 پیش سێ هه‌فته‌ قسه‌م له‌گه‌ڵ کردن و په‌یمانیان پێدام که بێن و شتی‌ک
 بنوسن و بخویننه‌وه. به‌لام پیش ئەوه‌ی سه‌ره‌ی ئەو دوو نازیزه‌ بیته‌، هه‌ر
 وه‌ک له‌سه‌ره‌تادا باسی دل‌شکانه‌ گه‌وره‌که‌م کرد و پیم وتن گه‌ر کاتم هه‌بیته‌،
 پیم خۆش ده‌بیته‌ باسی دل‌شکانی خۆمتان بۆ بکه‌م، من په‌نگه‌ به‌ خیرایی
 باسیکی دل‌شکانی خۆمتان بۆ بکه‌م، دوا‌ی ئەوه‌ش پاوسی‌ک وه‌رده‌گرین و
 ئینجا گوێ له‌ کاک چالاک و ماردین خان ده‌گرین.

من ههستم کرد، ئیتر کاتی من نزیك بۆتهوه و دوکتۆر باوه نوور له کۆتایی قسه کانیایه تی و دیاره ئه ویش هیچ شتیکی له باره ی مردنی ماردینه وه نه بیستوهه . ئه گینا دوو سی جار ئاوا به و شیوه یه ناوی نه ده هینا . له و کاته دا که باوه نوور که وته باسکردنی دلشکانی خۆی، ههستم کرد مۆبایله که ی گیرفانم چهند جارێک له پێوه و من خستبومه سه ر بیدهنگ تا به دهنگه که ی لای ئاماده بووان خۆم بیتام نه که م . ئیس ئیم ئیسیکم له گیلاسه وه پینگه یشت و سه یریشم کرد چوار جار تیلی بۆ کردووم و ئاگام لئ نه بووه ، نووسی بووی، به زووترین کات تیلیکم بۆ بکه . منیش چوومه دهره وه و له و دیو دهرگا که وه تیلیم بۆ کرد و وتی: ئیستا له کویت؟ منیش وتم له کۆنفرانسه که ی دوکتۆر باوه نوور. وتی چالاکی ئازیز! گوئی بگره ، من مالاکم دۆزیوه ته وه و حالی زۆر خراپه ، له په نا شاخیکدا خانوویه کی یه ک ژووری کرپوه و ئه م ماویه هه ر له وئ ژیاوه، نایه ویت که س ببینیت. منیش وتم: ئی زۆر باشه، به شکوم به دوکتۆر بلیم و یارمه تی بدات، وتی گوئی بگره به ساقه! ئه و بۆ مردنی

ماردین بیستووێه‌تی و بێرته له‌م دوایه‌دا هه‌میشه باسی سزا گه‌وره‌که‌ی ده‌کرد؟ منیش وتم به‌لێ ئه‌ی چۆن. ئی هه‌ر دوای بیستنی ئه‌وه‌ی که ماردین خۆی کوشتوو، ئه‌ویش دله‌ ده‌ستکرده‌که‌ی لیکردۆته‌وه و وه‌ستاندووێه‌تی و به‌ئاسته‌م نووزه‌ی دیت و هه‌ناسه‌ ده‌دات، بپوا ناکه‌م تا به‌یانی بژی. منیش له‌شوینی خۆم ئه‌بله‌ق واق و پرمای و بیده‌سه‌لات پرسیم: ئه‌ی دایکم لایه‌تی له‌وئێ؟ وتی: به‌لێ به‌س ریگه‌ی دایکت و منی داوه، به‌لام شتیکی ترت پی بلیم. وتم فهرموو، وتی زۆری پی خۆشه‌تۆ ببینیت و داوات ده‌کات، وتم: به‌راست، ئه‌ی بۆ نا، وا بزانه‌م براین و دوانه‌ین، ده‌زانی چی؟ ماردینیش نامه‌یه‌کی بۆ نویوو و وا بزانه‌م ملوانکه‌که‌ی خۆی بۆ ناردۆته‌وه، وتی: ئه‌و ملوانکه‌یه‌ نه‌لییت که له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا کردیه‌وه به‌ ملیا و منیش به‌ ته‌علیق شتمه‌وه؟ وتم: با، ته‌واو خۆیه‌تی، به‌س نامه‌که‌م نه‌کردۆته‌وه و نازانه‌م چی بۆ نویوو، وتم: ئه‌ی ئیستا من چۆن ببینم؟ تۆزیکێ تر سه‌ره‌ی منه و ده‌بیت بچمه‌ ژوووه‌وه، به‌لام گه‌ر ئه‌و تا به‌یانی بژی، ئیتر من چۆن ببینم؟ ئه‌ویش وتی گوئ بگره‌، چالاکی نازدار! من هه‌ر بۆ ئه‌مپۆ بلیتی فرۆکه‌م بۆ حیجز کردووی، ئه‌مپۆ ته‌یاره‌ هه‌یه‌و سه‌ی سه‌عاتی تر ده‌فریت و گه‌ر به‌توئ ببینیت، ده‌توانی هه‌ر ئیستا بکه‌ویتته‌ پێ به‌ره‌و فرۆکه‌خانه. منیش وتم: ده‌زانی هه‌یج شتیکیشم ناوئێ و هه‌موو نامه‌کانیشم پێیه‌ و ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی ماردینیشم پێیه‌ بۆ مالاک. ده‌خیرا بپاریک بده‌، سه‌عات یه‌کی شه‌و ده‌گه‌یت و من ده‌توانم له‌گه‌ڵ براکه‌مدا بێن و پیشوازیت بکه‌ین و هه‌ر یه‌کسه‌ریچین بۆ لای مالاک، وتم: ده‌باشه‌، ئه‌وه‌ دیم، هه‌رچه‌ند چه‌زم ده‌کرد له‌به‌ر قسه‌ی دوکتۆر باوه‌نوور به‌شداریم بکردبایه‌، به‌لام تازه‌ هه‌یج کۆنفرانسیک براکه‌م ناداته‌وه و دلێ چاک ناکاته‌وه. ئیمه‌ هه‌موو شه‌ره‌که‌مان بۆ ئه‌وه‌ بوو مالاک له‌ژياندا بمینیتته‌وه، گه‌ر تا به‌یانی بژی، ئیتر ئه‌م چیرۆکه‌ی من و ماردینیش له‌ کۆنفرانسیکی ئاوادا و له‌م قه‌ره‌باله‌غییه‌دا نرخێ نامینیت، وه‌ک هه‌موو شته‌کانی تریش که‌ نرخیان نییه‌. خویندنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی نویوویمان

چ سوودىكى ھەيە لەولاوھ مالاك چەند ھەناسەيەكى مابىت... وتم: باشە
 گىلاسى ئازيزا! زۆر سوپاس، ئەوا ئىستا دىم. تەلەفۇنەكەم داخستەوھ،
 لەدەرەوھ و لەو ديو دەرگاكەوھ، گويم لە دوكتور باوھنوور بوو ھەر باسى
 دلشكانە گەرەكەي خۆي دەکرد، باسى ئەو (بيگ بانگ)ەي دەکرد لە
 سىنەي ھەمووماندايە. منيش لەدلى خۇمدا وتم: زۆر سوپاسم بو تو دوكتور
 گيان و پىزم بو دلشكانت، زۆر ھەزم دەکرد گويم لە چىرۆكى دلشكاندى
 تۆش بوايە، بەلام منيش دەبى برۆم، (بيگ بانگ)ىكى تر، لەشوينىكى تر
 چاوپىم دەكات و پەنگە بەياني تەقىتەوھ، گەر تەقىيەوھ ھەز دەكەم لەوئ
 بم و نزيك بم و گويم لە تەقىنەوھكەي بىت، گەر پارچەيەكيشى بەر من
 كەوت، با بکەوئيت و گرنگ نىيە، گرنگ ئەوھيە لەوئ بم. ئەوھم وت و بەپەلە
 ئەو ناوھم بە جيھىشت.